

இறை தியானம்

(திக்ரே இலாஹி)

உருது மூலம் :

ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீருத்தீன் மஹ்முது அஹ்மது

தமிழாக்கம் :

மர்ஹூம் A.M.S. பஷீர் அஹ்மது

வெளியிடுவோர்

தமிழக புத்தக வெளியீட்டுக் குழு
அஹ்மதிய்யா முஸ்லிம் ஜமாஅத்

11, முதல் பிரதான சாலை, யு.ஐ. காலனி,
கோடம்பாக்கம், சென்னை- 600 024.

‘ERAI DHIYAANAM’

Tamil Version of the book ‘ZIKRI ILAHI’ (Urdu)

By Hadhrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad

Khalifathul Masih II (May Allah be pleased with him)

First Edition : 1990

Second Edition : 2010

ISBN: 978 81 7912 250 1

Translated by :

Marhoom A.M.S.BASHEER AHMAD

Published by :

Tamilnadu Book Publishing Committee

AHMADIYYA MUSLIM JAMA'ATH

No. 11, First Main Road,

United India Colony, Kodambakkam,

Chennai - 600 024. Tamilnadu.

Website: www.alislam.org/tamil

E-mail: amjchennai@yahoo.in

For:

NAZAARAT NASHR-O-ISHAAT

Sadr Anjuman Ahmadiyya, Qadian

பொருளடக்கம்

ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்களின் மகனும், இரண்டாம் கலீஃபத்துல் மஸீஹுமான ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீருத்தீன் மஹ்முது அஹ்மது (ரலி) அவர்கள் 1916 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 28 ஆம் தேதி காதியானிலுள்ள மஸ்ஜிது நூரில் நடைபெற்ற ஆண்டு மாநாட்டில் இறை தியானம் பற்றி ஒரு நீண்ட சொற்பொழிவாற்றினார்கள். அது **திக்கரே இலாஹி** என்ற பெயரில் உருது மொழியில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. அதன் தமிழாக்கமே இறை தியானம் என்னும் இந்நூல்.

ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீருத்தீன் மஹ்முது அஹ்மது, இரண்டாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரலி) அவர்கள் தமது சொற்பொழிவில், இறை தியானத்தின் முக்கியத்துவம், அதன் வகைகள், அதன் 6 வழிமுறைகள், நடு இரவுத் தொழுகையை நிறைவேற்ற 13 வழிகள், தொழுகையில் கவனத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்கான 22 வழிமுறைகள், இறை தியானத்தை செய்வதால் ஏற்படும் 12 பயன்கள் ஆகியவற்றை மிக அருமையாக விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். திருக்குர்ஆன் வசனங்களையும், நபிமொழிகளையும் சான்றாகக் குறிப்பிட்டு விளக்கியிருப்பது இந்நூலை மேலும் மெருகூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. மனிதனுக்கும், இறைவனுக்குமிடையில் ஓர் உயிருள்ள உறவை உருவாக்க இச்சிறு நூல் வழிகோலும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்நூலை மர்ஹூம் **A.M.S. பஷீர் அஹ்மது** அவர்கள் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்கள். அதனை சரி பார்ப்புக் குழு சரிபார்த்து தேவையான திருத்தங்களைச் செய்துள்ளது. இப்பணியில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் அல்லாஹ் மேலான நற்கூலியை வழங்குவானாக. இதன் மூலம் பயன் பெறும் நல்வாய்ப்பை அல்லாஹ் அனைவருக்கும் வழங்குவானாக. ஆமீன்.

- வெளியீட்டாளர்

	பக்கம்
1. இறை தியானம் என்பதன் விளக்கம்	5
2. இறை தியானத்தின் முக்கியத்துவம்	6
3. இறை தியானத்தின் சிறப்பு	8
4. இறை தியானத்தில் ஏற்படும் குறைபாடுகளுக்கிரிய பரிகாரம்	13
5. மெஸ்மரிஸமும் இறை தியானமும் வேறுபட்டவை	18
6. சூஃபிகளின் செயல்கள் திருக்குர்ஆனுக்கு மாற்றமானவை	26
7. இஸ்லாத்தில் கூறப்பட்ட நான்கு வகையான இறை தியானங்கள்	30
8. இறை தியானத்தில் பேண வேண்டிய 6 வழிமுறைகள்	39
9. தஹஜ்ஜுது எனும் நடு இரவுத் தொழுகைக்காக எழுவதற்கு 13 வழிகள்	50
10. தொழுகையில் கவனத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்ய 22 வழிமுறைகள்	59
11. சபைகளில் செய்யப்படும் இறை தியானம்	86
12. இறை தியானம் செய்வதால் ஏற்படும் 12 பயன்கள்	88

இறை தியானம்

(திக்கரே இலாஹி)

இறைவனை ஞாபகம் செய்யும் விதங்களைக் குறித்து நான் விவரிக்க விரும்பும் விஷயங்களாவன: திக்கரே இலாஹி அல்லது திக்ருல்லாஹ்வின் நோக்கமென்ன? இதன் அவசியமென்ன? இறைவனைத் திக்ர் செய்யும் விதங்கள் எத்தனை? திக்கரே இலாஹியின்போது பேணி நடக்க வேண்டிய வழிமுறைகள் யாவை? திக்கரே இலாஹியைப் பற்றி விளங்குவதில் மக்கள் என்னென்ன தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்? தொழும்போது எங்களின் கவனம் நிலை நிற்பதில்லை; மேலும் ஷய்த்தான் பல நினைவுகளையும் தொழுகையில் உண்டாக்குகின்றான் என்று சொல்லும் மக்களுக்கு ஷய்த்தானை விரட்டவும் தொழுகையில் கவனம் நிலைக்கச் செய்யவும் என்னென்ன செய்ய வேண்டும்? இதற்கான வழிமுறைகள் யாவை? என்பனவெல்லாம் இன்றைய உரையில் விவரித்துக் கூறப்படும்.

இந்த விஷயத்தின் இப்பகுதிகளை குறித்து இறைவன் எனக்கு உதவி செய்தால் இன்று கொஞ்சம் விவரிப்பேன். இந்த தலைப்புகளைக் கேட்ட பிறகு அவை ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களோடு சம்பந்தப்பட்டவை அல்ல. மாறாக, ஒவ்வொருவரோடும் - அவர் தாழ்ந்தவராகயிருந்தாலும் அல்லது உயர்ந்தவராகயிருந்தாலும், செல்வந்தராகயிருந்தாலும், ஏழையாகயிருந்தாலும், சிறியவராகயிருந்தாலும் அல்லது பெரியவராகயிருந்தாலும் எல்லாருடனும் சம்பந்தப்பட்டவை என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள்.

ஆகவே, நீங்கள் என்னிடமிருந்து கேட்கும் விஷயம் ஒரு சாதாரண விஷயமாக உங்களுக்குத் தோன்றினாலும் இதைச் செயலாற்றாமல் விட்டு விடாதீர்கள். ஏனெனில் இதை நீங்கள் நடைமுறையில் கொண்டு வந்தால் இது ஒரு சாதாரண விஷயம் அல்ல என்பதும் மகத்தான விளைவுகளை உருவாக்கக்கூடியது என்பதும் உங்களுக்கு நிரூபணமாகும்.

திக்கரே இலாஹி என்றால் என்ன?

திக்ர் என்ற சொல்லின் பொருள் ஞாபகம் செய்தல் என்றும், திக்ருல்லாஹ்வின் பொருள் இறைவனை ஞாபகம் செய்தல் என்பதுமாகும். ஆகவே இறைவனை ஞாபகம் செய்யும் விதத்தை திக்ருல்லாஹ் என்று கூறுகிறோம். அதாவது இறைவனின் பண்புகளைத் தன்முன் கொண்டு வருவதும், அவற்றை நாவினால் மீண்டும் மீண்டும் நினைவூட்டுவதும் அவற்றை மனதால் ஏற்றுக்கொள்வதும் மேலும் அவனது வல்லமைகளையும், சிறப்புகளையும் பரிசீலனை செய்வதுமே திக்ருல்லாஹ் என்பதாகும்.

விஷயத்தின் முக்கியத்துவம்:

நான் பேச இருக்கும் இந்த விஷயம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. நான் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து உரையாற்றவிருப்பதால் இதைப் பெரிதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என நான் கூறுகிறேன் என்று ஒருவேளை யாராவது நினைக்கலாம். ஆனால் நான் இதற்காக இதனைக் கூறவில்லை. மாறாக, இறைவன் இதனைப் பெரிது என்று கூறியிருப்பதாலேயே நானும் கூறுகிறேன். ஏனெனில் இறைவன் திருக்குர்ஆனில்

وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ

வலதிக்ருல்லாஹி அக்பர் (29 : 46)

‘அல்லாஹ்வை நினைவு கூருவது பெரிது’

அதாவது அல்லாஹ்வை ஞாபகம் செய்வது எல்லா விஷயங்களை விட மேலானதாகும் எனக் கூறுகிறான். மேலும் இது எல்லா வணக்கங்களிலும் மிகவும் மேன்மையானதுமாகும். ஆகவே, இறைவனே தன்னை ஞாபகம் செய்வதை எல்லாவற்றை விட மேலானது என்று கூறியிருக்கும் போது, இந்த விஷயம் எல்லாவற்றையும்விட பெரியதும் முக்கியத்துவமானதுமாகும் என்று நான் கூறுவது எனது சொந்தக் கருத்தன்று; இறைவனின் கூற்றாகும்.

இந்த விஷயம் எல்லாவற்றையும்விட பெரியதும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் என்றால், இதன் பக்கம் எல்லா வற்றையும்விட அதிக கவனம் செலுத்தும்படியான கட்டளையும் இருக்க வேண்டும் என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. இது சம்பந்தமாக நாம் திருக்குர்ஆனைக்

கவனிக்கும்போது, மக்கள் அல்லாஹ்வை ஞாபகம் செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று மிகவும் அதிகமாகக் கவனமூட்டியிருப்பதாக நமக்குத் தெரிய வருகிறது. இறைவன் கூறுகிறான்:

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

என் அடியானே உனது இறைவனை காலையிலும்,
மாலையிலும் ஞாபகம் செய்வாயாக (76:26).

மேலும் எந்தக் கூட்டத்தில் இறைவனை ஞாபகம் செய்யப்படுமோ, அதன் நாலாப் பக்கங்களிலும் மலக்குகள் சூழ்ந்து கொண்டு இறைவனுடைய பேரருளை இறக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகையால், இந்த வருடாந்திர மாநாட்டுக்கு வெகுதூரத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் வந்துள்ள மக்களுக்கு முன் இந்த விஷயத்தை விவரிக்கும்போது மலக்குகள் அவர்கள் எல்லா மீதும் இறைவனுடைய ரஹ்மத்தையும், பரக்கத்தையும் இறக்கட்டும் என்ற நோக்கத்தை முன்வைத்தே இன்று இதனைப் பற்றி பேசுவதற்கு இந்த விஷயத்தை நான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றேன். மேலும் இங்கு கூடியிருக்கும் மக்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்புகையில் இங்குக் கேட்டவைகளுடன் செல்வார்கள் என்றும் மேலும் எவர்களுக்கு இங்கு வரமுடியவில்லையோ அவர்களுக்கு இந்த விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்றும் இதனால் முழு ஜமாஅத்திலும் இறையருள் பரவும் என்ற நோக்கத்தை முன்வைத்தும் இன்று பேசுவதற்கு இந்த விஷயத்தை தேர்ந்தெடுத்தேன்.

எந்த கூட்டத்தில் இறைவனை ஞாபகம் செய்யப்படுமோ அதன் சுற்றுப்புறங்களில் மலக்குகள் கூடி விடுகிறார்கள். மேலும் கூடி இருக்கும் மக்கள் மீது இறைவனுடைய ரஹ்மத்தையும், பரக்கத்தையும் இறக்குகிறார்கள் என ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என நான் தற்போது குறிப்பிட்டேன். ஆகவே திக்ரே இலாஹியாகிய இந்த மேலான விஷயத்தை கேட்க மலக்குகள் கூடிவிடுகிறார்கள். மேலும் கேட்கக் கூடியவர்கள் மீது இறைவனின் பரக்கத்தையும், ரஹ்மத்தையும் இறக்குகிறார்கள் என்றால் அது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் திக்ரே செய்பவர் மலக்குகளை விட உயர்ந்தவர்களாக ஆகும் போது அம் மலக்குகள் அவரை எந்த அளவில் கௌரவிப்பார்

என்பதை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். ஏனெனில் எவர் இறைவனை திக்ரே செய்வாரோ அவரிடத்தில் மலக்குகள் கூடிவிடுகிறார்கள். மேலும் எந்த அளவில் அதிகமாக திக்ரே செய்வாரோ அந்த அளவுக்கு அதிகமான மக்கள் ஒன்று சேர்வார்கள். மேலும் அவரை நல்ல வேலைகளின் பக்கம் தூண்டுவார்கள். மலக்குகள் இருப்பது கற்பனை விஷயமன்று. மாறாக உறுதியானதாகும். நானே மலக்குகளை பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு முறை மிகவும் தாராளமாக அவர்களுடன் உரையாடியும் இருக்கிறேன். ஆகவே இறைவனை ஞாபகம் செய்பவர்களிடம் மலக்குகள் வருகிறார்கள். அவர்களுடன் அவர்களுக்கு நட்பும், தொடர்பும் உண்டாகிறது. இறைவன் கூறுகிறான்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتْلُوا كُتُبَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِهَا
عَنْ دُونِ اللَّهِ

நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! நீங்கள் என்னை திக்ரே செய்வதிலிருந்தும் உங்களின் செல்வமும் உங்களின் சந்ததியும் உங்களைத் தடை செய்துவிடலாகாது. நீங்கள் என்னை திக்ரே செய்வதால் எந்தவிதமான தடையும் பொருட்படுத்தாதீர்கள். அல்லாஹ்வை திக்ரே செய்வதை விட்டுவிடக்கூடிய அளவிலான எந்த வேலையையும் நீங்கள் செய்யாதீர்கள் (63:10)
மேலும் இறைவன் கூறுகிறான்:

بُكْرَةً وَأَصِيلًا

என்னை அதிகமாக ஞாபகம் செய்யுங்கள். காலை மாலை வேளைகளில் என்னை அதிகமாக துதியுங்கள் (33:43)

மேலும் ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக ஹஸ்ரத் அபூமுலா அஷ்அரி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறைவனை திக்ரே செய்யும் மனிதனுக்கும் திக்ரே செய்யாத மனிதனுக்குமுள்ள உதாரணம், உயிர் உள்ளவனுக்கும் உயிரில்லாதவனுக்கும் உள்ளதாகும். (புகாரி) அதாவது எவர் இறைவனை திக்ரே செய்வாரோ அவர் உயிர் உள்ளவரென்றும், எவர் இறைவனை திக்ரே செய்வதில்லையோ அவர் உயிர் அற்றவரென்றும் கூறப்படுகிறது.

திக்குல்லாஹ்வின் சிறப்பு:

இதிலிருந்து திக்ரே இலாஹி எவ்வாறு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும்

அவசியமானதும் என்பதை அறிந்து கொள்ளமுடியும். மேலும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை ஹஸ்ரத் அபீதர்தா (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பு செய்திருக்கின்றார்கள். அதாவது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சஹாபிகளை நோக்கி சஹாபிகளே! எல்லாவற்றையும் விட மேலானதும் பிரியமானதும் தங்கம் வெள்ளியைச் செலவு செய்வதைவிட உன்னதமானதும் மேலும் எவராவது ஜிஹாது (புனிதப் போர்) செய்வதற்காகச் சென்று அங்கு பகைவர்களைக் கொன்ற பின் தானும் ஷஹீதாகி விடுவதைப் பார்க்கிலும் மேலான ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்கு தெரிவிக்கட்டுமா? எனக் கூறியதும் அதைத் தெரிவியுங்கள் என்று சஹாபிகள் கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் அதுவே அல்லாஹ்வை திகர் செய்வதாகும் என்று பதிலளித்தார்கள். (திர்மிதி). மேலும் வேறு ஒரு ஹதீதில் வந்திருப்பதாவது: திக்ரே இலாஹியின் அந்தஸ்து மிகவும் மேலானது என்று ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூறியபோது சஹாபிகள் அவர்களை நோக்கி அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே! ஜிஹாதை காட்டிலும் இதன் அந்தஸ்து மேலானதா? என்று கேட்டபோது ஆம்! அதனையும் விட மேலானதாகும். ஏனெனில் திக்ரே இலாஹியானது ஒருவரை ஜிஹாத்தில் ஈடுபட ஊக்கமளிக்கிறது என்றார்கள்.

திக்ரே இலாஹியில் கவனமின்மை:

ஆகவே திக்ரே இலாஹியில் ஈடுபடுவது முக்கியத்துவமானதும் அவசியமானதுமாகும். ஆனால் திக்ரே இலாஹியின் சில பகுதிகளின் பக்கம் நமது ஜமாஅத் கவனம் செலுத்துவதில்லை. கவனம் இருக்கிறதென்றால் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இறைவன் எனது இயல்பில் எனது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே எனக்கு நன்கு சிந்திக்கக் கூடிய ஆற்றலையும் கவனம் செலுத்தக்கூடிய திறனையும் கொடுத்திருக்கிறான். எனக்கு நினைவு தோன்றிய காலத்திலிருந்தே இந்த விஷயத்தை குறித்து நான் சிந்தனை செய்து வந்திருக்கிறேன். நமது ஜமாஅத்தில் இறைவனை திகர் செய்வதில் காணப்படும் குறைநீக்கப்பட வேண்டும் என்பதே இப்போதும் எனக்கு கவலைதரக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் துஆவைப் பற்றி மிகவும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நமது ஜமாஅத் அதிகமாக துஆவை கடைப்பிடித்து வருகிறது. இதற்கு நாம் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்வாறே

ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் மவ்லுது (அலை) அவர்கள் திக்ரே இலாஹியைக் கடைப்பிடிப்பதைப் பற்றியும் மிகவும் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். ஆனால் இதன் பக்கம் எந்த அளவில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமோ, அந்த அளவில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இதற்குப் பெரும் காரணம் என்னவெனில் ஆங்கிலேயக் கல்விமுறை நம் எண்ணங்களையெல்லாம் மாற்றிவிட்டது. மக்கள் ஐரோப்பிய கல்வியின் தாக்கத்தினால் வெறுமனே இறைவனின் பெயரை உச்சரிப்பதால் என்ன பயன் கிடைக்க முடியும்? என்று நினைக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஒருவர் ஓர் இடத்தில் தனியாக அமர்ந்து கொண்டு லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு அல்லது இறைவன் குத்தூஸ், அலீம், கபீர், காதிர், காலிக் என்று கூறுவதால் என்ன பலன் உண்டாகப் போகிறது ஒன்றுமில்லையே. ஆகவே இவ்விதமாகத் திகர் செய்ய அவசியம் இல்லை என அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயப் போதனைக்கு ஆளான நமது ஜமாஅத்தை சேர்ந்தவர்கள் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

இரண்டாவதாக நமது இயக்கத்தில் விவசாய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே திக்ரே இலாஹி என்றால் என்ன? இதனால் உண்டாகும் பலன் என்ன? என்பதை அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கு இவற்றையெல்லாம் நல்லவிதமாக தெரிவிக்காதவரை மேலும் நல்ல முறையில் தெளிவாக விளக்காதவரை அவர்கள் இதன் பக்கம் கவனம் செலுத்த இயலாது. இதனால் அவர்களிடையே திக்ரே இலாஹியைக் கடைப்பிடித்து நடப்பதில் பெரும் குறை காணப்படுகிறது. தொழுகையும் இறைவனின் திக்ரேயாகும். இறைவனின் கருணையால் நமது ஜமாஅத் அதை முழுமையாகக் கடைபிடித்து வருகிறது. எனினும் இதைத் தவிர மேலும் பல திக்ருகள் உண்டு. அவற்றைப் பேணி நடப்பது அவசியமும் கட்டாயமுமாகும். இவற்றைக் கடைபிடிப்பது நமது ஜமாஅத்தில் அறவே இல்லை என்று நான் கூறாவிடினும் மிகவும் குறைவாகவே கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை கண்டிப்பாகக் கூறுவேன். சிலர் இவற்றை கடைபிடிப்பதில்லை. இவற்றை கடைபிடிக்காமல் இருப்பது பெரும் குறைபாடாகும்.

கவனியுங்கள்!

ஒருவனின் உருவம் அழகுள்ளதாய் இருந்தபோதிலும் அவனுடைய கண் அல்லது காது அல்லது மூக்கு ஆகிய ஏதேனும் ஓர் உறுப்பு

குறைபாடுடையதாய்க் காணப்பட்டால் அவன் அழகுள்ளவன் என்று அழைக்கப்படுவானா? ஒரு போதும் அவ்வாறு அழைக்கப்பட மாட்டான். அவனை அவலச்சணமானவனாகவே கூறுவார்கள். இவ்விதமே நமது ஜமாஅத்தில் சிலர் திக்ரே இலாஹியின் சில முறைகளைச் செய்கையின் மூலம் எடுத்துக் காட்டாவிடில் அவர்களின் உதாரணம் ஒருவன் விலை உயர்ந்த கோட்டு சட்டை பைஜாமா முதலியன அணிந்து கொண்டு கால்களில் செருப்பு அணியாத வனாகவோ அல்லது தலையில் தலைப்பாகை இல்லாததைப் போன்றதாகும். ஆடைகள் நன்றாக இருந்தாலும் அவன் தலையில் தலைப்பாகை அல்லது காலில் செருப்பு இல்லாததனால் அதில் குறைபாடு இருக்கும். தம்மிடம் ஏதாவது ஒன்றில் குறை காணப்படுவதை உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் ஒரு போதும் விரும்ப மாட்டார்கள். ஆகவே எல்லாவிதத்திலும் திக்ரே இலாஹி செய்யாமலிருப்பது ஓர் குறைபாடாகும். தொழுகை தவிர மற்ற முறைகளாலும் திக்ரே இலாஹியைக் கடைப்பிடிக்குமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நிரூபிக்கும் போது இதன் ஞானம் மற்றவர்களுக்குப் புரிந்தாலும், புரியாவிட்டாலும் ஆத்மீகத்தில் மேலோங்கிய உச்சநிலையை அடைவதற்கு அதன் முறைகளை கடைப்பிடித்து நடப்பதும் அவசியமாயிருக்கிறது.

நமது ஜமாஅத்தில் நவாஃபிலைக் கடைப்பிடித்து நடப்பதில் முழுமையான கவனம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு ஒரு காரணம், இவர்கள் திக்ரே இலாஹியினால் உண்டாகும் பலனைப் புரியாதிருப்பதேயாகும். மேலும் இவர்கள் கடமையாக்கப்பட்டவைகளை (ஃபர்லுகளை) மட்டும் முடித்து விட்டு நாம் எல்லாவற்றையும் பூர்த்தி செய்து விட்டோம் என நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தாமாகக் கூறாமல் இறைவன் கூறியதாகக் கூறுகிறார்கள். அதாவது நவாஃபிலென்னும் கூடுதலான வணக்கத்தினாலும் என் அடியான் என்னை மிகவும் நெருங்கி விடுகிறான். அதனால் நான், அவன் கேட்கும் செவியாகவும் அவன் பார்க்கும் கண்ணாகவும், அவன் பிடிக்கும் கையாகவும், அவன் நடக்கும் காலாகவும் ஆகிவிடுகின்றேன் என்று இறைவன் கூறுகிறான்.

நவாஃபிலினால் உண்டாகும் சிறப்புகள்:

இறைவன் நவாஃபிலுக்கு மாபெரும் மதிப்பை அளித்திருக்கின்றான் என்றும் நவாஃபிலைச் செயலாற்றுவவர்களை உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களாக்கத் தீர்மானித்திருக்கின்றான் என்றும் இதிலிருந்தும் விளங்க முடியும். எவ்வாறெனில் இவை மூலம் மனிதன் இறைவனின் பண்புகளை தன்னில் ஏற்றுக்கொள்ளும் வரம்பு வரை இறைவன் அவனைக்கொண்டு செல்கிறான். ஆகவே நவாஃபில் என்பது ஒரு சாதாரண விஷயமன்று. ஆனால் பரிதாபம்! பெரும்பாலானவர்கள் இதன் பக்கம் கவனம் செலுத்துவதே இல்லை. உண்மையான விஷயமென்னவெனில் மனிதன் மிகவும் பலவீனமாகவும் சோம்பேறியாகவும் இருக்கின்றான். இதனால் அவன் குறைந்தபட்ச முயற்சியையே செயலாற்ற விரும்புகின்றான். இதன் காரணத்தாலேயே தனது அடியார்களின் பலவீனங்களை அறிந்தவனும் அவர்கள் மீது மிகவும் கருணைக் காட்டக் கூடியவனுமான இறைவன் கொஞ்சம் கடமைகளையும், கொஞ்சம் நவாஃபிலையும் நிறைவேற்று மாறு செய்திருக்கின்றான். கடமையாக்கப்பட்டவற்றை ஒரு மனிதன் நிறைவேற்றிவிட்டால் அவன் மீது எவ்விதமான குற்றச்சாட்டும் உண்டாவதில்லை. இதற்காகவே ஃபர்லு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹதீதில் வருவதாவது, ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் ஒருவர் வந்து இஸ்லாத்தைப் பற்றி விளக்கக் கேட்டார். இதற்கு ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் பகலிலும் இரவிலும் ஐந்து நேரத் தொழுகைகள் உண்டு எனக் கூறினார்கள். இதற்கு அந்த மனிதர் இதை அல்லாமல் வேறு ஏதும் உண்டா? என்று கேட்டார். இதற்கு ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள், இல்லை; ஆனால் நீர் நவாஃபிலாகத் தொழ வேண்டும் என்று கூறினார்கள். மீண்டும் ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் ரமலான் மாதத்தில் நோன்புகள் இருக்கின்றன என்று கூறினார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர் இதைத் தவிர வேறு ஏதும் உண்டா எனக் கேட்டார். அதற்கு ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்கள், இல்லை; ஆனால் நீர் நவாஃபிலாக வைக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். மீண்டும் ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாத்தில் ஸகாத்து ஃபர்லாக இருக்கிறது என்று கூறியதும் அம்மனிதர் இதைத் தவிர வேறு உண்டா எனக் கேட்டார். இதற்கு ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் இல்லை; ஆனால்

நீர் நஃபிலாகச் செலுத்த வேண்டும் என்றார்கள். இதைக் கேட்ட அந்த மனிதர் இறைவன் மீது ஆணையாக இவைகளில் அதிகமாக்கவும் மாட்டேன் குறைவாக்கவும் மாட்டேன் என்று கூறிக் கொண்டு அங்கிருந்து சென்று விட்டார். இதற்கு ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த மனிதர் கூறியது உண்மையெனில் நிச்சயமாக இவர் வெற்றியடைந்து விட்டார் என்று கூறினார்கள். (புகாரி. பாபு வஜூபி ஸவ்மி ரமலான்)

குறைபாடுகளுக்கு ஒரு பரிசாரம்:

எந்த மனிதன் கடமைகளை முழுமையாக நிறைவேற்றுகின்றானோ அவன் வெற்றியடைந்து விடுகின்றான் என இதிலிருந்து தெரிகிறது. ஆயினும் எச்சரிக்கையாக நடந்து கொள்பவர்களும் தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்டவரும் ஃபர்ஸுகளைக் கடைப்பிடிப்பதோடு நின்று விடாமல் அந்த ஃபர்ஸுகளை செயலாற்றுவதில் ஏதாவது குறை காணப்பட்டால் அது நிறைவேறும் பொருட்டு நவாஃபிலையும் கடைப்பிடிக்கின்றார். உதாரணமாக, பகலிலும் இரவிலுமாக ஐந்து நேரத் தொழுகைகள் கடமையானவையாகும். இந்தத் தொழுகைகளை செயலாற்றக்கூடிய ஒருவன் நவாஃபிலைத் தொழுவதில்லை. அவருடைய ஃபர்ஸு தொழுகை ஏதாவது தவறினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் நிராகரிக்கப்படலாம். இதனால் இறுதி நாளில் தண்டனைக்கு ஆளாக நேரிடும். ஏனெனில் ஹதீதில் வருவதாவது: ஒரு முறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளி வாயிலில் உட்கார்ந்து இருந்த போது ஒருவர் வந்து தொழுதார். ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள், அவரைத் திரும்பத் தொழச் சொன்னார்கள். அவர் திரும்பத் தொழுதார். ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் அவரை மீண்டும் தொழச் சொன்னார்கள். அவர் மீண்டும் தொழுதார். மூன்றாம் முறையும் ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவரை தொழச் சொன்னார்கள். அவர் மீண்டும் தொழுதார். நான்காவது முறை அவரை ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) திரும்ப தொழச் சொன்னபோது அவர் ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்களை நோக்கி அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே! இறைவன் மீது ஆணையாக இதைவிட நல்லவிதமாக எனக்குத் தொழத் தெரியாது. ஆகவே எவ்விதம் தொழவேண்டும் என்பதைத் தாங்களே எனக்குத் தெரிவியுங்கள் என்றார். இதற்கு ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் நீர் வேகமாகத் தொழுகிறீர்; இதனால் அத்தொழுகை ஏற்றுக்

கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆதலால் மெதுவாகத் தொழுவீராக என்று கூறினார்கள். ஆகவே இவ்வாறான தவறுகளினால் தொழுகை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆனால் எவர் ஃபர்ஸான தொழுகையோடு நவாஃபிலையும் செயலாற்றுவாரோ அவரின் ஏதாவது ஃபர்ஸு தொழுகை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிடினும் அவரின் நவாஃபில் தொழுகையானது அவருக்குத் தக்க பலனாக அமையும். மேலும் அதன் குறையையும் பூர்த்தி செய்துவிடும். இதன் உதாரணம் எவ்வாறெனில் ஒருவன் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு 50 மார்க் பெற வேண்டுமென்ற நிபந்தனை கொண்ட தேர்வை எழுதப்போனால் அவன் 50 மார்க் வரக்கூடிய சில கேள்விகளுக்கு மாத்திரம் விடை எழுதிய பின் நான் இதில் வெற்றி பெற்றுவிடுவேன் என்று நம்பிக்கை வைத்தால் இது அவனின் தவறாகும். ஏனெனில் அவன் எழுதிய விடைகளில் ஒரு கேள்விக்குத் தவறாக விடை எழுதியிருக்கலாம். இதனால் சரியாக 50 மார்க் பெற முடியாமல் தோல்வியடைய நேரிடலாம். இதனால் சமார்த்தியமும் அறிவாளியுமான மாணவர்கள் இவ்வாறு செய்யாமல் அவர்களுக்கு தெரிந்ததும் தெரியாததுமான எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் விடை எழுதுவார்கள். ஏனென்றால் எல்லா மதிப்பெண்களும் சேரும்போது அதன் மூலம் தேர்வில் வெற்றி பெற முடியும்.

மேலும் எவராவது பயணத்திற்காகப் புறப்பட்டால் தனக்குப் பயணச் செலவு இவ்வளவு வரும் என் நினைத்து ஒரு சிறு தொகையை மட்டும் அவர் எடுத்துச் சென்றால் சில சமயம் அவரின் மதிப்பீடு தவறாகிவிடுகிறது. இதனால் பின்பு அவர் பெரும் கஷ்டத்தைச் சந்திக்க நேரிடும். ஆகவே தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் சிந்திப்பவர்களும் அறிவாளிகளும் எதிர்பாராத நிலையில் ஏற்படும் செலவினங்களால் சிரமம் உண்டாகாமலிருக்க தமது மதிப்பீட்டை விடவும் சற்றுக் கூடுதலான தொகையை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். ஆகவே நவாஃபிலானது எதிர்பாரா நிலையில் உண்டாகும் செலவினங்களுக்காக ஈடுகொடுக்கும் தொகையைப் போன்றதாகும். ஆகவே இது மிகவும் அவசியமாகும். இவற்றை நிறைவேற்றுவதன் பக்கம் சிறப்பான கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நமது ஜமாஅத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இறைவனை ஞாபகம் செய்வதில் முழுமையாகக் கவனம் செலுத்தாததற்கு இரண்டாவது காரணம் என்னவெனில் அக்காலத்தில் தோன்றிய சூஃபிக்கள் என்னும் ஞானிகளினால் உண்டான பலவிதமான பித்தாத்துகளுக்கும்

அனாச்சாரங்களுக்கும் மறுப்புரையாக ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் தம் நூல்களில் அதிகமாக எழுதியுள்ளார்கள். மேலும் அவர்களை நோக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள்: நீங்கள் கிளிகளைப்போல் மந்திரங்களைப் படிப்பதால் எவ்வித விளைவும் உண்டாகப் போவதில்லை. இஸ்லாத்தின் மீது நாலாப் பக்கங்களிலிருந்தும் தாக்குதல் நடந்து கொண்டிருக்கையில் நீங்கள் முஸ்லிம்களில் அமர்ந்து கொண்டு என்ன செய்கிறீர்கள்? நீங்கள் எழுந்திருந்து பதில் அளிக்காததேன்? என்று ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். உண்மையாகவே சூஃபிகள் இந்த ஆட்சேபனைகளுக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இதனால் சிலர் இதை விளங்குவதில் தவறிழைத்தனர்.

ஓர் இடத்தில் இருந்து கொண்டு இறைவனை ஞாபகம் செய்து கொண்டிருப்பது வீணான செயல் என்று அவர்கள் புரிந்து கொண்டனர். ஆனால் இவ்விதம் ஓர் இடத்தில் இருந்து கொண்டு இறைவனை ஞாபகம் செய்வதென்பது வீணான செயல் அல்ல. ஏனெனில் எல்லா விதத்திலும் இறைவனின் தூய்மையை எடுத்துரைப்பதும் போற்றுவதுமே அதன் நோக்கமாகும். ஆனால் அந்த மக்கள் வீடுகளில் இருந்து கொண்டு இறைவனை தியானம் செய்து வந்தார்களே தவிர வெளியில் கிளம்பி எங்கு இறைவன் மீதும் இஸ்லாத்தின் மீதும் ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் மீதும் தாக்குதல் நடந்து வந்ததோ அங்குச் சென்று ஏதும் செய்யவில்லை. இதனால் ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள், அவர்களைக் கண்டித்தார்கள். மேலும் உண்மையாகவே உங்களுக்கு இறைவன் மீது நேசம் காணப்படுமானால் இறைவன் மீதும், இஸ்லாத்தின் மீதும், ஹஸ்ரத் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், பகைவர்கள் தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் நீங்கள் வீடுகளிலும் மூலை முடுக்குகளிலும் இருந்து கொண்டு அவனைத் துதித்து கொண்டும் போற்றிக் கொண்டும் இருப்பது போல் வெளிமேடைகளிலும் செய்யாததேன்? என்று அவர்கள் சூஃபிக்களை நோக்கிக் கேட்டார்கள் ஆனால் அவர்கள் சோம்பேறித்தனத்தாலும் கவனமின்மையாலும் நல்லவற்றைப் போதிப்பதையும் தீமைகளை தடுப்பதையும் விட்டு விட்டனர் இதனால் அவர்களின் இப்போக்கானது நயவஞ்சகம் கொண்டதாக இருக்கிறது என ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

திக்கிரே இலாஹியும் சூஃபிக்களின் காலமும்:

ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் அக்காலத்தின் சூஃபிகள், பீர்கள், ஷய்குகள் ஆகியோரைக் கண்டித்ததற்கு காரணம், அவர்கள் திக்ருல்வாவை சீர்குலைக்கும் வகையில் பயன்படுத்தி அதன்மூலம் அதைக் கெடுத்து ஏதோ ஒரு புதிய நிலையை தோற்றுவித்தனர். இஸ்லாமானது எந்த நிலையில் இறைவனை ஞாபகம் செய்யும் விதங்களை எடுத்துரைத்ததோ அதன் பெயரும் அடையாளமும் எஞ்சி இருக்காத அளவுக்கு அதை அவலங்கோலப்படுத்தினர். இப்போதும் கூட அவர்களின் திக்ருல்வாஹ்வின் நிலை என்ன? இருதயத்திலிருந்து சப்தத்தை தலை வரை கொண்டு செல்வதும், மிகவும் உரத்த குரலில் கூச்சல் போடுவதின் மூலம் அவ்வட்டாரத்தின் அமைதிச் சூழ்நிலையைச் சீர்குலைப்பதும் அக்கம்பக்கத்தவர்களின் வணக்கத்தை கெடுப்பதுமே அவர்களின் திக்ராகும். இவ்வாறு செய்வதால் நெஞ்சு புண்ணாகி அதனால் அதற்கு (திக்ர் செய்வதற்கு) எழுச்சி உண்டாகும் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களின் எண்ணத்தில் இருதயம் எப்படிப்பட்டதென்றால் அதில் லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் முதலானவைகளைக் கொண்டு வலுவுடன் புகுத்தக்கூடிய ஒரு பொருளாகும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

இவ்விதமே வேறு சிலர் இம்முறைகளைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார்கள். இன்னிசை கேட்பதும், கவாலி பாட வைப்பதும், நடனமாடிக் களித்தலும் இவர்களின் செயல்களாகும். இவ்வாறு செய்வதால் இறைவனைத் திக்ர் செய்யும் இவர்களின் சபையானது சூடு பிடித்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அதன் பின் அங்கு இருந்து கொண்டு அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்ற குரலை எழுப்புவதின் மூலம் மனதைத் திருப்தியடையச் செய்கிறார்கள். சுருங்கச் சொல்லின் நூதனமான விஷயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. சில சமயம் மனதிற்கு ஆறுதல் அளிக்கப்படுகிறது. சில சமயம் நெஞ்சில் அடித்துக் கொள்கிறார்கள். சில சமயம் ஆத்மாவென்னும் ரூஹிலிருந்து ஓசை வெளிவர முயற்சி செய்யப்படுகிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் திக்ர் என்னும் பெயரை அவர்களாகவே சூட்டிக் கொண்டனர்.

சில சமயம் நாங்கள் இருதயத்தால் திக்ரை உயர்த்துகிறோம் என்றும் அது அர்ஷுக்கு (இறைசன்னிதானத்திற்கு) சென்று சஜ்தா செய்து விட்டு திரும்புகிறது என்றும் கூறுகிறார்கள். சில சமயம் உடலின் ஒவ்வோர்

உறுப்பிலிருந்தும் அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்ற சப்தத்தை வெளிவரச் செய்கிறோம் என்கிறார்கள். இவர்கள் இதுபோன்றே அநேக புதிய பழக்கவழக்கம் என்று அழைக்கப்படும் பித்அத்துகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். வேறு சிலர் திருக்குர்ஆனின் ஏதாவது ஒரு வசனத்தைப் படித்து நடனமாடுகின்றவர்களும் காணப்படுகின்றனர். மற்றுஞ்சிலர் இவ்வாறாகவும் திகர் செய்கிறார்கள்: ஒருவர் சில கவிதைகளைப் பாட மற்றவர்கள் நடனமாடுகின்றார்கள். இதன்பின் போதை நிலை, சுய உணர்வின்மை வந்தடைந்து விட்டதாகக் கூறுகின்றனர். மேலும் ஒரு சபையில் இருந்து கொண்டிருக்கையில் சிலர் அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்று சொல்லிக்கொண்டே துள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமாக விநோதமான திகர்கள் தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றிற்கு இஸ்லாம் மார்க்கத்துடன் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. ஆனால் இதை வைத்துக் கொண்டு திக்ரே இலாஹியானது ஒரு மோசமான விஷயமென்று கூற முடியாது. ஆம்! இந்த மக்கள் புதிதாக உருவாக்கியிருக்கும் இந்த பித்அத்தே மோசமானதாகும் என்று கூற வேண்டும். ஆனால் அவர்களிடையே இதைக் குறித்து எவ்விதக் கவலையும் காணப்படுவதில்லை.

ஆனால் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்: மார்க்கத்தில் புதியதாக உண்டு பண்ணப்படும் ஒவ்வொரு விஷயங்களும் வழிகேடாகும். மேலும் ஒவ்வொரு வழிகேடும் நரகத்திற்குக் கொண்டு செல்கிறது. ஆகவே, இந்த மக்கள் உருவாக்கியிருக்கும் இந்த திக்ரானது இறைவனின் நெருக்கத்தை அடையச் செய்யக்கூடியது அல்ல. மாறாக இறைவனை விட்டும் வெகுதூரம் கொண்டு செல்லக்கூடியதாகும். இதுபோன்ற திகர்கள் எப்போது தோன்றினவோ அன்றிலிருந்து முஸ்லிம்கள் இறைவனை விட்டும் வெகுதூரம் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனில் இவையெல்லாம் புதியதாக உண்டுபண்ணப்பட்ட பித்அத்தான செயல்களாகும். இறைவனும் அவனது திருத்தூதரும் தெரிவித்த விஷயங்களுக்கு மாறாகச் சொல்லப்படும்போது, இதனால் நிச்சயமாக ஆத்மீகம் பலவீனமடையவே செய்யும். இதன் காரணத்தாலேயே முஸ்லிம்களின் ஆத்மீகம் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றது. இரண்டாவதாக இந்த பித்அத்துகளில் ஒரு விஷயம் காணப்படுகிறது. இதனால் வெளிப்படையில் இன்பமும், மகிழ்ச்சியும் உணரப்படுகிறது. ஆனால் இந்த எல்லா இன்பமும், மகிழ்ச்சியும் செயற்கையானதாகும்.

ஆகவே, எவர் உண்மையான இன்பத்தை மறந்து கற்பனையை பின்தொடர்வாரோ, அவர் நாசமாகி விடுவார். இவரது உதாரணம், ஒருவனுக்கு வயிற்றுவலி உண்டானால் அதற்கு முறைப்படி சிகிச்சை பெறுவதற்குப் பதிலாக அபீனை தின்று விட்டு உறங்கினால் இதனால் அவனுக்கு தற்காலிகமாக உண்டாகும் விளைவென்னவெனில் மயக்கம் உண்டான காரணத்தால் சுகம் கிடைத்திருப்பதாகத் தோன்றும். ஆனால் உண்மையில் அவன் அழிந்து கொண்டிருப்பான். ஏனெனில் ஒரு சமயம் வரும், அப்போது அந்த வேதனையே அவனை அழித்து விடும்.

மெஸ்மரிஸமும் திக்ரமும் வேறுபட்டவை:

இக்காலத்தில் மக்கள் எதை திக்ரெனக் கூறுகின்றார்களோ, அது உண்மையில் ஒரு புதிய, நூதன அறிவாகும். இதை அரபி மொழியில், இல்முத் தரப் என்றும் ஆங்கில மொழியில், மெஸ்மரிஸம் என்றும் கூறுகிறார்கள். இது தவிர பிரஞ்சு நாட்டிலுள்ள ஒரு டாக்டரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஹிப்னாடிஸம் என்றும் ஒரு வகை உள்ளது. இவற்றிற்கும் ஆத்மீக ஞானத்திற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் கிடையாது. இவை மனதின் எண்ணங்களோடு தொடர்புடையவையாகும். இறைவன் மனத்தின் எண்ணங்களுக்கு ஒரு பெரும் ஆற்றலைத் தந்துள்ளான். ஒரு குறிப்பிட்ட மனநிலையில் நம் கவனம் முழுவதையும் ஒருங்குபடுத்தி ஒரே பக்கம் செலுத்துவதன் காரணமாக ஒரு விசேஷ விளைவானது உண்டாகிறது. இதனால் இதயத்தில் மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் உண்டாகச் செய்யலாம். ஆனால் இவ்வாறு பெறப்படும் இன்பமானது கொக்கைன், அபீன், கஞ்சா போன்ற போதையை உண்டாக்கும் பொருள்களால் அடையும் இன்பத்தை போன்றதாகும். உண்மையில் அது இன்பமல்ல. மாறாக ஆரோக்கியத்தை பாழ்படுத்தக்கூடிய போதையாகும். இவ்விதமே ஒன்று திரட்டப்பட்ட மனோ எண்ணத்தின் பலத்தால் நரம்புகளை வலியுறுத்தும்பொழுது, ஒருவிதமான போதை நிலை உண்டாகிறது. இந்த இன்பத்தை அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்று கூறுவதன் காரணமாக ஏற்படுகின்றது என மக்கள் தவறாக எண்ணுகின்றனர். ஆனால் அச்சமயங்களில் அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்பதற்குப் பதிலாக ராம், ராம் என்று கூறினாலும் அதே போன்ற இன்பத்தை உணர முடியும்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு பெரியவரின் கதை :

ஒரு சமயம் ஒரு பெரியவர் கப்பலில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். பயணம் செய்து கொண்டே திகர் செய்து கொண்டிருந்தவுடன், சிறிது சப்தமிட்டு இசைந்து திகர் செய்ததால் கப்பலில் உடன் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த இந்துக்களும் இவரைப்போன்று அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்று கூறத் தொடங்கினர். கப்பலில் பயணம் செய்தவர்களில் ஒரு இந்து சந்நியாசியும் இருந்தார். அவர் வாயிலிருந்து அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்று சப்தம் வரவில்லை. இதனால் அப்பெரியார் தனது விசேஷ கவனத்தை அந்த சந்நியாசி மீது செலுத்தினார். சிறிது நேரத்தில் அந்தப் பெரியாரின் வாயிலிருந்து, கட்டுப்பாடின்றி ராம், ராம் என்று சப்தம் வெளி வந்தது. இதற்குக் காரணம் அந்த இந்து சந்நியாசியானவர் தனது முழு கவனத்தையும் அந்தப் பெரியார் மீது செலுத்தி அவருடைய வாயிலிருந்து ராம், ராம் என்ற சப்தம் வெளிவரச் செய்து விட்டார். இதை உணர்ந்து கொண்டே அப்பெரியார் அன்றிலிருந்து அவ்விதம் திகர் செய்வதிலிருந்து தவ்பா செய்து விட்டார். ஏனெனில் இது ஒரு (மனோதத்துவ) அறிவு என்றும், தம் திகரினால் ஏற்படும் எதிரொலி அல்லவென்றும் அப்பெரியார் அறிந்து கொண்டார். மாறாக அது அல்லாஹ் என்று கூறியதன் விளைவான எதிரொலியாக இருப்பின், (சந்நியாசி உட்பட) எல்லார் வாயிலிருந்தும் அதே ஒலி வரவேண்டியதிருக்க ராம், ராம் என்ற ஒலி வரவேண்டிய காரணம் என்ன? எனவே இன்றைய மக்களின் நிலையும் மேற்கூறப்பட்ட பெரியாரின் ஆரம்ப மனநிலை போன்றதாகவே உள்ளது. நடுக்காட்டில் பசியுடன் செல்லும் ஒருவன் ஒரு பையைக் கண்டெடுத்து அதில் உணவு இருப்பதாக நினைத்து மகிழ்ச்சியடைகிறார். ஆனால் அந்தப் பையினுள் உடைந்த பாணையின் துண்டுகள் இருக்கின்றன. இவ்வாறான முறைகளைக் கடைபிடிப்பதின் மூலம் தனது இறைவனின் நெருக்கத்தைப் பெற நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதாக நம்பிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனின் நிலைமையும் இதுவேயாகும். உண்மையில் இது ஒரு போதை போன்றதே. அம்மனிதன் போதை நிலையை அடைந்து விடுகிறான். மேலும், தான் ஓர் உயரிய நிலையை அடைந்து விட்டதாக அவன் நம்பிய போதிலும், அம்மனிதனது இதயமானது முன்போலவே கெடுதிமிக்கதாகவும், பரிசுத்தமற்றதாகவும் காணப்படுகிறது.

இது அபின் மற்றும் போதைப் பொருள்களால் ஏற்படும் போதையேயாகும். நமது ஜமாஅத்தில் ஒரு நல்ல மனிதர் இருந்தார். இவ்விதம் (திகர்) செய்வதால் பெரும் மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது என்று எப்பொழுதும் என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். அதற்கு இது அபினைப் போன்ற ஒரு போதை இன்பமே என்று பதில் கூறுவேன். இதற்கு ஆதாரம் என்னவெனில் இதுபோன்ற திக்ருகளினால் ஆத்மீக பரிசுத்தம் ஏற்படுவதில்லை. எங்களது திக்ரானது அர்ஷ் (அல்லாஹ்வின் சந்நிதானம்) வரைச் சென்றடைகிறது என்று கூறக் கூடியவர்களின் ஆத்மீக வாழ்விலும் தூய்மை உண்டாகவில்லை. இவ்வாறு நான் கூறியதைக் கேட்டபின் அந்த நல்ல மனிதர் கூறினார். உண்மை! (தனது திக்ருகளினால்) எல்லா படித்தரங்களையும் கடந்து விட்டதாகக் கூறிவந்த ஒரு மனிதர் மக்களிடம் தானியங்களை யாசகமாகக் கேட்டு அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தார். ஆத்மீகத்தில் உச்சகட்டத்தை அடைந்த மனிதர் மக்களிடம் தானியங்களை யாசகமாகக் கேட்டு அலைவானேன்? என்று நான் எண்ணுவதுண்டு.

ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் ஒரு மனிதரைப் பற்றி கூறியுள்ளார்கள். அந்த மனிதர், தான் உயர்ந்த படித்தரத்தை அடைந்து விட்டவராக நம்பினார். ஒரு முறை தனது முரீதிடம் (சீடரிடம்) சென்று தனக்கு மாதாமாதம் கட்டவேண்டிய வரியை (தர்மத்தை) கொடுக்குமாறு கேட்டார். அச்சமயம் பஞ்ச காலமாக இருந்ததால் தற்சமயம் தன்னிடம் தருவதற்கு ஒன்றுமில்லையென்றும், தன்னை மன்னிக்குமாறும் அந்த சீடர் பீரை (குருவை) வேண்டினார். ஆனால் பீர் சாஹிப் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தனக்குத் தரவேண்டிய வரிப் பாக்கியை தரும்படி சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தார். கடைசியாக பீர் தனது சீடருடைய ஒரு பொருளை விற்கச் செய்து தனக்கு வரவேண்டிய வரிபாக்கியை வாங்கிக் கொண்டே சென்றார். ஆகவே, பெரும் நிலையை அடைந்திருப்பதாக வாதம் புரியக்கூடியவர்களிடம் கூட இதுபோன்ற பலவீனங்கள் காணப்படுகின்றன.

மனித நரம்புகளில் ஏற்படும் விளைவுகள் :

மனிதனுடைய சப்தத்திலும், எண்ணங்களிலும் இறைவன் ஒருவிதமான விளைவை உண்டாக்கி இருக்கின்றான். உதாரணமாக, ஒரு மனிதன் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அது இவ்விதம் ஆகி

விட்டதே என்று எப்பொழுதும் சிந்தித்துக் கொண்டே இருந்தால், அவனுடைய உள்ளத்தில் அவ்விதமான ஒரு வடிவம் வரையப் படுகிறது. இதேவிதம் ஒருவன் தன் இதயத்திலிருந்து அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்ற சப்தம் உண்டாகிறது என்று நினைக்கும்பொழுது அவன் இருக்கும் நிலையிலேயே அதேபோல் அவனது இருதயம் பேசுவதுபோன்ற ஒரு சப்தத்தை அம்மனிதன் கேட்கத் தொடங்குகிறான். உண்மையில் அவன் இருதயமே பேசுகிறதென்றால், பிறகு அவன் ஏன் பரிசுத்தம் அடைவதில்லை? மேலும் முஸ்லிம்களைவிட இந்துக்களில் அதிகமானவர்கள் தங்கள் இருதயத்தை மட்டும் ஆட்டம்காண வைப்பதோடு நில்லாது மற்றவர்களின் இருதயங்களையும் ஆட்டங்காணச் செய்யும் திறமை பெற்றவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். இது குறித்து நான் ஒருநூல் எழுத எண்ணியுள்ளேன். அதில் நபிமார்களுக்கும் மக்களை ஏமாற்றும் கண்கட்டி வித்தை காட்டுபவர்களுக்கும் இடையிலுள்ள மாபெரும் வேறுபாட்டை விரிவாக விளக்கி எழுத தீர்மானித்திருக்கிறேன். இது ஒரு சாதாரண அறிவாகும். இதன் விளைவாக மனிதன் தன்னை சீர்படுத்துவதில் கவனமில்லாதவனாகி விடுகின்றான்.

ஏனெனில் (இந்தக் கலையைக் கற்ற) மனிதன் தான் இறைச் சன்னிதானத்தை அடைந்து விட்டதாக கருதத் துவங்குகிறான். ஆனால், அவனோ இறைவனை அடையவில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தை அடைய வேண்டிய மனிதன் அதற்குப் பதிலாக வேறொரு இடத்தை அடைந்து அதே சமயம் தான் அடைய வேண்டிய இடத்தை அடைந்து விட்டதாக எண்ணினால் அவ்விடத்திலேயே தங்கி விடுவான். இதனால் அம்மனிதன் பெரிய நஷ்டமடைவான். இவ்விதமே இவ்வாறாகச் செயலாற்றக் கூடியவர்கள் தாங்கள் அடைய வேண்டிய இடத்தை அடைந்து விட்டதாக தவறாக நம்புகின்றனர். ஆனால், அவர்கள் அடைய வேண்டிய இடத்திலிருந்து வெகு தூரம் விலகி காணப்படுகின்றனர். அபினை உண்டவனைப்போல் போதையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதுபோன்ற திக்ருகளெல்லாம் வீணானவையாகும். இதை ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸ்ஹ் (அலை) அவர்கள் தடை செய்திருப்பதுடன் இவ்விதம் செயலாற்றக் கூடியவர்களைப் பற்றி குறை கூறியிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இந்துக்களும், கிறித்தவர்களும் இந்தக் கலையை செயலாற்ற முடியுமென்றால் இதை திக்ருல்லாஹ்வின் மகிமை என்று எப்படிக்கூற முடியும்?

உரத்த குரலில் திக்ர் செய்வது, சங்கீதம் கேட்பது ஆகியவற்றின் விளக்கம் :

மேலும் உரத்த குரலில் திக்ர் செய்வது சங்கீதத்தைக் கேட்பது ஆகியவற்றைப் பற்றி அது மனித உடலின் நரம்புகளில் ஒன்றின் விளைவை ஏற்று மற்ற உறுப்புகளுக்கு சேர வைப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு சிறப்பு சக்தி என்று நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன். நரம்புகளின்மீது ஒருவகை எழுச்சியை உண்டாக்கும் வழிகளில் காதுகளும் செயல்படுகின்றன. இவை நல்ல ஓசையினால் எழுச்சி பெறக்கூடியவையாயிருக்கின்றன. மனிதன் ஒரு பக்கமிருக்கட்டும் மிருகங்களுக்கும் சப்தங்களினால் எழுச்சி ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக, பாம்பை எடுத்துக் கொள்வோம். பாம்புக்கு முன் மகுடி வாசிக்கப்பட்டால் அது ஆடத் துவங்குகிறது. இதனால் அதற்கு ஆத்மீக ஈடுபாடு உண்டாகி விட்டதாக கூற முடியுமா? இதேபோன்று ஒருவன் சங்கீதம் கேட்கும் மகிழ்ச்சியில் நடனமாடத் துவங்கினால் அவனுக்கு ஆத்மீகத்தில் ஈடுபாடு உண்டாகி விட்டது என்று கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவனது உணர்வுகள் ஆத்மீகத்துடன் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லாத ஒன்றின் தாக்கத்தைப் பெற்றுவிட்டன என்பதாகும். ஆகவே எந்த மனிதனாவது சங்கீதம் போன்றவற்றை ஆத்மீகத்தில் ஈடுபாட்டை உண்டாக்கக் கூடியவை என்று நம்புகிறான் என்றால் அது அவனது அறிவீனமும், தவறும் ஆகும். எவ்வாறு பாம்பானது மகுடியில் ஆடுகிறதோ அவ்வாறே சங்கீதத்தில் இக்கால சூஃபிகள் என்போர் நடனமாடுகிறார்கள். மேலும் எந்தத் திக்ரையும் உரத்த குரலில் சப்தமிடுவதென்பது ஒரு பித்அத் (என்னும் நூதனம்) ஆகும்.

ஒருமுறை ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் தோழர்களும் சென்று கொண்டிருக்கும்பொழுது, தோழர்கள் அல்லாஹு அக்பர், அல்லாஹு அக்பர் என்று உரத்து சப்தமிட்டுக் கூறினார்கள். இதைக்கேட்ட ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தோழர்களை நோக்கி, நீங்கள் உங்கள் ஆத்மா மீது கருணை காட்டுவீர்களாக! மெதுவாக ஏன் சொல்வதில்லை? நீங்கள் யாரை அழைக்கின்றீர்களோ அவன் செவிடனல்ல. அவன் மறைந்துவிடவும் இல்லை. அவன் நன்றாய் கேட்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான். உங்கள் சமீபத்தில் இருக்கிறான். மேலும் உங்களிடையே அவன் காணப்படுகின்றான் எனக் கூறினார்கள்.

திக்கே இலாஹி என்ற பெயரில் கவிதைகள், சங்கீதம் மேளதாளத்துடன் கூத்தாடுதல், கூச்சலிடுதல் போன்றவை பற்றிய விளக்கம் :

இக்கால சூஃபிகள் எனப்படுபவரைப் பற்றி சிறிது கவனியுங்கள். இவர்களுடைய சபைகளில் எப்பொழுதெல்லாம் திகர் மஜ்லிஸ் என்று கூறுகிறார்களோ அந்த சமயங்களில் அந்த வட்டாரங்களில் கூச்சலில் மூழ்கி விடுகிறது. இதை ஒரு சிறந்த நன்மையாக அவர்கள் நம்புகின்றனர். ஆனால் இது இஸ்லாமிய மார்க்க சட்டங்களுக்கு மாறான ஒரு செயலாகும். மேலும், கவிதை பாடுதல், சங்கீதத்துடன் நடைபெறும் திகர், மேளதாளத்துடன் ஆடுவது, குதிப்பது, கூச்சலிடுவது, உரத்த குரலில் திகர் செய்வது, கீழே விழுவது, ஆடுவது, தலையை ஆட்டுவது இவை போன்றவைகளில் ஏதாவது ஒன்றுகூட ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக நிரூபிக்க முடியாது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கவிதைகளை கேட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனாலும், அவர்கள் கவிதைகளை திக்கே இலாஹி என்ற உருவில் கேட்டதாக நிரூபிக்க முடியாது.

ஒருமுறை ஹஸ்ஸான் (ரலி) அவர்கள் ரஸூலே கரீம் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அல்லாஹ்வின் தூதரே! அந்த நிராகரிப்பாளர் தங்களுக்கு விரோதமாக ஒரு கவிதை பாடினார். அதற்கு மறுமொழியாக நான் இதோ இந்தக் கவிதையை எழுதியிருக்கிறேன் என்று அந்தக் கவிதையை அவர் பாடிக் காட்டினார். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் அந்தக் கவிதையைக் கேட்டார்கள். இதுதவிர (குற்றவாளியான, தண்டனைக்குரிய) ஒரு மனிதனை கொல்லும்படி ஹஸ்ரத் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்த மனிதன் தான் ஒரு கவிதை பாட அனுமதி பெற்று கவிபாடினான். அந்தக் கவிதையில், நான் தங்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது என்னைக் கொன்றுவிடும்படி தாங்கள் கட்டளையிட்டபடியே என்னைக் கொல்லும்படி கூறுவீர்கள் என்று மனிதர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். ஆனால், அவர்கள் கூறியதை நான் நம்பவில்லை. ஏனெனில், நான் தங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்பேன். மன்னிப்புக் கேட்டபின்பும் நான் கொலை செய்யப்படுவேனா? என்று நினைத்தேன் என்று பாடினான். இக்கவிதையைக் கேட்டபின், நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் யாரும் அவரைக் கொன்றுவிடக்கூடாது என்பதற்காக தங்களுடைய

போர்வையை அந்த மனிதர் மீது போட்டார்கள். அதன்பின் அந்த மனிதன் இன்னொரு கவிதையில், நான் இவ்வாறு மன்னிப்புக்கோரியது எனது உயிர் பறிக்கப்பட்டு விடும் என்ற பயத்தால் அல்ல; மாறாக, ஒரு நிராகரிப்பாளனாக, அவிசவாசியாக நான் கொல்லப்படக்கூடாது என்ற பீதிதான் காரணம். ஏனெனில், இஸ்லாம் ஒரு உண்மையான மார்க்கம் என்று நான் விளங்கிக் கொண்டேன் என்று கூறினார். இப்படிப்பட்ட கவிதைகளை ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வாறான சம்பவங்களைக் கொண்டு நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் முன் கவாலிகள் பாடியதாகவோ நடனமாடப்பட்டது எனவோ எவ்வாறு நிரூபிக்க முடியும்? இறைவன் மீதுள்ள அன்பினால் கூறப்பட்ட கவிதைகளைக் கேட்டுவிட்டு சஹாபிகள் கூத்தாடினார்கள் என்றோ அவர்கள் மயங்கி விழுந்தார்கள் என்றோ கூற இயலுமா? ஆகவே, இக்காலத்தவர்கள் கடைபிடிக்கும் இதுபோன்ற காரியங்கள் அனைத்தும் பிதாத்துகள் அல்லது புதிய நூதனப் பழக்கங்கள் என்றுதான் கூற முடியும். பொதுவாக இச்செயல்கள் எல்லா இடங்களிலும் பரவிவிட்டன.

மேற்கூறப்பட்ட சம்பவங்கள் தவிர, நிராகரிப்பாளர்களோடு போர் நடந்து கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் நபித்தோழர்களில் ஒருவர் மற்ற முஸ்லிம் வீரர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு, இன்று நாங்கள் வெற்றி பெறுவோம் அல்லது உயிரைக் கொடுப்போம். ஆனால் பின்வாங்க மாட்டோம் என்று பாடிய கவிதையை ஹஸ்ரத் ரஸூலே கரீம் (ஸல்) அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு நாங்களும் கவிபாடக் கேட்கிறோம் என்று கூறுவது முற்றிலும் தவறானதும், முட்டாள்தனமுமாகும். பிறகு கவிதையைக் கேட்டுவிட்டு செய்யப்படும் அனைத்து செயல்களும் இஸ்லாம் மார்க்க சட்டங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட செயல்களாகும். இஸ்லாத்தில், மேலே கூறியுள்ளபடி எந்தவிதமான செயல்களும் அறவே கிடையாது என்பதுடன், திருக்குர்ஆனில் திக்கே இலாஹி பற்றி கூறப்பட்டுள்ளவைகளிலிருந்தும், திக்கே இலாஹி நடைபெறும் சமயம் மயக்கமோ, உணர்வின்மையோ உண்டாகுவதாகவோ, திக்கே இலாஹியைக் கேட்கக்கூடியவர்கள் தலையை அடிக்கடி ஆட்டவும், குதிக்கவும் செய்வார்கள் என்றோ எங்கும் காணப்படவில்லை. ஆனால், திக்கே இலாஹி பற்றி இறைவன் இவ்வாறு கூறுகிறான்.

إِنَّا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ

(தங்கள் முன்) அல்லாஹ் (வின் பெயர்) நினைவுகூரப்படும் போது, உள்ளங்கள் நடுங்குபவர்களே நம்பிக்கைக் கொண்டவர்களாவார். (8 : 3)

تَفَشَّرَ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلَيَّنَ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ

எவர்கள் தங்கள் இறைவனுக்கு அஞ்சுகிறார்களோ அவர்கள் (அவனை திகர் செய்யும்போது) மெய்சிலிர்த்து விடுகின்றனர். பின்னர் அவர்களின் தோள்களும் உள்ளங்களும் மென்மையடைந்து அல்லாஹ்வை நினைவுகூருவதன் பக்கம் சாய்ந்து விடுகின்றன. (39 : 24)

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرَوْا مُسْجِدًا وَبُكِيًّا

அளவற்ற அருளாளனுடைய வசனங்களை ஒதி கேட்கும்படியான சமயத்தில் அவர்கள் சஜ்தா செய்து கொண்டும் அழுதுகொண்டும் (பூமியில் வீழ்ந்து) இறைவனை வணங்குவார்கள். (19 : 59)

ஆகவே, திக்ரே இலாஹியில் ஆழ்ந்திருப்பவர்களுக்கு இந்த நிலைகள் காணப்படுகின்றன.

முதலாவதாக, இறைவனைத் திகர் செய்யும்பொழுது அவர்களின் இருதயங்கள் பீதியடைகின்றன. அவர்களிடம் பயம் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில் தமது இறைவன் மாபெரும் சக்தியும் கம்பீரமும் உள்ளவன் என அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இரண்டாவதாக, பயத்தால் நடுக்கம் ஏற்பட்டு அவர்களின் ரோமங்கள் சிலிர்த்து விடுகின்றன. மூன்றாவதாக, அவர்கள் உடல்கள் தளர்ந்து விடுகின்றன. மேலும் அவர்களின் இதயங்கள் மிருதுவாகி விடுகின்றன. நான்காவதாக, அவர்கள் சஜ்தாவில் தலை குனிகின்றனர். அதாவது, வணக்கத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். ஐந்தாவதாக, அவர்களின் இதயங்கள் அழுகின்றன.

இந்த ஐந்து நிலைகளும் இறைவனால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளவைகளாகும். இவை தவிர ஆடுவதும், குதிப்பதும், துள்ளுவதும் மயக்கமடைந்து வீழ்ந்தலும், உரத்த குரலில்

கூச்சலிடுவதும் திக்ரேச் சார்ந்தவைகளாக இருப்பின் இறைவன் அவைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருப்பான். அதாவது விசுவாசிகள் என்பவர்களுக்கு முன்பு இறைவனின் திருநாமங்கள் கூறப்படும்பொழுது அல்லது அவர்கள் திகர் செய்யும்பொழுது தங்களின் ஆடையை கிழித்தெறிவார்கள், குதிப்பார்கள், துள்ளுவார்கள், கூச்சலிடுவார்கள், தலைகீழாகத் தொங்கி தலையை ஆட்டுவார்கள், போதையில் கூத்தாடுவார்கள்; இவர்களே விசுவாசிகள் என்று இறைவன் கூறியிருப்பான். ஆனால் இறைவனோ அவ்வாறு எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே திக்ரே இலாஹியோடு இம்மாதிரியான கூத்துகளுக்கு எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை என்று அறிவோமாக!

இக்கால சூஃபிகள் எனப்படுவோரின் செயல்கள் திருக்குர்ஆனுக்கு மாற்றமான செயல்களே!

இறைவனின் திருவசனங்கள் மிகவும் ஞானம் நிறைந்தவையாகும் என்பதைச் சிந்திப்பீர்களாக! இவ்வாறான செயல்களை தனது வசனங்களில் ஆரம்பம் முதலே மறுத்துவிட்டது. (பித்அத்தான) இந்த நிலைகளைக் குறித்து, திருக்குர்ஆனில் ஒன்றும் விவரிக்கப்படா விடிலும் சரியே, இவைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டியது அவசியம் தான் என எவராவது கூற முடியுமா? அவ்வாறு ஒருவர் கூறுகிறாரென்றால் அது அறிவீனமாகும். ஏனெனில் திருக்குர்ஆனின் வசனங்களை நாம் கவனிக்கும்போது திக்ரே இலாஹி செய்யும் நேரத்தில் உண்டாகின்ற நிலைகளைப் பற்றி மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வசனங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வசனங்களில், இக்காலத்தில் சரியானதும் நடைமுறையில் செய்து வருகின்ற (பித்அத்தான) விஷயங்களைத் தள்ளுபடி செய்யக்கூடியதுமான சொற்களையே இறைவன் அமைத்துள்ளான் என்பதை அறிய முடிகிறது.

இந்த ஆயத்துகளில், **வஜ்ல், இக்ஷிரார், தலீன், ஜுலூது** என்னும் சொற்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை காண்பீர்கள். அகராதியை நாம் நோக்கினால், **வஜ்ல்** என்ற சொல்லின் ஒரு பொருள் அடக்கம் என்பதாகும். இது அமைதியைக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் இக்காலத்தில் சூஃபிகள் எனப்படுவோரோ இதற்கு நேர்மாற்றமாக ஆடவும், குதிக்கவும், துள்ளவும் செய்கின்றனர். பிறகு **இக்ஷிரார்** என்னும் சொல்லை எடுத்துக் கொண்டால் திடீரென்று ஏற்படும்

பீதியினால் ரோமம் சிலிர்ப்பதற்கு சொல்லப்படுகிறது. இதுவும் அமைதியைக் குறிப்பதேயாகும். ஏனெனில் திடீரென்று உண்டாகும் பயத்தின் காரணத்தால், மனிதன் ஒன்றுமே ஓடாமல் நின்று விடுகிறானே தவிர ஆடவும், குதிக்கவும், துள்ளவும் செய்வதில்லை. இவ்வாறே **தலீன்**, **ஜூலூது** என்ற சொல்லும் அமைதியையே உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆனால் மகிழ்ச்சியால் ஆடுவதற்கும், குதிப்பதற்கும், துள்ளுவதற்கும் அரபி மொழியில் **தரப்** என்ற சொல் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. திருக்குர்ஆனில் திக்ரே இலாஹியைப் பற்றி வரும் இடங்களில் **தரப்** என்ற சொல் எங்குமே உபயோகிக்கப்படவில்லை. அதுமட்டுமின்றி அகராதி ஆசிரியர்கள் ஆடுவதற்கும், துள்ளுவதற்கும், குதிப்பதற்கும் உபயோகிக்கும் **தரப்** என்னும் சொல் பயபக்திக்கு எதிரானது என வரைந்துள்ளார்கள். ஆனால் திருக்குர்ஆனோ அல்லாஹ்வை திக்ரே செய்வதால் மன்றாடுதலும் இறைஞ்சுதலும் ஏற்படுகிறது எனக் கூறுகிறது. ஆகவே, இவ்வாறான திக்ரே இலாஹியின் நிலையில் (ஆடுதல், துள்ளுதல், குதித்தல் போன்ற) **தரப்** உண்டாக முடியாது என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஏனெனில், **தரப்** என்பது பயபக்திக்கு மாற்றமான விளைவை உண்டாக்குவதாகும். எனவே இந்தத் **தரப்** என்னும் செயலால் விளையும் ஆடுதல் துள்ளுதல் குதித்தல் போன்றவை திக்ரே இலாஹியின் விளைவினால் ஒருபோதும் உருவாகாது. மாறாக திக்ரே இலாஹியால் இறைஞ்சுதலும், அழுகையும், வணக்கமும், அச்சமுமே ஏற்படும். அவைதான் ஏற்படவும் வேண்டும். ஏனெனில் இஸ்லாம் அறிவையும், உணர்ச்சியையும் நிலைநாட்டக்கூடியதும் நேரான பாதையில் கொண்டு செல்லக் கூடியதுமாகும். உணர்வற்ற நிலையையும் அறிவீனத்தையும் உண்டாக்கக்கூடியதல்ல. குதிப்பதும், துள்ளுவதும், கூச்சலிடுவதும், உணர்வின்மை (மயக்கம்) அடைவதும், குறைவான அறிவால் ஏற்படுவதாகும். ஆகவே இது இஸ்லாத்தின் போதனையாக இருக்க முடியாது. இதுபோன்றே மயக்கமடைவதும் விரும்பக்கூடியதல்ல. இதன் காரணத்தாலேயே யாராவது மரணித்து விட்டால் உறவினர் அழுவதை கூடுமானதாகவும், ஆனால் கூச்சலிட்டு அழுது ஒப்பாரி வைப்பதையும், மேலும் மேலும் மயக்கமடைந்து கொண்டு போவதையும் இஸ்லாம் கூடாதெனவும் ஆக்கியிருக்கின்றது.

ஒரு பெண் தனது குழந்தையின் கப்ரின் முன்னால் பொறுமையற்ற நிலையில் நடந்து கொண்டதைக் கண்ட ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்)

அவர்கள் அப்பெண்மணியைப் பொறுமையைக் கைக் கொள்ளும்படி கூறினார்கள். அதற்கு அந்தப் பெண் திருநபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி, உங்கள் குழந்தை மரணத்திருந்தால் எப்படிப் பொறுமை செய்ய முடியும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும் என்று கூறினாள். அப்பெண் அறிவீனத்தாலேயே அவ்வாறு கூறினாள். ஏனெனில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு அநேக குழந்தைகள் மரணமடைந்திருக்கின்றன. எனவே கூச்சலிடுவதும், மயக்கமடைவதும் பொறுமையின்மை, அவநம்பிக்கை அல்லது உள்ளத்தின் பலவீனத்தின் விளைவாகும். உள்ளத்தின் பலவீனத்தால் என்றால் அதுவும் நல்லதன்று.

ஹஸ்ரத் ஜூனைது பக்தாதி (ரலி) அவர்களது காலத்தில் நிகழ்ந்ததாக எழுதப்பட்டுள்ள ஒரு சம்பவனம் என்னவெனில், ஒரு பெரியாருக்கு திக்ரே இலாஹியைக் கேட்டதும் மயக்கம் வந்து கொண்டிருந்ததாம். அப்போது சீடர்கள் அவர்களிடம் என்ன காரணம் என்று வினவினார்கள். அதற்கு, நான் இப்பொழுது வயோதிகனாகவும், பலவீனமானவனாகவும் இருப்பதால் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது என்று பதில் கூறினார்கள். இந்த பதிலைப் பாருங்கள்! தாம் உயர்ந்த ஸ்தானத்தையும் மேலான பதவியையும் அடைந்திருப்பதால் இந்த மயக்க நிலை ஏற்படுகிறது என்று கூறவில்லை. மாறாக, தனது வயோதிகமும் பலவீனமுமே மயக்கம் ஏற்படுவதற்கு காரணம் என்று கூறியுள்ளார்கள். மேலும் மயக்கம் மனமுடைந்த காரணத்தாலோ, நம்பிக்கையிழந்ததன் காரணத்தாலோ ஏற்படுகிறதென்றால், அதுபற்றி இறைவன் கூறுவதாவது,

وَلَا تَأْتُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ مِنَ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

யாராவது ஒரு மனிதன் நம்பிக்கையிழந்த காரணத்தால் மயக்கம், சுயஉணர்வின்மை அடைகின்றான் என்றால் அவன் காஃபிராவான் (12 : 88)

மேலும் இருதயம் பலவீனத்தால் மயக்கமடைகிறான் என்றால் அவன் நோயாளியாவான். ஆகவே நோயாளியின் செயலைப் பின்பற்றுவது புத்திசாலித்தனமாகாது. சஹாபாக்கள் (நபித்தோழர்கள்) வாழ்ந்த காலத்திலும் இதுபற்றிய சர்ச்சை எழுந்தது. ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள் ஹஸ்ரத் அஸ்மா (ரலி)

அவர்களிடம் இந்த மயக்கம் உண்டாவது பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் அலுதுபில்லாஹி மினஷ்ஷயத்தானிரஜீம் (துரத்தப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் அடைக்கலம் தேடுகின்றேன்) என்று கூறினார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் ஸுபைர் (ரலி) அவர்களின் குமாரர் தனது பாட்டியிடம் தான் ஒரு இடத்திற்குச் சென்றிருந்ததாகவும் அங்கு சிலர் திருக்குர்ஆன் ஓதுவதும் அத்துடன் மயக்கமடைந்து கொண்டிருப்பதுமாக இருக்கக் கண்டேன் என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்டதும் அன்னாரின் தந்தை வழி மாமியும் ஹஸ்ரத் அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரலி) அவர்களின் மகளும், சஹாபிய்யாவுமான ஹஸ்ரத் அஸ்மா (ரலி) அவர்கள் நீர் அவ்வாறு கண்டிருந்தால் அது ஷய்த்தானின் செயலாகும் என்று கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் மருமகனும் கனவுகள் சம்பந்தமான அறிஞரும் விரிவுரையாளருமான ஹஸ்ரத் இப்னு ஸீன் (ரலி) அவர்களைப் பற்றி வரும் ஒரு குறிப்பில் கூறப்படுவதாவது, ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து இந்த மனிதர் திருக்குர்ஆனின் ஏதாவது ஒரு வசனத்தைக் கேட்டால் மயக்கமடைந்து விழுந்து விடுகிறார் என்று கூறினார். அதற்கு ஹஸ்ரத் ஸீன் (ரலி) அவர்கள், அந்த மனிதனை ஒரு உயரமான சுவரின் மீது அமரச் செய்யுங்கள். அதன்பின் திருக்குர்ஆனின் ஒரு வசனத்தை மட்டுமல்ல. முழுக் குர்ஆனையும் ஓதிக்காட்டுங்கள். அவனுக்கு மயக்கம் வருகிறதா என்று பாருங்கள். (ஒருக்காலும் வராது) அதன் பின்பு அவனை நான் உண்மையாளர் என்று நம்புவேன் என்று கூறினார்கள்.

இவ்வாறு குதித்துக் கூத்தாடுவதில் வரம்பை மீறி அதிகமாக ஆடுபவர்கூட (மற்றவர்கள் பிடிக்க வேண்டும் எனக் கருதி) பலர் குழுமியிருக்கும் சபையின் மத்தியில் மயக்கமடைந்து அவர்கள் விழுவதை அறிந்திருக்கிறோமே அன்றி அவர்கள் ஒரு கூரையிலிருந்து கீழே விழுந்ததையோ அல்லது அதிகமாக காயம் விளைவிக்கும் ஓரிடத்தில் விழுந்ததையோ ஒருபோதும் நாம் கண்டதில்லை. எப்போதாவது தவறுதலாக நடந்து சிறிது காயம் ஏற்படலாம். சுருங்கச் சொன்னால் இந்த வகையெல்லாம் தடுக்கப்பட்டவையும் கூடாத செயல்களுமாகும். அதனை மகா கெட்டது என்று கூறினாலும் அது மிகையாகாது. ஏனெனில் இவை ஆத்மீகத்தை அழிக்கக்கூடியதும், மக்களை குரங்குகளாகவும் பன்றிகளாகவும் ஆக்கக்கூடியவையும்

ஆகும். இஸ்லாம் மனிதர்களை மலக்குகளாக ஆக்குவதற்கு உண்டாக்கப்பட்ட மார்க்கமாகும். ஆனால் தவறான இத்தகு செயல்களினால் மக்கள் குரங்குகளின் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். ஆகவே, இந்த விஷயங்கள் வீணானவையும் பயனற்றவையுமாகும். இவைகளினால் எந்த பயனும் விளையப் போவதில்லை.

உண்மையான திக்ருல்லாஹ்

திருக்குர்ஆனில் மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கும் உண்மையான திக்ருல்லாஹ் வேறுவிமானதாகும். அவற்றைச் செயல்படுத்தாமல் விட்டு விடுவது மாபெரும் நன்மையை இழக்கக்கூடியதாகும். எனவே ஒருபோதும் இவற்றைச் செயல்படுத்தாமல் விட்டுவிடக் கூடாது. அவை நான்கு வகைப்படும். (1) தொழுகையாகும். (2) திருக்குர்ஆன் ஓதுதல் (3) இறைவனின் பண்புகளை மனிதன் ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றை திரும்பத் திரும்ப உச்சரிப்பதுடன் அவற்றிற்கு விளக்கம் அளித்தல். (4) இறைவனின் பண்புகளை தனித்த நிலையிலும் ஓரமான இடங்களிலும் உச்சரிப்பது போல் மக்கள் முன்னிலையிலும் வெளிப்படுத்துதல்.

இந்த நான்கு திக்ர்களும் திருக்குர்ஆனிலிருந்து நிரூபணமாகின்றன. இவற்றைச் செயல்படுத்துவது ஆன்மீகத்திற்கு மிகவும் அவசியமானது மட்டுமல்ல; கட்டாயமானதும் கூட.

இப்போது நான் திருக்குர்ஆனிலிருந்து இந்த திக்ர்களுக்கு ஆதாரம் தருகிறேன். தொழுகையைப் பற்றி இறைவன் இவ்வாறு கூறுகிறான்:

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

மனிதர்களே! நானே உங்கள் இறைவனாக இருக்கிறேன். என்னைத் தவிர நீங்கள் வணங்குவதற்குரிய இறைவன் வேறு யாரும் இல்லை. எனவே என்னையே வணங்குங்கள். என்னை திக்ர் செய்வதற்குத் தொழுகையை நிலைநாட்டுங்கள். (20: 15)

இதிலிருந்து நமக்குத் தெரியவருவது என்னவென்றால் எங்கு இறைவன், நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! என்னை திக்ர் செய்யுங்கள் என்று கூறி இருக்கிறானோ அதன் பொருள் நம்பிக்கை கொண்டு தொழுகையை கடைபிடியுங்கள் என்பதாகும். தொழுகையை நிறைவேற்றும் படி கட்டளையிட்ட பின் இறைவன் மேலும் கூறுகிறான்.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ
كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ-

உங்களுக்கு எதிரிகளால் ஆபத்து உண்டாகுமென பயம் ஏற்பட்டால் நடந்து செல்லும் போதோ, குதிரை மீது சவாரி செய்யும் போதோ அதே நிலையில் தொழுகையை நிறைவேற்றுங்கள். மேலும் நீங்கள் அமைதியான சூழ்நிலையில் இருந்தால் இறைவனின் திக்ரை அவன் கற்றுக்கொடுத்த விதத்தில் நிறைவேற்றுங்கள். முன்னர் நீங்கள் இதை அறிந்திருக்கவில்லை. (2: 240)

இந்த திருமறை வசனத்தில் இறைவன் தொழுகையை “உதுகுருல்லாஹ்”. (இறைவனை ஞாபகம் செய்தல்) என்று குறிப்பிடுகின்றான். இது தொடர்பாக மேலும் பல திருமறை வசனங்கள் இருக்கின்றன. இருந்த போதிலும் இப்போது இதோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது திக்ர்:

இரண்டாவது திக்ர் திருக்குர்ஆன் ஆகும். இதற்கு ஆதாரம் என்னவென்றால், இறைவன் கூறுகிறான்:

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

நாமே இந்த திக்ரை இறக்கினோம். நாமே இதை பாதுகாப்பவனாக இருக்கிறோம். (15: 10)

இங்கே திருக்குர்ஆனை இறக்கி இருப்பதாக கூறுகிறான். இதிலிருந்து நமக்கு தெரியவருவது என்னவென்றால் எங்கு இறைவன் உதுகுருல்லாஹ் (இறைவனை ஞாபகம் செய்யுங்கள்) என்று கட்டளையிட்டிருக்கின்றானோ, அங்கு அதன் பொருள் திருக்குர்ஆனை ஒதி வாருங்கள் என்பதுமாகும். மேலும் இறைவன் திருக்குர்ஆனைச் சுட்டிக்காட்டி இவ்வாறு கூறுகிறான்.

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَا فَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

நாமே உங்களுக்காக இந்த திக்ரை இறக்கியுள்ளோம். இதன் பிறகும் நீங்கள் இதை மறுக்கிறீர்களா? (21: 51)

மூன்றாவது திக்ர்:

இறைவனின் பண்புகளை ஏற்று அவற்றைத் திரும்ப திரும்ப நாவால் உச்சரித்து வரவேண்டும். இதற்கு நான் திருமறையிலிருந்து ஆதாரம் தருகிறேன். சிலர் தொழுகையில் கூறப்படும் இறைவனின் பண்புகளே போதுமானது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அது தவறாகும். தொழுகையில் இறைவனின் சிபத்துகள் விவரிக்கப்படுபவைகளைத் தவிர மேலும் திக்ரை இலாஹி உண்டு என்பதற்குத் திருக்குர்ஆனில் ஆதாரம் காணப்படுகிறது. இறைவன் கூறுகிறான்:

وَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَرُقُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ

நீங்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றி முடித்த பின் நின்று கொண்டும், உட்கார்ந்து கொண்டும், ஒருகளித்துப் படுத்துக்கொண்டும் இறைவனை திக்ர் செய்யுங்கள். (4: 104)

எனவே தொழுகையில் செய்யப்படும் திக்ர்களைத் தவிர மேலும் திக்ர்கள் உண்டு என்று இதிலிருந்து தெரியவருகிறது. இறைவனின் பண்புகளைத் தொழுகையில் கூறுவது மட்டும் போதுமென்றால், நீங்கள் தொழுது முடித்த பின் நின்று கொண்டும், உட்கார்ந்து கொண்டும், ஒருகளித்துப் படுத்துக் கொண்டும் இறைவனை திக்ர் செய்யுங்கள் என்று இறைவன் ஏன் கூறுகிறான்? மேலும் இறைவன் கூறுகிறான்.

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ

وَإِيْتَاءِ الزَّكَاةِ يُخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ-

இங்கு அல்லாஹ் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், இவர்களே முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களாவார். அவர்களின் வியாபாரமும், கொடுக்கல் வாங்கலும், அவர்கள் இறைவனை திக்ர் செய்வதிலிருந்தும், தொழுகையை நிலை நாட்டுவதிலிருந்தும், ஸகாத் கொடுப்பதிலிருந்தும் அவர்களை தடை செய்வதில்லை. ஏனெனில் அவர்களுடைய இதயங்களும், கண்களும் தலை கீழாக மாறி விடக்கூடிய (அந்த பயங்கர) நாளை எண்ணிப் பயந்து கொண்டிருக்கின்றனர். (24: 38)

இங்கு தொழுகை மட்டுமல்லாமல் வேறு ஒரு திக்ரைப் பற்றியும் இறைவன் குறிப்பிட்டிருக்கிறான் என்று தெரிகிறது.

நான்காவது திகர்:

இறைவனின் பண்புகளை மக்கள் மத்தியில் வெளிப்படையாக எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று இறைவன் கூறுகிறான். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு இறைவன் கட்டளையிட்டிருப்பதாவது,

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ كُفِّرِي كُفْرَهُمْ فَانْزِرِي لَهُمْ رَبِّكَ فَكَبِّرِي وَتِيَابِكَ نَطَهِّرِي
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرِي وَلَا تَمْنُنِ تَسْتَكْبِرِي وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرِي

எழுக! எல்லா மக்களுக்கும் எச்சரிக்கை செய்க! உமது இறைவனை மக்கள் முன் மகிமைப்படுத்தும். (74: 2-8)

இதில் இறைவனின் பெருமையை மக்கள் முன் எடுத்துக் கூறவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவை, செய்ய வேண்டுமென இறைவன் கட்டளையிட்ட திக்ருகளாகும்.

திகர் செய்வதின் வழிமுறைகள்:

இப்போது இவற்றைச் செயலாற்ற வேண்டிய வழி முறைகள் யாவை என்ற கேள்வி எழுகிறது. இந்த திகர்கள் இரு வகை உண்டு என்பதை நினைவில கொள்ள வேண்டும். ஒன்று கட்டாயக் கடமையாக்கப்பட்டதாகும். அதாவது ஃபர்லாகும். இரண்டாவது நபிலானவையாகும். ஃபர்லானவற்றைப் பற்றி விவரித்துக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் நமது ஜமாஅத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இறைவனருலால் ஃபர்லுகளைக் கடைபிடித்து வருகிறார்கள். இதற்குப் பிறகு இருப்பது நஃபிலானவையாகும். இவற்றைப் பற்றிச் சிறிது விளக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆனால் அது நீண்ட நேரம் தேவைப்படும் ஒரு விஷயமாகையால் அதை இத்தோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். மேலும் திருக்குர்ஆனை எப்படி ஓத வேண்டும் என்பதை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இது தொடர்பாக நினைவிற் கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால் மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் தான் ஓதுவதற்கு திருக்குர்ஆனின் ஒரு பகுதியை (ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை) நிர்ணயித்துக் கொள்ளவேண்டும். அதை ஒவ்வொரு நாளும் ஓதி வருவேன் என்று தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறல்லாமல் எப்போதாவது ஒரு முறை திருக்குர்ஆனைக் கையில் எடுத்தோம்;

ஓதினோம் என்றிருக்கக் கூடாது. ஒழுங்காகவும் தீர்மானிக்கப்பட்ட அளவின் படியும் ஓதி வர வேண்டும்.

ஒழுங்கீனமாக அதாவது எப்போதாவது ஓதுவதும் பின் ஓதாமல் இருப்பதுமான செயலால் ஒரு பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை. எனவே திருக்குர்ஆன் ஓதுவதற்கு ஒரு பகுதியை முடிவு செய்து கொண்டு தினமும் அதை நிறைவேற்றி வர வேண்டும். நீங்கள் தீர்மானிக்கும் அந்த ஒரு பகுதி ஒரு ஜுஸுவாகவோ அல்லது பாதி ஜுஸுவாகவோ அல்லது இரண்டு, மூன்று, நான்கு ஜுஸுவாகளாக இருக்கலாம். ஆனால் அதை தினமும் ஓதி வரவேண்டும். அதை நிறைவேற்றுவதில் குறைபாடு வைக்கக் கூடாது. மனிதன் இடையில் விட்டு விடாமல் தொடர்ந்து செய்து வரக்கூடிய வணக்கமே இறைவனுக்கு விருப்பமானதாகும் என்று ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஏனெனில் இடையில் விட்டுவிடுவதால் அதைச் செயலாற்ற அவனுக்கு ஆர்வமில்லை என்று தெரிகிறது. மேலும் ஆர்வமும் இதய பூர்வமான நேசமும் இன்றி உள்ளத்தில் தூய்மை உண்டாவதில்லை.

நான் எப்போதாவது ஒரு நூல் எழுதுவதில் ஈடுபட்டதினாலோ அல்லது வேறு ஏதாவது காரணத்தினாலோ திருக்குர்ஆன் ஓத முடியாமல் போனால் எனது உள்ளம் வேதனையை உணர்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன்; மேலும் மற்ற வணக்கங்களிலும் அதன் விளைவை உணர முடிகிறது. (இதனால் மற்ற வணக்கங்களும் பாதிக்கப் படுகின்றன.) எனவே முதலில் ஒவ்வொரு நாளும் திருக்குர்ஆனை ஓதி வர வேண்டும். இரண்டாவதாக திருக்குர்ஆனைப் புரிந்து ஓத வேண்டும். அதன் கருத்தை புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு வேகமாக ஓதுவது கூடாததாகும். கருத்து விளங்கும் அளவுக்கு அந்தந்த இடங்களில் நிறுத்தி பொறுமையோடு ஓதுவதால் திருக்குர்ஆனுக்குரிய மரியாதையையும் கவனத்திற் கொள்ளப் படுகிறது. மூன்றாவதாக, திருக்குர்ஆன் ஓதுவதற்கு முன் கூடியவரை உரூ செய்து கொள்ள வேண்டும். எனது கருத்தின்படி உரூ இன்றி ஓதுவதும் கூடும் என்ற போதிலும் சில ஆலிம்கள் உரூ இன்றி திருக்குர்ஆன் ஓதுவதை விரும்பத்தகாததாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என் கருத்தின்படி உரூ இன்றி ஓதுவது கூடாததல்ல. எனினும் அதன் விளைவையும் அதனால் ஏற்படும் நன்மையை அதிகமாக அடையும் பொருட்டு உரூ செய்து கொள்வதே பொருத்தமானதாகும்.

திருக்குர்ஆன் ஒதும்போது அதன் பொருள் புரியாவிட்டால் என்ன செய்வது? என்று நண்பர் ஒருவர் கேட்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்கள் திருக்குர்ஆனின் மொழிபெயர்ப்பை கற்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். திருக்குர்ஆன் முழுவதற்கும் பொருள் தெரியாவிட்டாலும், ஏதேனும் குறைந்த அளவிலாவது அதன் மொழிபெயர்ப்பை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மேலும், தினமும் தீர்மானிக்கப்பட்ட பகுதியை ஒதும்போது பொருள் தெரியக்கூடிய பகுதியையும் ஒதி வரவேண்டும். இப்போது அர்த்தமே விளங்காத நிலையில் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியை ஒதி வருவதால் என்ன பயன் ஏற்பட போகிறது? என்று ஒருவர் கேட்கக் கூடும். அவ்வாறு கேட்கக் கூடியவர்கள் நினைவிற் கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், ஏதாவது ஒரு வேலையை நல்ல எண்ணத்தோடும், தூய்மையான உள்ளத்தோடும் செய்யும்போது, இறைவன் அதற்குரிய பலனை கண்டிப்பாகத் தருவான். எனவே, ஒருவர் பொருளே புரியாத நிலையில் இறைவனுக்காக ஒதி வந்தால் இறைவன் அவரது தூய்மையான உள்ளத்தையும், எண்ணத்தையும் கருத்திற்கொண்டு அவருக்கு அதன் பலனை அளித்தே வருவான். வெறும் சொற்களால்கூட ஒன்றில் நல்ல விளைவு உண்டாகிறது என்று சொல்லப்படுவதும் சரியானதேயாகும். எவ்வாறென்றால், குழந்தை பிறந்ததும் அதன் காதுகளில் பாங்கு சொல்ல வேண்டும் என்று ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டிருப்பதைப் பாருங்கள். ஆனால் பாங்கு சொல்லப்படும் அந்த நேரத்தில் அந்தக் குழந்தை எதையும் அறிந்து கொள்ளவோ, புரிந்துகொள்ளவோ சக்தியற்றதாய் காணப்படுகிறது. ஆனால், (சேமித்து) வைக்கப்படும் பொருட்கள் எப்போதும் உபயோகமானவை என்ற முதுமொழிப்படி, அதன் விளைவு நிச்சயமாக ஏற்படும்.

இறைவனது மகிமையையும், புகழையும் எடுத்துக் கூறி நன்றி செலுத்துவது:

திருக்குர்ஆன் ஒதுவதோடு மட்டுமல்லாமல், பிற திக்ருகளாகிய தஸ்பீஹ் (இறைவனின் தூய்மையை எடுத்துரைத்தல்), தஹ்மீத் (இறைவனை புகழ்ந்துரைத்தல்) ஆகியவற்றையும் மனிதன் தனித்த நிலையிலோ ஒரு சபையில் கலந்தோ செய்துவர வேண்டும். எவ்வாறு உணவுக்காக கால்நடையை அறுக்கும்போது தக்பீர் சொல்ல வேண்டும் என்பது கடமையோ அதேபோல் இந்த திக்ரும் ஒரு விதத்தில்

கடமையானதாகும். தக்பீர் சொல்லாமல் அறுக்கப்படும் கால்நடை உண்பதற்கு விலக்கப்பட்டதாகி விடுகிறது.

இரண்டாவது வகை திக்ர் நஃபிலானதாகும். இது மற்றத் தருணங்களில் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுவதாகும். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த திக்ரை மிகவும் விரிவுபடுத்தி இருக்கிறார்கள். அதாவது ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இறைவனை ஞாபகம் செய்வதற்கான திக்ரை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, உணவருந்தும் போது **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** **பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா னிர்ரஹீம்** என்று கூறி உண்ணத் தொடங்குங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், யாராவது அவ்வாறு கூறாவிட்டால் அவரது வயிறு நிரம்பாமல் போகும் என்று இதற்குப் பொருளல்ல. மாறாக எந்த நோக்கத்திற்காக உணவு உண்ணப்படுகிறதோ அந்த நோக்கம் இதன் மூலம் முழுமையான முறையில் கிடைத்துவிடும் என்பதாகும். அதாவது இதனால் ஆன்மீகத்திற்கு அதிக பலன் கிடைக்கும் என்பதாகும். மேலும் ஒவ்வொரு வேலை ஆரம்பிக்கும் போதும் அதில் பரக்கத் (அதிகமான நன்மை) உண்டாகும் பொருட்டு பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா னிர்ரஹீம் என்று கூறித் துவங்க வேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அந்த வேலை முடிந்து விட்டால் அல்ஹம்துலில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன் என்று கூற வேண்டும். இவ்விதமே எவராவது புதிய ஆடைகள் அணியும் போதும், அல்லது புதிய பொருளை பயன்படுத்தும் போதும்

المحمدية رب العالمين அல்ஹம்துலில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்

என்று கூறி இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். துக்கம், கஷ்டம் ஏற்படும் சமயங்களில்

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ

இன்னாலில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜிஹன் (நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள். அவனிடமே திரும்பிச் செல்பவர்கள்)

என்று கூற வேண்டும். ஏதாவது ஒரு விஷயம் நமது சக்திக்கும், திறமைக்கும் அப்பாற்பட்டதாக இருப்பின்

லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்

(நன்மையை செய்கின்ற சக்தியும் தீமையிலிருந்து விலகி இருக்கின்ற ஆற்றலும் அல்லாஹ்விடமேயன்றி வேறெங்குமில்லை)

என்று கூற வேண்டும். சுருங்கச் சொன்னால் இந்த திகர், ஒவ்வொரு நாளும் மனிதன் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் நிகழ்ச்சிகளோடு தொடர்புடையதாகும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு நாளில் மகிழ்ச்சி அல்லது துக்கமோ ஏற்படுவதுண்டு. மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டால், அல்லஹ்துலில்லாஹ் ரப்பில் ஆலமீன் என்று கூற வேண்டும். துக்கம் ஏற்படும்போது இன்னாலில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி என்று கூற வேண்டும்.

فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ

(ஃபத் குருல்லாஹ கியாமவ் வகூவ்வத் வஅலா ஜூனூவ்பிகும்)

நின்று கொண்டும், உட்கார்ந்து கொண்டும், ஒருக்கணித்துப் படுத்துக் கொண்டும் இறைவனை திகர் செய்யுங்கள், (4:104) என்று இறைவன் கூறுகிறான்.

இறை கட்டளைக் கேற்ப ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு நிலை தொடர்பாகவும் திகரை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். எனவே மனிதன் இதை செயலாற்றுவதன் மூலம் ஒவ்வொரு நிலையிலும் இறைவனைத் திகர் செய்வதில் ஈடுபட்டவனாய் காணப்படுகிறான். உதாரணமாக, ஒருவர் தனது அலுவலகத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது ஏதேனும் மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டால் அல்லஹ்துலில்லாஹ் என்று கூற வேண்டும். மேலும் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது ஏதேனும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தியைக் கேட்டால் அப்போதும் அல்லஹ்துலில்லாஹ் என்று கூற வேண்டும். மேலும் படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடிய விஷயம் கேள்விப்பட்டால் அதே நிலையில் அல்லஹ்துலில்லாஹ் என்று கூற வேண்டும். இவ்வாறு நின்றுகொண்டும், உட்கார்ந்து கொண்டும், படுத்துக் கொண்டும் இறைவனுடைய திகர் தானாகவே நடைபெற்றுக்

கொண்டிருக்கும். மேலும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும்விட சிறந்ததும் மிகவும் மேலானதுமான திகர்,

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

(லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்)என்பதாகும்.அதாவது

அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை என்று ஏற்றுக் கொள்வதாகும். (தீர்மிதி)

இது மட்டுமல்லாமல், மற்ற திகர்களுக்கும் பலவிதமான சிறப்புகள் இருக்கின்றன. எவ்வாரென்றால்

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹ்ம்திஹி சுப்ஹானல்லாஹில் அளீம்

என்ற திகரைப் பற்றி ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டு சொற்கள் நாவால் கூறுவதற்கு எளிதானவையாக இருக்கின்றன. ஆனால் இறுதி நாளில் அவற்றை எடை போடும்போது அவை மிகவும் கனமானவையாக இருக்கும். இதன் காரணமாக நற்செயல்களைக் கொண்ட தட்டு அதிகமான எடையுள்ளதாக இருக்கும். மேலும் இவை இறைவனுக்கு மிகவும் பிரியமுள்ளவையாகும். எனவே இது மிகவும் உன்னதமான ஒரு திகராகும்.

ஒரு முறை ஹஸ்ரத் மஸ்ஹூ மவ்லூது (அலை) அவர்கள் மிகவும் நோயுற்றிருந்தார்கள். தஹஜ்ஜூத் தொழுகைக்காக எழுந்த போது மயக்கமுற்று விழுந்து விட்டார்கள். இதனால் தொழ முடியவில்லை. அப்போது அந்த நிலையில் தஹஜ்ஜூத் தொழுவதற்குப் பதிலாக படுத்துக் கொண்டே இந்த திகரை ஒதிக்கொண்டிருக்கும்படி அவர்களுக்கு இல்லஹாம் (இறையறிவிப்பு) இறங்கியது. ஆகவே, இது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு திகராகும். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த திகரை அதிகமாக செய்து வந்ததாக ஹதீஸுகளில் வந்திருக்கிறது. இந்த இரு திக்ருகளையும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மிகவும் மேன்மை வாய்ந்தவை என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

மேலும் வேறொரு திக்ரும் இருக்கிறது. இதுவும் மேன்மையானதாகும். இதைப் பற்றி ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கட்டளை பாதுகாக்கப்படாவிட்டாலும் இதுவும் ஒரு மேலான திக்ர் என்று அறிவு கூறுகிறது. அது திருக்குர்ஆன் வசனங்களை திக்ர் செய்வதாகும். அவற்றை திக்ராக ஒதி வந்தால் இரட்டிப்பு நன்மை உண்டாகும். ஒன்று, திருக்குர்ஆனை ஒதி வருவதால் ஏற்படும் நன்மை மற்றொன்று திக்ர் செய்வதால் ஏற்படும் நன்மை. இதுவரை நான் திக்ரைப் பற்றி கூறியிருக்கிறேன். இப்போது அவற்றை கடைபிடிப்பதில் பேண வேண்டிய எச்சரிக்கையான வழிமுறைகளைப் பற்றிக் கூறுகிறேன்.

இறைவனை திக்ர் செய்வதில் பேணி நடக்க வேண்டிய வழிமுறைகள்

முதலாவது வழிமுறை:

முதலாவது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வழிமுறை என்னவென்றால், ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். உள்ளம் சோர்வடைந்து விடும் அளவுக்கு ஒருபோதும் திக்ர் செய்ய வேண்டாம். மன நிம்மதி இல்லாமல் இருக்கும்போது திக்ர் செய்யக்கூடாது. உதாரணமாக முக்கியமான ஒரு பணி செய்ய வேண்டியதிருக்கும்போது ஒருவர் திக்ர் செய்ய உட்கார்ந்து விட்டால் அவருக்கு திக்ரின் பக்கம் கவனம் இருக்காது. அதனால் இறைவனின் வசனத்திற்கு அவமதிப்பு உண்டாகும். மேலும் இதனால் மனிதன் பாவம் செய்தவனாகி விடுவான். எனவே திக்ர் செய்வதற்கு முன் முதலாவதாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வழிமுறை என்னவென்றால் உள்ளம் சோர்ந்து விடும் அளவுக்கு நீண்ட நேரம் திக்ர் செய்யக்கூடாது.

இரண்டாவது வழிமுறை :

மனம் வேறு எண்ணத்தில் மூழ்கி இருக்கும்போது ஒருவர் திக்ர் செய்வதற்கு உட்கார்ந்து விடக்கூடாது. ஏனென்றால் இதனால் நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக குற்றம் புரிந்தவனாகி விடுவான். எனவே கவனம் நிலைத்திருக்கும் நேரம் வரை சுருக்கமாக திக்ர் செய்ய வேண்டும். ஒரு முறை ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது வீட்டுக்கு வந்த போது ஒரு பெண்மணி ஹஸ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம்

(ஸல்) அவர்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் இவர் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்? என்று வினவினார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் இந்த பெண் நான் இவ்வளவு அதிகமாக இறைவணக்கம் செய்கிறேன்; இவ்விதமாக செயலாற்றி வருகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார் எனக் கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள், இந்தப் பெண்மணி இவ்வளவு அதிகமாக இறைவணக்கம் புரிவது பெருமை படக்கூடிய விஷயமன்று. ஏனெனில் இறைவன் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளக் கூடிய இறை வணக்கத்தையே விரும்புகிறான் என்று கூறினார்கள். அதிகமான வணக்கத்தால் இறைவன் சோர்வடைவதில்லை. மாறாக, அடியானே சோர்வடைந்து விடுகிறான். சோர்விற்குள்ளாகிவிடும் போது வணக்கம் பலனற்றதாகி விடுகிறது. ஆகவே ஒருவர் எல்லை மீறி செயல்பட்டால் அவருக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் ஆஸ் அவர்களைப் பற்றி ஒரு சம்பவம் கூறப்படுகிறது. அவர்கள் ஒரு வலிமைமிக்கவராக இருந்தார்கள். இரவு முழுவதும் தொழுது வந்தார்கள், பகலில் நோன்பு வைத்தார்கள்; திருக்குர்ஆன் முழுவதையும் ஒரே நாளில் ஒதி வந்தார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இச்செயலை அறிந்த போது அது கூடுமானதல்ல எனக் கூறினார்கள். மேலும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூறினார்கள்: இரவில் ஆறில் ஒரு பகுதி அல்லது மூன்றில் ஒரு பகுதி அல்லது அதிகபட்சம் பாதி பகுதி தொழவேண்டும். நோன்பு அதிகபட்சமாக ஒரு பகல் நோற்க வேண்டும். ஒரு பகல் நோற்காமல் விடவேண்டும். மேலும் திருக்குர்ஆனை மூன்று நாளைக்கும் குறைவான காலத்தில் ஒதி முடிக்கக் கூடாது. அப்போது ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் ஆஸ் அவர்கள் இதற்கும் கூடுதலான அளவு செயலாற்றுவதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி பெற அதிகம் முயற்சித்தார்கள். ஆனால் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அனுமதி வழங்கவில்லை. எனவே ரஸூல் (ஸல்) அவர்களின் கட்டளையின்படியே செயலாற்றி வந்தார்கள். அவர் வயோதிக நிலையை அடைந்த போது தாம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் ஏற்றுக்கொண்டபடி இப்போது செயலாற்ற முடியவில்லையே என்று எண்ணி வருத்தப்பட்டார். திக்ர் ஒரு நல்ல விஷயமாகும். ஆனால் அளவுக்கு அதிகமாக அதில் ஈடுபட்டால் கஷ்டத்திற்குள்ளாக நேரிடுகிறது. பாருங்கள்! பிரியாணி

நல்ல உணவாக இருந்த போதிலும், அதையே அதிகமாக உட்கொண்டால் அஜீரணத்தில் கொண்டு போய் விடும். அதே போன்று திக்ரை அளவுக்கு மீறிச் செய்வதால் அது ஆன்மாவின் மீது மிகப் பெரும் சமையாகி விடுகிறது. இதனால் திக்ர மீது அதற்கு (ஆன்மாவுக்கு) வெறுப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே ஆன்மா தாங்கக் கூடிய அளவுக்கு படிப்படியாக அதன் மீது சமையை ஏற்ற வேண்டும்.

முன்றாவது வழிமுறை:

ஆரம்பத்தில் உள்ளம் திக்ரின் பக்கம் செல்லாவிட்டாலும் மனதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு மனிதன் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும் இதைக் கண்டிப்பாக முழுமை செய்வேன் என்று உறுதியாக நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். இதற்கு மாறாக ஷெய்த்தான் எவ்வளவு தான் வற்புறுத்தினாலும் அவனது பேச்சை நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று உறுதி கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு மனிதன் எண்ணம் கொண்டால், அவன் தனது இதயத்தை திக்ரை கண்டிப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளும் படிச் செய்து விடுவான்.

ஒரு நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது. ராயேடேக்கன் என்னும் பெயருள்ள புகழ் பெற்ற வழக்கறிஞர் ஒருவர் இருந்தார். இவருக்கு எதிராக வாதாடக் கூடிய மற்றொரு வழக்கறிஞர் ராயேடேக்கன் வெற்றி பெற்று விடுவார் என நினைத்து ஒரு தந்திரத்தை கையாண்டார். நீதிபதியோடு அவர் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது பேச்சோடு பேச்சாக நீதிபதி எவ்வளவு தான் திறமைசாலியாக இருந்த போதிலும் தனது வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் படிச் செய்து விடுவேன் என்பது ராயேடேக்கனின் வாதமாகும் என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட நீதிபதி இனி ராயேடேக்கன் என்ன கூறினாலும் நான் அவரின் பேச்சை ஏற்றுக்கொள்ளவே மாட்டேன் என்று முடிவு செய்து கொண்டார். இறுதியில் வழக்கு விசாரணைக்கு வந்ததும், ராயேடேக்கன் சொல்வதும் நீதிபதி அவரின் பேச்சை மறுப்பதுமாயிருந்தது. இறுதியில் ராயேடேக்கனுக்கு எதிராக மற்ற வழக்கறிஞருக்கு சாதகமாகவே தீர்ப்பு வழங்கினார்.

ஆகவே நான் இன்னாருடைய செயலை ஒரு போதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று ஒருவன் திடமான உறுதி கொண்டுவிட்டால் அவனை மற்றவரால் தன் பிடிக்குக் கொண்டு வரவே இயலாது. ஆகவே ஆரம்ப நிலையில் திக்ர செய்யும் சமயத்தில் இது போன்ற நிலையையே உருவாக்க வேண்டும்.

நான்காவது வழிமுறை:

திக்ர செய்யும் போது ஏதாவது துன்பமான நிலையில் இருந்து கொண்டு திக்ர செய்யலாகாது. உதாரணமாக தரையில் இருக்கும் போது ஏதாவது பொருள் அடியில் இருந்து கொண்டு குத்தித் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கலாம் அல்லது இவ்விதமான வேறு ஏதாவது துன்பம் இருந்தாலும் அதை அப்புறப்படுத்தி விட்டு திக்ரில் ஈடுபட வேண்டும்.

ஐந்தாவது வழிமுறை:

எனக்கு எது கிடைத்தாலும் நான் அதை ஏற்றுக் கொள்வேன் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் கவனமின்மை ஏற்பட்டாலும் ஏதாவதொரு சமயத்தில் திக்ர உள்ளத்தில் நுழைந்து விடும்.

ஆறாவது வழிமுறை:

அழுது மன்றாடி அச்சத்துடன் திக்ர செய்து வரவேண்டும். அச்சம் உருவாகாவிட்டாலும் இறைவன் மீதுள்ள பயம் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் வகையில் தோற்றத்தை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் ஆரம்பத்தில் சில விஷயங்களை செயற்கையாகக் கையாளும் போது படிப்படியாக அதே போன்ற உண்மை நிலை உண்டாகி விடுகிறது. ஆகவே எவராவது கெஞ்சி அழ முயற்சிக்கும் போதும் அழுவதைப் போன்ற விதத்தை தோற்றுவிப்பதாலும் உண்டாகும் விளைவு என்னவெனில், ஒரு சமயத்தில் அவனுக்கு உண்மையாகவே அழுகை உண்டாகி விடுகிறது.

ஒரு பேராசிரியரைப் பற்றி எழுதப்பட்டிருப்பதாவது: அவர் மிகவும் மிருதுவான உள்ளம் கொண்டவராக இருந்தார். ஆனால் பின்னர் அவர் கடினமான உள்ளம் கொண்டவரானார். இதன் காரணம் என்னவெனில், ஒரு நாள் மிருதுவான நிலையை கையாண்டதால் அவருக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தால் இனி நான் கடினமான நிலையைக் கையாளுவேன் என்று அவர் முடிவு எடுத்துக் கொண்டார். இதன்படி அவர் தனது உருவத்தை கடினமானதாக தோற்றுவித்துக் கொண்டார். அவரின் உள்ளம் முன்பு போலவே மிருதுவானதாக இருந்த போதிலும், அவர் வெளித் தோற்றத்தில் மிகவும் கடினமானவராகவே காணப்பட்டார். இறுதியில் படிப்படியாக அவருடைய உள்ளமும் கடினமாகிவிட்டது.

அந்த பேராசிரியர் தனது பழக்கவழக்கத்தைக் கெடுத்தியின் பக்கம் கொண்டு சென்ற போதிலும், நீங்கள் நன்மையின் பக்கம் செல்லுவதற்கு இவ்வாறாகச் செயலாற்றினால் நிச்சயமாக உங்களிடையில் படிப்படியாக இறையச்சம் உண்டாகிவிடும். மேலும் ஒரு நாள் ஒரு நிமிடத்திற்காக உண்மையான இறையச்சம் உண்டானால் அடுத்த நாள் இதையும் விட அதிகமான காலம் வரை உண்டாகலாம். ஆகவே இதற்காக நீங்கள் முயற்சித்தால் நிச்சயமாக வெற்றி அடைவீர்கள்.

திருல்லாஹ்வுக்குரிய நேரங்கள்:

நான் முன்பு எடுத்துக் காட்டியது போல், அல்லாஹ் கூறுகின்றான்:

فَاذْأَقْضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ-

நீங்கள் தொழுது முடித்ததும், நின்று கொண்டும், உட்கார்ந்து கொண்டும், ஒருக்கணித்துப் படுத்துக் கொண்டும், அல்லாஹ்வை திகர் செய்யுங்கள் (4: 104) என்று இறைவன் கூறியவிதம் செயலாற்றுவது அவசியமாகும் என்பது தற்போது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் எந்த சமயங்களில் திகர் செய்ய வேண்டும் என்பதை அறிந்திருப்பதும் அவசியமாகும். பொதுவாக எல்லா நேரமும் இறைவனை திகர் செய்ய வேண்டும். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் எல்லா நேரமும் இறைவனை திகர் செய்து வந்தார்கள் என்று ஹஸ்ரத் ஆயிஷா சித்தீக்கா (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இருந்த போதிலும் திகர் செய்வதற்கு சில குறிப்பிட்ட நேரங்களை இறைவன் திருக்குர்ஆனில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றான். அவையாவன:

أَذْكُرُوا اللَّهَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

உதுகுருல்லாஹு புகர் தன்வ் வஅஸீலா

புகரா, அஸீல் நேரங்களில் இறைவனை திகர் செய்யுங்கள். (76: 26)

இந்த இரண்டு நேரங்களும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த நேரங்களாகும். அரபு மொழியில் **புகரா** என்ற சொல் சூரியன் புறப்படத் தொடங்கி உதயமாகும் வரையுள்ள காலத்துக்குச் சொல்லப்படுவதாகும். இதன்படி இதன் பொருள் என்னவெனில் சுபுஹ் தொழுகையிலிருந்து சூரியன் உதயமாகும் வரை திகர் செய்யுங்கள் என்பதாகும். இது ஒரு

நேரமாகும். இரண்டாவது நேரம் **அஸீல்** ஆகும். அகராதி நூலிருந்து அஸீல் என்பது அஸர் நேரத்திலிருந்து சூரியன் மறையும் வரையுள்ள நேரத்திற்குக் கூறப்படும் என்று தெரிய வருகிறது. மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது நேரங்களைப் பற்றி கீழ்வரும் ஆயத்தில் விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَايِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

இந்த மக்கள் கூறும் விஷயங்களைப் பற்றி பொறுமையுடன் சகித்திரும். சூரியன் உதயமாகும் முன்பும், அது மறையும் முன்பும் உம் இறைவனை புகழ்ந்து துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக மேலும் இரவின் நேரங்களிலும், பகலின் இருமுனைகளிலும் உமது ஆசைகள் பூர்த்தியாகும் பொருட்டு திகர் செய்வீராக. (20:131)

இந்த வசனத்தில் முதலில் (கூறப்பட்ட) முதல் இரண்டு நேரங்கள் (ஆகிய சூரியன் உதயமாவதற்கு முன்புள்ள நேரம் மற்றும் அது மறைவதற்கு முன்புள்ள நேரம்) தவிர சூரியன் உதயமான பிறகுள்ள நேரம் மற்றும் இரவின் முந்தைய, பிந்தைய நேரங்களும் திகர் செய்வதற்கு பயனுள்ளதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆறாவது நேரம், ஒவ்வொரு தொழுகையும் தொழுது முடிந்த பின்னுள்ள நேரமாகும். தொழுகைக்குப் பின் இந்தத் திகரை ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எப்போதும் கடைபிடித்து வந்தார்கள். இதனால் இது சுன்னத்தாகவே இருந்தது. ஹஸ்ரத் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்: நாங்கள் தூரத்திலிருக்கும் போது

أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

அன்தஸ் சலாமு வமின்கஸ் சலாமு யாதல் ஜலாலி வல் இக்ராம்

என்ற திகரை நாங்கள் கேட்பதிலிருந்து தொழுகை முடிந்துவிட்டது என்பதை நாங்கள் தெரிந்து கொள்வோம். ஆகவே தொழுகைக்குப் பின் இந்த திகரை செய்து வரவேண்டும். இரண்டாவதாக **سُبْحَانَ اللَّهِ** சுபுஹானல்லாஹ், **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ** அல்ஹம்துலில்லாஹ் ஆகியவற்றை 33

முறையும், **سورة** அல்லாஹு அக்பர் என்பதை 34 முறையும் கூற வேண்டும். இந்த திக்ரைப் பற்றி பல விதத்தில் அறிவிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் எல்லாவற்றையும் விட மிகச் சரியான முறை என்னவெனில் முதல் இரண்டு வாக்கியங்களையும் 33,33 தடவையும், மூன்றாவதை (அல்லாஹ் அக்பர் என்பதை) 34 தடவையும் கூற வேண்டும். இவற்றைக் கூறுவதற்கு தொழுகைக்குப் பின்னுள்ள நேரமே மிகவும் மேலான நேரமாகும். ஆகவே இந்த நேரத்தில் கண்டிப்பாக திகர் செய்து வரவேண்டும். சிலர் என்னையும், முதல் கலீஃபத்துல் மஸீஹ் அவர்களையும், வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்களையும் பார்த்து நாங்கள் தொழுகைக்குப் பின் திகர் செய்வதில்லை என்று ஒரு வேளை நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்களும், முதல் கலீஃபாவும், திகர் செய்து வந்தார்கள். நானும் செய்து வருகிறேன் என்பதை இவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆயினும் உரத்த குரலில் அவர்களும் செய்ததில்லை. நானும் செய்வதில்லை. மனதில் செய்து வருகிறேன். ஆகவே தொழுகைக்குப் பின் கண்டிப்பாக திகர் செய்ய வேண்டும்.

திகர் சம்பந்தமாக கவனம் செலுத்த வேண்டிய மேலும் சில வழிமுறைகளும் உள்ளன. அவையாவன ஹதீஸ் மூலம் நிரூபணமாயுள்ள சந்தர்ப்பங்களையன்றி, வேறு சமயங்களில் உரத்த குரலில் ஒரு சபையில் திகர் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் அவ்வாறு செய்வது பிறருக்குக் காட்டுவதற்காக என்றாகிவிடும். அதுமட்டுமல்லாமல் மற்றவர்களின் தொழுகைக்கும், பிறர் திகர் செய்வதற்கும் அது இடையூறாகிவிடும். புதியதாக ஒரு செயலை கடைப்பிடிக்க ஆரம்பிக்கின்ற பொழுது முதலில் அது சுமையாகி விடுகின்றது. அது மட்டுமின்றி, அதைச் செயலாற்றும் பொழுது இதயம் அச்சப்படுகின்றது என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இதன் காரணமாகவே சிலர் திகர் செய்வதற்கு உள்ளம் லயிப்பதில்லையென்று குறைபடுகின்றனர். ஆனால் எந்த மனிதனும் எந்தக் கலையிலும் ஒரே நாளில் முழுத்திறமையையோ அல்லது அதற்குத் தேவையான ஈடுபாட்டையோ பெற்றுவிட முடியுமா? (ஒரு போதும் முடியாது.) படிப்படியாக சிறிது கால முயற்சிக்குப் பின்னரே அவரால் ஒரு நிலையை அடைய முடியும். ஆகவே ஆரம்பத்தில் ஒருவருக்கு திகர் செய்வதற்கு மனம் ஈடுபடாவிட்டாலும் அது அவருக்கு ஒரு பாரமாகத்

தோன்றிய போதிலும் அதற்காக அவர் அஞ்ச வேண்டியதில்லை. போகப் போக அவருடைய மனம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும். ஆனால் அம் மனிதர் திகரை விடாது தொடர்ந்து செய்து வர வேண்டும் என்பதே அதற்கு ஒரு முக்கிய நிபந்தனையாகும். தாங்கள் செய்து வருகின்ற திகர் மூலம் தங்களுக்கு இன்பமும் கிடைத்துவிடுகிறது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் மனதிற்காக இன்பம் தேடக்கூடாது என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். திகர் செய்யும்பொழுது தனக்கு இன்பம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கலாகாது. திகரை இறைவணக்கம் என்று நினைத்துச் செயலாற்ற வேண்டும். ஏனெனில் உண்மையான விஷயம் மனதிற்கு இன்பம் அல்ல, வணக்கம் என்பதே உண்மை நோக்கமாகும். எனவே வணக்கத்தை வணக்கமாக நினைத்து செய்யும் பொழுது தான் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

திகர் செய்யும் போது சில நாட்கள் அதிக ஈடுபாடற்ற நிலை ஏற்படுகிறது என்றும், சில தினங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலை அகன்று விடுகிறதென்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இவர்களும் இதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். ஏனென்றால் இத்தகைய நிலை எல்லா விதமான மக்களுக்கும் ஏற்படுவதுண்டு. ஒரு முறை பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு நபித்தோழர் வந்தார். நான் முனாஃபிக் (நயவஞ்சகன்) ஆகிவிட்டேன் என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், இல்லை நீர் முஸ்லிமாக இருக்கிறீர் என்று கூறினார்கள். அப்போது அந்த நபித்தோழர், நான் உங்கள் முன் வருகின்ற போது சொர்க்கம் நரகம் என் கண் முன் தெரிகின்றன. ஆனால் நான் வீடு திரும்பியபின் அந்த நிலை இருப்பதில்லை என்று கூறினார். அதற்கு ஹஸரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் எப்போதும் இதே நிலை நீடித்தால் நீர் மரணித்து விடுவீர் என்று கூறினார்கள். உண்மையென்னவென்றால் எப்போதும் ஒரே நிலை இருந்து வருமானால் முன்னேற்றமும் அபிவிருத்தியும் அடையக்கூடிய ஆற்றல் இழந்து விடும். இதற்காகத்தான் மனிதன் ஆரம்பத்தில் இருப்பதைவிட மேலும் முன்னேறும் பொருட்டு அவன் இருக்கும் நிலையிலிருந்து இறைவன் அவனைக் கீழே கொண்டு செல்கிறான். சில சமயம் மேலே கொண்டு செல்கிறான். ஆயினும் விருப்பமின்மை பற்றி ஒரு முக்கிமான விஷயத்தை ரூபாகப்படுத்துவது அவசியமாகும். விருப்பமின்மையால் நன்மை விளைவதும் உண்டு. தீமை விளைவதும் உண்டு. அதனைப் பின் வருமாறு கண்டறியலாம்.

திகர் செய்வதால் உண்டாகும் இன்பத்துக்கு ஓர் எல்லையை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக அது முதல் நிலை என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு மேல் 2,3,4,5, என்று பல முன்னேற்ற நிலைகள் இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் இரண்டாவது நிலையில் இருக்கின்றான். விருப்பமின்மை காரணமாக அவன் அந்நிலையிலிருந்து முதல் நிலைக்குச் சென்றால், அது நன்மை அளிக்க கூடிய விருப்பமின்மை என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆனால் மூன்றாவது நிலையில் இருக்கும் ஒருவன் விருப்பமின்மை காரணமாக இரண்டாவது நிலைக்கு செல்கின்றானா? முதல் நிலைக்குச் செல்கிறானா? அல்லது பூஜ்ய நிலைக்குச் செல்கிறானா? என்று கவனிக்க வேண்டும். அவனை இரண்டாவது நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றால் அது அவனுக்கு முன்னேற்றத்தை தரக்கூடியது என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆனால் முதல் நிலைக்கோ பூஜ்ய நிலைக்கோ எடுத்துச் சென்றால் அது தீமை விளைவிக்கக்கூடிய கட்டமாகும். அதிலிருந்து மீள அவன் சிறப்பாக முயற்சிக்க வேண்டும்.

திகர் தொழுகையும், நஃபிலின் சிறப்பும்:

இப்போது நான் தொழுகையைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். இது எல்லாவற்றையும் விட அவசியமானதும் முக்கியத்துவம் நிறைந்ததுமான ஒரு திகர் ஆகும். ஏனென்றால் இதில் மனிதன் சில சமயம் நின்று கொண்டு திகர் செய்கிறான். சில சமயம் ரூகூவிலும், சஜ்தாவிலும் சில சமயம் உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலும் திகர் செய்கிறான். மேலும் தொழுகையில் திருக்குர்ஆன் ஒதுகிறான். இவையல்லாமல் மேலும் பல திக்ருகளைச் செய்கிறான். எனவே தொழுகை எல்லா திக்ருகளின் தொகுப்பு ஆகும். இதற்கு மிகவும் விளக்கம் தேவை என்பதால் இதனை நான் ஆரம்பத்தில் கூறாமல் விட்டு விட்டேன். என்றாலும் இப்போது அதைப் பற்றி விவரிக்கிறேன்.

தொழுகை என்பது மூன்று வகையில் அமைந்ததாகும்.

1. கடமையாக்கப்பட்டவை (ஃபர்லு). 2. ஸுன்னத் 3. நஃபில்

பொதுவாக ஃபர்லையும், சுன்னத்தையும் எல்லா மக்களும் செயலாற்றி வருகிறார்கள். ஃபர்லை நிறைவேற்றுவதில் ஏதேனும் குறைபாடு அல்லது ஒழுங்கீனம் காணப்பட்டால் அதைச் சரி செய்வதற்காக ஸுன்னத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை

நினைவில் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் இறைவன் குறைபாடுள்ள தொழுகையை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. முழுமையான தொழுகையையே ஏற்றுக்கொள்கிறான். ஃபர்லில் ஏதாவது குறை காணப்பட்டால் ஸுன்னத்துகளின் மூலம் அதை முழுமை செய்து கொள்கிறான். உதாரணமாக ஒருவர் ஒரு நேரத்தொழுகையைத் தொழுது முடித்திருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தத் தொழுகையில் ஒரு ரக்அத்தில் பலவிதமான நினைவுகள் தோன்றி அவருக்கு தொழுகையில் கவனம் செல்லவில்லையென்றால் அந்த ஒரு ரக்அத் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. குறைபாடுள்ள அந்த ஒரு ரக்அத்துக்கு பதிலாக அவரது தொழுகையை பூர்த்தி செய்ய ஸுன்னத்துகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஹஸ்ரத் ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள் மக்களின் மன நிலையை நன்கு அறிந்தவர்களாக இருந்தார்கள். எனவே தான் ஃபர்லு தொழுகையில் ஏற்படும் குறைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு, ஃபர்லோடு தங்கள் சார்பாக ஸுன்னத்துகளையும் நிர்ணயித்தார்கள். இவ்விதம் செய்தது அவர்கள் தமது சமுதாயத்திற்கு செய்த மிகப் பெரிய உதவியாகும்.

இப்போது கூறவிருப்பது நஃபிலைப் பற்றியாகும். இது இறை நெருக்கத்தைப் பெறுவதற்கான வழிமுறையாகும். அதாவது, இது ஒரு இரட்சிப்பு என்பது மட்டுமல்லாமல், மேலான படித்தரங்களை அடைவதற்கும் இது காரணமாக அமைந்துள்ளது. இறைவனின் நெருக்கத்தை அடைய விரும்பும் ஒருவர், நஃபிலைப் பின்பற்றுவதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். நஃபிலிலும் பல வகை உண்டு. சில பகலிலும், சில இரவிலும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இரவில் நிறைவேற்றப்படும் நஃபிலை தஹஜ்ஜுத் என்று அழைக்கிறோம். இது மிக முக்கியமானதும், சிறப்பு வாய்ந்ததுமான வணக்கமாகும். இதன் மகத்துவத்தைப் பற்றி இறைவன் திருக்குர்ஆனில் இவ்வாறு கூறுகிறான்.

إِنَّا نَشْفَعُ الْبَيْنَ مِنْ أَسَدِّ وَطَيْئًا وَأَوْمُومًا

மனிதனின் ஆன்மாவை சீர்படுத்துவதற்கு இரவில் எழுவது மிகப் பெரும் வழியாகும். (73:7)

தஹஜ் ஜுத் தொழுகையின் நிலை:

இதை நடைமுறைப் படுத்திவரும் ஒருவர் தனது ஆன்மா பரந்த முறையில் சீர்பெறுவதையும், சிறப்பான ஆற்றல் மற்றும் சக்தியைப்

பெறுவதையும் உணரமுடியும். ஸஹாபாக்கள் இதை எப்போதும் தொடராக நிறைவேற்றி வந்தனர். இது நஃபிலாக இருந்தபோதிலும் ஸஹாபாக்களில் யார் இதை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்? யார் நிறைவேற்றுவதில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் சுற்றிப் பார்த்து வந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்த நஃபிலின் மீது அவர்களுக்கு அதிக கவனம் இருந்து வந்தது.

ஒரு முறை அவர்கள் அமர்ந்திருந்த அவையில் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களைப் பற்றி பேச்சு வந்தது. இவர் ஒரு நல்ல மனிதர் என்றும், அவரிடம் இன்ன இன்ன நல்ல பண்புகள் உண்டு என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. அப்போது ஹஸ்ரத் ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள் ஆம், அவர் தஹஜ்ஜுத் தொழுதால் மிக நல்லவர்தான் என்று கூறினார்கள். ஏனென்றால் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) வாலிபராக இருந்தார். தஹஜ்ஜுத் தொழுவதில் சோம்பேறித்தனம் காட்டி வந்தார். எனவே பெருமானார் (ஸல்) தஹஜ்ஜுத் தொழுகையின் பக்கம் அவரது கவனத்தை இவ்வாறு திருப்பினார்கள்.

பிறகு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அந்தக் கணவன் மனைவி மீது இறைவன் அருள்புரிவானாக. கணவன் கண் விழித்தால் எழுந்து தஹஜ்ஜுத் தொழ வேண்டும். மேலும் தனது மனைவியையும் தஹஜ்ஜுத் தொழ எழுப்ப வேண்டும். மனைவி கண் விழிக்கவில்லையென்றால், அவளை விழிக்கச் செய்ய அவளது முகத்தில் தண்ணீர் தெளிக்க வேண்டும். அதே போல் மனைவி கண் விழித்தால் அவளும் அவ்வாறே செய்ய வேண்டும். தானும் தஹஜ்ஜுத் தொழ வேண்டும். தன் கணவனையும் எழுப்ப வேண்டும். கணவன் எழாவிட்டால் அவரது முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்து எழுப்ப வேண்டும் என்று கூறினார்கள். பாருங்கள். ஒரு புறம் மனைவி தனது கணவனுக்கு மரியாதை செலுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்று ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். மறுபக்கம் தஹஜ்ஜுத் தொழ எழுப்புவதற்குத் தண்ணீர் தெளிக்க வேண்டியது ஏற்பட்டால் அவ்வாறு செய்வதையும் ஆகுமானதாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். எனவே எம்பெருமானார் (ஸல்) அவர்களே தஹஜ்ஜுத் தொழுவதை அந்த அளவுக்கு முக்கியமானதாகக் கருதியிருக்கிறார்கள். இது அண்ணலார் (ஸல்) அவர்களின் அறிவுரையாகும்.

மேலும் இரவில் எழுவது ஆன்மாவைச் செம்மைப்படுத்துகிறது எனத் திருமறை கூறுகிறது. இந்தக் காரணத்தினாலேயே இரண்டு ரக்அத்

தாக இருந்தாலும் கண்டிப்பாகத் தஹஜ்ஜுது தொழுப்படிப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் இரவின் இறுதிப் பகுதியில் இறைவன் சமீபத்தில் வருகிறான் என்றும் பெரும்பாலான துஆக்களை அங்கீகரிக்கிறான் என்றும் ஹதீதிலிருந்து நிரூபணம் ஆகிறது. எனவே தஹஜ்ஜுத் தொழுவது மிகவும் அவசியமானதும் பலனளிக்கக் கூடியதுமாகும்.

தஹஜ்ஜுதை நிறைவேற்ற எழுவதற்கான பதிமூன்று வழிகள்:

தஹஜ்ஜுத் தொழுவது அவசியமே. ஆனால் இரவில் தொழுகைக்காக எழுவது எப்படி? என்ற கேள்வி எழுகிறது. முதலில் இதற்கான ஒரு சிறிய முறையைத் தெரிவிக்கிறேன். இதில் சிறிது நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் தெரிவிக்கிறேன். இக்காலத்தில் மணி அடிக்கும் அலாரத்தின் உதவி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்தி மனிதன் தூக்கத்திலிருந்து எழ முடியும். ஆனால் எனது கருத்தின்படி இது நல்ல பலனளிக்கக் கூடிய ஒரு முறையல்ல. ஏனென்றால் அலாரம் சரியான நேரத்தில் என்னை எழுப்பி விடும் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு உண்டாகிறது. இதனால் இரவில் எழுவதற்கான நன்மையின் பக்கம் இருக்க வேண்டிய கவனமும் நினைவும் அவனுக்கு இருப்பதில்லை. அவனுக்கு இரவில் எழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால் அதே எண்ணத்தில் அவன் உறங்கினால் அவனது முழு இரவு உறக்கமும் வணக்கத்தில் கழிந்து கொண்டிருக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறும் நடப்பதுண்டு. அவன் எழுந்திருக்க நாடினாலும் மணி அடித்துக் கொண்டிருக்கும் அலாரத்தை நிறுத்தி விடுகிறான். எனவே தஹஜ்ஜுதுக்கு எழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும், நம்பிக்கையோடும் உறங்கினால் தக்க சமயத்தில் அவன் கண்டிப்பாக எழுந்து விடுவான். அலாரம் வைத்து எழுபவர்கள் தொழுகையில் தூக்கம் வருவதாகக் கூறுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் தானாக எழாமல் அலாரம் மூலமாக எழுவதேயாகும். ஆகவே அம்முறை பலனளிக்கக் கூடியதன்று. ஆனால் ஆரம்ப கட்டத்திலோ ஏதாவது முக்கியமான சமயத்திலோ இது பலனளிக்கக் கூடியதாகும்.

எனது கருத்தின் படி இரவில் தூக்கத்திலிருந்து எழுவதற்கு உதவியாகப் பதிமூன்று வழிகள் இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் அவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் இறைவனுதவியால் அவனுக்கு

நிச்சயமாக வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு ஆரம்பத்தில் எல்லா வேலைகளிலும் சில சிரமங்கள் காணப்படவே செய்யும். இருந்த போதிலும் அவற்றின் மூலம் இறுதியில் நிச்சயமாக வெற்றி கிடைக்கும்.

நான் இப்போது விவரிக்கப்போகும் விஷயங்களனைத்தும் திருக்குர்ஆனிலிருந்தும், ஹதீஸிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டவையே தவிர என் சார்பாகக் கூறப்படுபவை அல்ல. இந்த விஷயங்களை எனது உள்ளத்தில் தோன்றச் செய்திருப்பது இறைவன் எனக்குச் செய்த மிகப் பெரிய அருளாகும். மற்றவர்களுக்கு இவை மறைவாக இருந்திருக்கின்றன. (அவர்களால் இந்த ஞானத்தைப் பெற இயலவில்லை) மிகவும் குறைந்த நேரத்திற்குள் கூற வேண்டியது மட்டுமில்லாவிட்டால் எந்தெந்த திருக்குர்ஆனின் ஆயத்துக்களிலிருந்தும் எந்தெந்த ஹதீத்களிலிருந்தும் இந்தக் கருத்துக்களைப் பெற்றேன் என்பதையும் விளக்கமாகக் கூறுவேன். இப்போது அவற்றின் கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவிக்கிறேன்.

முதல் வழி:

அல்லாஹ் இயற்கையில் ஓர் சட்டத்தை அமைத்திருக்கிறான். ஒரு பொருள் எந்த நேரத்தில் உருவானதோ அதே நேரம் மீண்டும் வந்தால் அப்பொருளில் ஒரு வேகம் காணப்படும். இதற்குப் பல உதாரணங்களைக் கூறலாம். உதாரணமாக குழந்தைப் பருவத்தில் ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு நோய் தோன்றினால் அதே நோய் அவனது வயோதிக பருவத்தில் அதாவது குழந்தைப் பருவத்தைப் போல் ஆகும் போது மீண்டும் வருகிறது. இதே சம்பவத்தை பறவைகளிடமும் மரங்களிடமும் காணலாம். இந்த நியதி இரவில் எழுவதற்கும் பொருந்தும். எனவே இஷா தொழுகைக்குப் பின் சிறகு நேரம் திகர் செய்ய வேண்டும். இதனால் உண்டாகும் பலன் என்னவென்றால் ஒருவர் எவ்வளவு நேரம் திகர் செய்வாரோ அவ்வளவு நேரம் ஸுபுஹுக்கு முன்னதாக அவர் கண் விழித்தெழுவார்.

இரண்டாவது வழி:

இஷா தொழுகைக்குப் பின் யாரோடும் பேசக் கூடாது. இஷா தொழுகைக்குப் பின் பேசிக் கொண்டிருப்பதை ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்திருக்கிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில்

அவர்கள் பேசி இருப்பதாக நிரூபிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் பொதுவாக தடை செய்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் ஒன்று என்னவென்றால் இஷா தொழுகைக்குப் பின் மனிதன் பேசத் துவங்கி விட்டால் வெகுநேரம் வரை விழித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டி வரும். இதனால் ஸுபுஹுக்கு நேரம் கழித்து எழுவான். இரண்டாவதாக அவன் பேசக் கூடிய விஷயம் மார்க்க சம்பந்தமற்றதாக இருந்தால் அவனது கவனம் மார்க்கத்தை விட்டு அகன்று போகும். இதனால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் இஷா தொழுகைக்குப் பின் பேசுவதைத் தவிர்த்து உறங்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இதன் மூலம் மார்க்க எண்ணங்களோடு கண்ணுறங்கவும் அதிகாலையில் விழித்தெழவும் பழக்கம் உண்டாகும். இஷா தொழுகைக்குப் பின் அலுவலக வேலை செய்வதோ பிற முக்கியமான பணிகளில் ஈடுபடுவதோ தடை இல்லை. ஆனால் உறங்குவதற்கு முன் திகர் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

மூன்றாவது வழி:

இஷா தொழுகைக்குப் பின் உறங்கச் செல்லும் போது ஒளுவோடு இருந்த போதிலும் புதியதாக ஒளூச் செய்து விட்டுப் படுக்க வேண்டும். இதன் விளைவு இதயத்தில் ஏற்படுகிறது. இதனால் ஒருவித சிறப்பான புத்துணர்ச்சி உண்டாகிறது. புதிய ஒளுவின் காரணமாக புத்துணர்ச்சி யுடன் உறங்கும் ஒருவன் கண் விழிக்கும் போதும் புத்துணர்ச்சியுடன் காணப்படுவான். அழுது கொண்டே உறங்கும் ஒருவன் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டே எழுந்து உட்காருவதைப் பொதுவாக நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அவன் சிரித்துக் கொண்டே உறங்கினால் எழும்போதும் சிரித்த முகமாகவே சந்தோஷத்துடன் காணப்படுவான். இவ்வாறே ஒளு செய்து சுறுசுறுப்புடன் உறங்கும் ஒருவன் சுறுசுறுப்புடன் எழுவான். இது (தஹஜ்ஜுதுக்கு) எழுவதற்கும் வழிகோலும்.

நான்காவது வழி:

தூங்க ஆரம்பிக்கும் போது ஏதாவது திகர் செய்து கொண்டே தூங்க வேண்டும். இதனால் ஏற்படும் பயன் என்னவென்றால் இரவில் திகர் செய்வதற்காக அவரது கண்கள் மீண்டும் திறந்து விடும். இதனாலேயே பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் உறங்கும் முன் ஆயத்துல் குர்ஸியையும், திருக்குர்ஆனின் இறுதி மூன்று சூராக்களையும் ஒதித்

தங்கள் உள்ளங்கைகளில் ஊதுவார்கள் பிறகு தங்கள் உள்ளங்கைகளை உடம்பு முழுவதும் தடவுவார்கள். பிறகு தங்கள் முகத்தை வலது பக்கம் திருப்பி பின் வரும் துஆவை ஓதுவார்கள்.

اللَّهُمَّ اسَلِّمْ نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجْهَتِي وَجِهِي إِلَيْكَ وَفَوْصَتِي
أَمْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ إِلَّا إِلَيْكَ
اللَّهُمَّ أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتُمْ وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتُمْ.

அல்லாஹும்ம அஸ்லம்து எனவே இறை நம்பிக்கையாளர் ஒவ்வொருவரும் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது மனதில்

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

ஸுபுஹானல்லாஹி வபி ஹம்திஹி ஸுபுஹானல்லாஹில் அழீம் என்ற திக்ரையோ அல்லது வேறு ஏதேனும் ஒரு திக்ரையோ உறக்கம் வரும் வரை செய்து வரவேண்டும். ஏனெனில் மனிதன் எந்த நிலையில் உறங்குகிறானோ பொதுவாக அதே நிலையில் அவனுடைய முழு இரவும் கழிந்து கொண்டிருக்கும். ஆகவே எவ்வொருவன் தஸ்பீஹ் தம்ஹீத் இவைகளில் ஈடுபட்டவண்ணம் உறங்குவானோ அவன் முழு இரவையும் அப்படியே கழித்துக் கொண்டிருப்பான். பாருங்கள் பெண்களோ குழந்தைகளோ ஏதாவது துக்கம் அல்லது சங்கடமான நிலையில் உறங்கினால் புரண்டு படுக்கும் போது தூக்கத்திலும் வேதனையிலும் சப்தம் போடுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தூங்கும் போது காணப்பட்ட துக்கத்தின் விளைவு அவர்கள் மீது இருக்கின்றது. இவ்வாறே எவராவது ஒருவர் தஸ்பீஹ் செய்து கொண்டே உறங்கினால் அவர் புரண்டு படுக்கும் போது தஸ்பீஹின் குரல்தான் வெளியாகி கொண்டிருக்கும். இதனாலேயே திருமறையில் இறைவன் இவ்வாறு கூறுகிறான்.

تَتَجَاوَى جُنُودَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

அவர்களோ நன்னம்பிக்கை கொண்டவர்கள் அவர்கள் படுக்கையை விட்டு எழும்போதெல்லாம் அச்சத்தோடும்

விருப்பத்தோடும் இறைவனை அழைத்துக் கொண்டிருப்பர் மேலும் நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து செலவு செய்வர் (32: 17)

வெளிப்படையாகப் பார்க்கும் போது இது சரியானதாகத் தோன்றாமலிருக்கலாம். ஏனென்றால் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் உறங்கினார்கள். மற்ற விசுவாசிகள் எல்லாம் உறங்குகிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் அவர்கள் தஸ்பீஹ் செய்து கொண்டே உறங்குகிறார்கள். எனவே அவர்களின் வெளிப்படையான உறக்கம் உண்மையில் உறக்கமல்ல. அது தஸ்பீஹாகவே இருக்கிறது. அவர்கள் தூங்குகிறார்கள் என்றாலும் உண்மையில் அவர்கள் தூங்குவதில்லை. அவர்களின் இடுப்பு படுக்கையை விட்டு விலகியே இருக்கின்றன. அவர்கள் இறைவனை திகர் செய்வதிலேயே ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

ஐந்தாவது வழி

நான் தஹஜ்ஜுத் தொழுவதற்காக நிச்சயமாக எழுவேன் என்ற முழுமையான நம்பிக்கையுடன் ஒருவன் உறங்கச் செல்ல வேண்டும். மனிதன் தனது ஆன்மாவுக்கு உறுதியாக கட்டளையிடும் போது அது அக்கட்டளையை ஏற்றுக் கொள்கிறது. இறைவன் மனிதனிடம் இந்தச் சக்தியை அமைத்திருக்கிறான். இது அறிவுடையோர் அனைவரும் ஏற்று வந்திருக்கும் ஒரு விஷயமாகும். ஆகவே உறங்கும் போது தஹஜ்ஜுத் தொழுகைக்காக நிச்சயமாக எழுவேன் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். இவ்விதம் நம்பிக்கையோடு நீங்கள் உறங்கினால் இன்ன நேரத்தில் விழிப்பூட்ட வேண்டும் என தனக்குக் கட்டளை கிடைத்திருப்பதாகக் கருதி உங்கள் ஆன்மா விழித்துக் கொண்டே இருக்கும். இதனால் சரியான நேரத்தில் உங்கள் கண்கள் தாமாகவே திறந்து விடும்.

ஆறாவது வழி

உறுதியான ஈமானைப் பெற்றுள்ளோர் மட்டும் இந்த முறையைச் செயலாற்ற அனுமதிக்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் வித்ரை இஷா தொழுகையுடன் சேர்த்துத் தொழாமல் தஹஜ்ஜுதுடன் தொழுவதற்காக விட்டுவைக்க வேண்டும். மனிதன் ஃபர்ளை முக்கியமாகக்

கடைபிடிக்கிறான். ஆனால் நஃபிலை நிறைவேற்றுவதில் கவனமில்லாதவனாக இருக்கிறான். இது மனிதனிடம் பொதுவாகக் காணப்படும் ஒன்றாகும். நஃபிலுடன் அவசியமாகச் செயலாற்ற வேண்டிய ஒன்றையும் சேர்த்து விட்டால் அதைச் செயலாற்றாதவரை அவனது ஆன்மா அமைதியடைவதில்லை. இதனால் ஏற்படும் பயன் என்னவென்றால் அவன் நஃபிலை நிறைவேற்றுவதில் கவனமில்லாதவனாக இருக்க மாட்டான். ஆனால் வித்ரை நிறைவேற்றி இருந்தால் தஹஜ்ஜுதுக்காக அவனது கண்கள் திறந்தாலும் வித்ரைத் தான் தொழுது விட்டோமே நஃபிலை நிறைவேற்றாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்று அவனது ஆன்மா கூறிவிடுகிறது. ஆனால் வித்ரும் தொழ வேண்டியதிருக்கிறது என்ற எண்ணம் அவனிடம் காணப்படும்போது நிச்சயமாக அவன் தூக்கத்தை விட்டு எழுவான். எழுந்து வித்ருடன் நஃபிலையும் நிறைவேற்றுவான். நான் முதலிலேயே கூறியது போல் இவர்களுக்குரிய நிபந்தனை என்னவென்றால் இவர்களுடைய ஈமான் உறுதியானதாக இருக்க வேண்டும். ஈமான் உறுதியானதாக இருந்தால் அவன் நிச்சயமாக வித்ர் தொழ எழுந்திருப்பான். இல்லா விட்டால் வித்ர் தொழுகையையும் விட்டு விடுவான்.

ஏழாவது வழி

இந்த முறையும் ஆன்மீகத்தில் மிகவும் முன்னேறிய நிலையில் இருப்பவர்களுக்குரியதாகும். அதாவது இவர்கள் இஷா தொழுகைக்குப் பின் நஃபிலைத் தொழ ஆரம்பித்து விட வேண்டும். தொழுகையிலேயே தூக்கம் வந்துவிடும் அளவுக்கு நீண்ட நேரம் தொழ வேண்டும். இனித் தூக்கத்தைச் சமாளிக்க முடியாது என்ற நிலை ஏற்படும்போது உறங்க வேண்டும். குறைவாக தூங்கியிருந்தாலும் தஹஜ்ஜுத் வேளையில் தூக்கம் தெளிந்து விடும். இம்முறை ஓர் ஆன்மீகப் பயிற்சியாகும்.

எட்டாவது வழி

இந்த முறை ஸஃபிகளிடம் வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. நான் இதை அவசியமெனக் கருதவில்லை. ஆனால் இதுவும் பலனளிக்கக் கூடியதாகும். அது என்னவென்றால் அதிகமாகத் தூக்கம் வரும் நாட்களில் தக்க சமயத்தில் கண் விழிக்காவிட்டால் அவர்கள் மிருதுவான படுக்கையைத் தவிர்த்து வந்தார்கள்.

ஒன்பதாவது வழி

உறங்குவதற்கு ஒரு சில மணிநேரங்களுக்கு முன்பே உணவு உட்கொள்ள வேண்டும். அதாவது மஃரிப் தொழுகைக்கு முன் அல்லது மஃரிப் தொழுகை முடிந்தவுடன் உணவருந்திட வேண்டும். மனிதன் ஆன்மா சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறது; ஆனால் அவனது உடல் சோர்வை உண்டாக்கிவிடுகிறது. இதை நாம் பலமுறை பார்க்கிறோம். உடல் ஒரு சங்கிலியாகும். அது ஆன்மாவை ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சங்கிலி கனமானதாவிடும்போது அது ஆன்மாவை அமுங்கச் செய்து செயலற்றதாக்கிவிடுகிறது. எனவே உறங்கும் போது வயிறு நிரம்பி இருக்கலாகாது. ஏனெனில் மனிதனின் இதயத்தில் இதன் பாதிப்பு ஏற்பட்டு அது அவனைச் சோர்வுள்ளவனாக ஆக்கிவிடுகிறது.

பத்தாவது வழி

இரவில் உறங்கும் போது குளிப்பு கடமையான நிலையில் உறங்கக் கூடாது. அல்லது எத்தகைய அசுத்தமும் இருக்கக்கூடாது. ஏனெனில் மலக்குகளுக்கு தூய்மையுடன் அதிகமான தொடர்பு உண்டு. தூய்மையற்ற நிலையில் இருப்பவர்களிடம் மலக்குகள் வராமல் விலகிச் சென்றுவிடுகிறார்கள். ஒரு சமயம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் முன் ஒருவகையான வாசமுள்ள ஒரு பொருளை சாப்பிட வைத்தார்கள். அப்போது அவர்கள் ஸஹாபாக்களை நோக்கி, இதை நீங்கள் உண்ணுங்கள். நான் உண்ணமாட்டேன் என்று கூறினார்கள். இதற்கு அவர்கள் அப்படியானால் நாங்களும் உண்ணமாட்டோம் என்று கூறியதும், நீங்கள் உண்ணுங்கள்; நான் உண்பதில்லை; ஏனென்றால் என்னோடு மலக்குகள் பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இது போன்ற பொருட்களோடு வெறுப்புணர்வு காணப்படுகிறது என்று கூறினார்கள். ஆகவே அசுத்தத்தை மலக்குகள் விரும்புவதில்லை என்று தெரிகிறது. முதலாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஒருமுறை நான் உணவருந்திய பின் கை கழுவாமல் உறங்கிவிட்டேன். அன்று என் கனவில் என் சகோதரர் வந்தார். அவர் எனக்கு திருக்குர்ஆனைத் தர நாடினார். நான் அதைத் தொட முயற்சித்தபோது இதை நீர் தொட வேண்டாம்: உமது கை சுத்தமாக இல்லை என்று கூறினார்கள். ஆக, உடல் தூய்மை உள்ளத்திலும் தூக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தூய்மையுடன் உறங்குபவர்களை மலக்குகள் வந்து எழுப்புகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அவர்களிடம் மலக்குகள்

வரமாட்டார்கள். இந்த வழி உடல் சம்பந்தப்பட்ட தூய்மையைப் பற்றியதாகும்.

பதினொன்றாவது வழி

படுக்கை சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். பெரும்பாலானவர்கள் இதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. படுக்கை சுத்தமாக இருப்பதற்கும் ஆன்மீகத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். எனவே இதில் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்தி வரவேண்டும்.

பன்னிரண்டாவது வழி

இவ்வழியைக் கடைபிடிப்பதில் பாமர மக்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படக்கூடும். ஆனால் ஆன்மீகத்தில் உயர்நிலையை அடைந்தவர்களுக்கு நஷ்டம் விளைவிக்கக் கூடியதன்று. அது என்னவென்றால், கணவன் மனைவி இருவரும் ஒரே படுக்கையில் சேர்ந்து படுக்கக்கூடாது. ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள் இவ்விதம் உறங்கினாலும் அவர்கள் உயரிய ஆன்மீக இடத்தைப் பெற்றவர்கள். அதனால் அவர்களுக்கு எந்தப் பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் மற்றவர்கள் இந்த விஷயத்தில் முன்னெச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். உண்மை என்னவென்றால் உடல் ரீதியான ஒவ்வொரு இச்சையின் தாக்கம் எவ்வளவு அதிகமாக காணப்படுமோ, அந்த அளவு ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அது தடை செய்து விடுகிறது.

எனவே இஸ்லாம்,

لَا تَأْكُلُونَ لِقَاءَ رُءُوسِهِمْ وَلَا لِقَاءَ أَرْجُلِهِمْ

உண்ணுங்கள்; குடியங்கள்! ஆனால் அளவு மீறாதீர்கள். (7:32)

என்று போதிக்கிறது. ஏன் அளவை மீறக்கூடாது? ஏனென்றால், இச்சையின் வேகம் அதிகரித்து ஆன்மீகத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படும். எனவே தங்கள் மனதை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பவர்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து படுப்பதில் பாதகமில்லை. ஆனால் சாதாரண மக்கள் இந்த விஷயத்தில் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். தங்கள் எண்ணங்களை முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வைக்க முடியாதவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து படுக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு

இச்சையின் எண்ணம் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும். சில சமயம் தூக்கத்துக்கு இடையிலேயே முத்தம் கொடுப்பதிலும் உடல் உறவிலும் ஈடுபட்டு விடுகிறார்கள். இதனால் ஆன்மீகத்திற்கு பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. மேலும் தூக்கத்திலிருந்து விழிப்பதற்கு சோம்பல் ஏற்படுகிறது.

பதிமூன்றாவது வழி

இது ஒரு உயர்ந்த முறையாகும். இந்த முறை தஹஜ்ஜுதுக்கு எழுவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் இம்முறையை கடைப்பிடிப்பதால் மனிதன் பிற தீமைகளை விட்டும் தப்பித்துக் கொள்கிறான். இது என்னவென்றால் உறங்கச் செல்லுமுன் நமது இதயத்தில் யாரைப் பற்றியாவது பொறாமை, வெறுப்பு ஆகியவை காணப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அவ்வாறு காணப்படுமானால் அவற்றை நம் இதயத்திலிருந்து அகற்றி விட வேண்டும். இதனால் ஏற்படும் நற்பலன், ஆன்மா தூய்மை அடைவதன் காரணத்தால் தஹஜ்ஜுதிற்கு எழு வாய்ப்பு கிடைக்கும். இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் மீண்டும் உங்களை ஆட்கொண்டாலும் இரவில் உறங்கச் செல்லும் முன் அவற்றை நீங்கள் அகற்றிவிட வேண்டும். அவற்றை முழுமையாக மனதை விட்டு அகற்றி மனதை தூய்மையாக வைக்க வேண்டும். இவ்விதம் செய்வதில் ஏற்படும் நஷ்டமென்ன? இதுபோன்ற எண்ணங்களால் ஒருவனுக்கு உலக ரீதியான பலன்கள் இருப்பதாக அவன் கருதினால் மீண்டும் பகலில் ஞாபகமூட்டும்படி மனதுக்குக் கூற வேண்டும். (மனதுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்) இரவில் தூங்கும்போது இந்த எண்ணங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு யாரோடும் சண்டைப் போடப் போவதில்லையே. முதலாவது இதனால் ஏற்படும் விளைவு என்னவென்றால், மனதிலிருந்து ஏதாவதொரு எண்ணத்தின் அடிவேர் துண்டிக்கப்பட்டு விட்டால், மீண்டும் அந்த எண்ணம் தோன்றுவதேயில்லை.

இரண்டாவதாக, இதுபோன்ற எண்ணங்களை மனதில் வைப்பதால் ஏற்படும் நஷ்டத்திலிருந்து மனிதன் பாதுகாக்கப்படுகிறான். ஒரு பொருள் எவ்வளவு காலம் மற்றொரு பொருளுடன் சேர்ந்திருக்குமோ, அவ்வளவு அதிகமாகத் தனது பாதிப்பை அதன்மீது ஏற்படுத்துகிறது என்பது நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். உதாரணமாகப் பஞ்சைத் தண்ணீரில்

நனைத்து, ஏதாவது ஒரு பொருளின் மீது வேகமாகத் தேய்த்து விட்டு அகற்றினால் அது மிகவும் குறைவாகவே நனையும். ஆனால் அதே பஞ்சை வெகுநேரம் அந்தப் பொருளின் மீது வைத்திருந்தால் அது அதிகமாக நனையும். இவ்வாறே ஏதாவது ஒரு எண்ணம் மனிதனிடம் வெகுநேரம் இருந்துவிடுமானால், அது மனதில் அதிகமாக ஊறி விடுகிறது. மேலும் உறங்கும்போது மனிதன் தன் மனதில் வைக்கும் எண்ணங்களை அவனது ஆன்மா இரவு முழுக்க நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பகலில் இது போன்ற எண்ணங்கள் தோன்றுமானால் அது இரவில் ஏற்படுவதைப் போன்ற விளைவுகளை பகலில் ஏற்படுத்துவதில்லை. ஏனெனில் பகலில் மனிதன் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுகின்ற காரணத்தினால், அதை மறந்து விடுகின்றான். ஆனால் இரவில் அது திரும்பத் திரும்பத் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கும். எனவே உறங்கும்போது ஏதேனும் தீய எண்ணங்கள் தோன்றினால், அவை மனதில் உறைந்து விடாமல் இருக்கும் பொருட்டு அவற்றை அகற்றிவிட வேண்டும். ஏனென்றால் இவை மனதில் உறைந்து விட்டால் பின்னர் அவற்றை அகற்றுவது கடினமாகிவிடும். மேலும் இரவில் உயிர் பிரிகிறதென்றால், தவ்பா செய்வதற்கு (பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்கு) வாய்ப்பில்லாமலும் போய்விடும். எனவே ஒருவர் தனது ஆன்மாவை இவ்வாறு அச்சமுட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒருமுறை இந்நினைவுகள் அவரை விட்டு அகன்று விட்டால் அதிலிருந்து அவருக்கு இரட்சிப்பு கிடைத்து விடும். சுருங்கக் கூறினால் உறங்கும்போது மனதில் தீய எண்ணங்கள் இருக்கவிடக் கூடாது. இவ்வாறு உள்ளத்தை தூய்மைப்படுத்தி ஒருவர் தூங்கினால் அவருக்கு தஹஜ்ஜுதுக்கு எழ நிச்சயமாக வாய்ப்பு கிடைத்து விடும்.

தொழுகையில் கவனத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்கான வழிமுறைகள்

தொழுகையில் கவனத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்வதெப்படி என்பதை இப்போது தெரிவிக்கிறேன். பலர் இதைப்பற்றி அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். அந்த வழிமுறைகளை நான் இப்போது தெரிவிக்கிறேன். நான் கூற இருக்கும் வழிமுறைகளில் சில, நீங்கள் ஏற்கெனவே பழக்கத்திற்கு கொண்டுவந்து கொண்டிருப்பவையாக இருக்கும். ஆனால் உண்மையில் நீங்கள் அவற்றைச் சரிவரக் கடைபிடிப்பதில்லை. இவற்றைச் சரிவர கடைபிடித்தொழுகுபவர்

நிச்சயமாக நற்பலன் பெறுவார்கள். உண்மையென்னவென்றால், தொழுகையில் கவனம் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்காக இஸ்லாமிய மார்க்க சட்டமானது (ஷரீஅத்தானது) தொழுகையிலேயே சில விதிமுறைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றை அறியாத காரணத்தால், பெரும்பாலோர் இதனால் பயன்பெற முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இவையல்லாமல் மக்கள் பொதுவாக அறியாததும், செயல்படுத்தாததுமான சில வழிமுறைகளை நான் கூறுவேன். அவற்றையும் கடைபிடித்து வந்தால் தொழுகையில் கவனம் நிலைத்திருக்கும். அந்த வழிமுறைகளைக் கூறுவதற்கு முன் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இறைவன் மனிதனிடம் ஒருவகையான ஆற்றலை அமைத்திருக்கிறான். அது என்ன வென்றால் மனிதன் ஒரு பொருளை உபயோகித்து வரும்போது அதனால் உண்டாகும் பயனைப் பற்றியும் சிந்தித்து வரவேண்டும். மேலும் அதனால் பயன் உண்டாகிறது என்ற நம்பிக்கையும் வைத்து வரவேண்டும். அப்போது அது அவனுக்கு அதிக பயனைத் தரும்.

ஐரோப்பாவில் மல்யுத்தம் செய்யும் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் ஒருவர், தனது நூலொன்றில் உடல் நலத்திற்காகவும் பலத்திற்காகவும் உடற்பயிற்சி செய்வதோடு, தமது இரு தோள்களும் உறுதியுள்ளவையாகவும், தசை நார்கள் வலிமை உள்ளவையாகவும் மாறி வருகின்றன என்ற எண்ணமும் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறார். உண்மையில் உடற்பயிற்சியின் காரணமாக தோள்கள் திண்மை பெறுகின்றன. எனவே அதன் தாக்கம் உடலின்மீது ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என நினைத்துச் செயலாற்றும் போது உடல் அதன் தாக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மேலும் ஆயத்தமாகி விடுகிறது. அந்த நம்பிக்கை வைக்காவிட்டால் அதன் பெரும்பாலான விளைவுகள் பொய்த்து விடுகின்றன. மேலும் அதனால் ஏற்படும் பலனும் குறைந்து விடுகிறது.

முதல் வழிமுறை :

இஸ்லாமிய மார்க்கச் சட்டமும் கவனத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்குச் சில சட்டங்களை அமைத்திருக்கிறது. இவற்றில் முதல் சட்டம் ஒன்று என்னும் புறச் சுத்தமாகும். தொழுகின்ற ஒவ்வொருவரும் தொழுவதற்கு முன் ஒன்றுச் செய்ய வேண்டியது ஏற்படுகிறது. மனிதனின் எண்ணங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் பிற மக்களுக்கு

எட்ட வைப்பதற்காக இறைவன் சில வழிமுறைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். இவற்றுள் ஒன்று நரம்புகளின் வழியாக ஏற்படும் தொடர்பாகும். இதன் மூலம் மனிதனின் எண்ணங்களும், உணர்ச்சிகளின் விளைவுகளும் பிற பொருட்களைச் சென்றடை கின்றன. இது ஒரு பாதையைப் போன்றதாகும். இந்தக் காரணத்தினாலேயே ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஆயத்துல் குர்ஸியை ஓதித் தங்கள் கைகளில் ஊதி உடல்மீது தடவி வந்தார்கள். இந்தச் செயல் வீணானதா? ஒருபோதும் இல்லை. உண்மை என்னவென்றால், எண்ணங்களின் விளைவுகள் நரம்புகளின் வழியாகவும், சப்தத்தின் மூலமாகவும், ஊதுவதின் மூலமாகவும் எண்ணங்களாக மாறுகின்றன. எனவே ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் இம்மூன்று வழிகளையும் ஒன்றாகக் கடைபிடித்து வந்தார்கள். ஆயத்துல் குர்ஸியை வாயினால் ஓதி பிறகு கைகளில் ஊதி பின்னர் அந்தக் கைகளை உடல் முழுவதும் தடவி வந்தார்கள். சுருக்கமாகக் கூறுவதென்றால், சப்தம், நரம்புகள், ஊதுதல் ஆகியவை எண்ணங்கள் வெளிப்படும் வழிகளாகும். இந்தக் காரணத்தால் தான், ஓதி ஊதுவதும் இறைவனின் நல்லடியார்களால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நரம்புகள் வழியாக எண்ணங்கள் வெளியேறுகின்றன. இவ்வாறு எண்ணங்கள் வெளியேறாமல் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைப்பதற்காகவே பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் ஒரூ என்னும் புறச்சத்தத்தை நிறைவேற்றமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அவை வெளியேறுகின்ற முக்கியமான பாகங்கள் கை, கால், முகம் ஆகியவையாகும். இப்பாகங்களின் மீது தண்ணீர் படும்போது, அவற்றின் வழியாக வெளியேறும் எண்ணங்களின் வேகம் மட்டுப்படுகிறது. எண்ணங்கள் வெளியேறுவது தடைபடுகிறது. இது அனுபவரீதியாக நிரூபிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். ஒரூ செய்வதற்கு மேலும் பல நோக்கங்கள் உண்டு. ஒரூ செய்யும் நோக்கங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஒரூவின் காரணமாக எண்ணங்கள் சிதறாமல் ஒருநிலைப்படுவதால், மன அமைதி ஏற்படுகிறது. அதனால் கவனம் நிலைபெறலாம். எனவே கவனம் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்கு ஒரூ சிறந்த வழியாகும். ஒரூ செய்ய உட்காரும் போதே எண்ணங்கள் சிதறுவதைத் தடுப்பதற்காக ஒரூச் செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்தை மனதிற்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் தொழுகையில் அமைதி நிலவும். மேலும் பிற எண்ணங்கள் உங்கள் கவனத்தைச் சிதறச் செய்ய முடியாது.

இரண்டாவது வழிமுறை :

தொழுகையில் கவனம் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்காக இஸ்லாமிய மார்க்க சட்டமானது பள்ளிவாசலில் தொழ வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறது. மனிதன் ஒரு பொருளை காணும்போது, அதோடு தொடர்புடைய மற்ற விஷயங்களும் அவனது நினைவுக்கு வரும். உதாரணமாக ஒருவர் செய்த என்ற ஒருவரைச் சந்திக்கும்போது அவரது மகன் பக்கரைப் பற்றியும் விசாரிக்கிறார். ஆனால் பக்கர் அவர் முன்னால் இருப்பதில்லை. ஆனால் செய்த என்பவரைப் பார்த்ததனால் தான் அவருக்குப் பக்கரின் ஞாபகம் வந்து விடுகிறது. மனித மூளையின் இயல்பே இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது. ஒரு பொருள் அதன் முன்னால் தோன்றினால், அதோடு தொடர்புடைய மற்றப் பொருள்களும் அதற்கு நினைவுக்கு வந்து விடுகிறது; எனவே தொழுகைக்கென்று பிரத்யேகமாக ஒதுக்கப்படாத ஏதோ ஓரிடத்தில் மனிதன் தொழுகை நடத்தினால், அவனுக்கு முக்கிய விஷயத்தைப் பற்றிய நினைவு நிலைப்பதில்லை. ஆனால் காலையிலும் மாலையிலும் (எந்நேரமும்) இறைவனை வணங்கும் இடமான இறைவனின் வீடு என்று அழைக்கப்படும் பள்ளிவாசலில் அவன் தொழுவானாயின், அவனுக்கு நான் இறைவனை வணங்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த இடத்தில் நிற்கிறேன்; எனவே உண்மையான இதயத்தோடு இறைவனுக்கே கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டியது எனது கடமை என்ற எண்ணம் நிச்சயம் வரும். இந்தக் காரணத்தினாலேயே முஸ்லிம்கள் தங்கள் வீடுகளில் தொழுவதற்கென்று தனியாக ஓர் இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அங்கு தொழுகையைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய வேண்டாம் என்றும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் தொழும்போது, அது இறைவனை வணங்குவதற்கான இடம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள். உங்களில் சிலரது உள்ளத்தில் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்ற பின்பும் இதைப் பற்றிய எண்ணம் வராமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது பள்ளிவாசலில் தொழுகை நடத்துவதன் நோக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்ட பின் இந்த எண்ணத்தோடு அங்கு தொழச் சென்றால் தொழுகையில் குறுக்கிடும் பிற எண்ணங்கள் அகன்று அமைதி ஏற்படும்.

மூன்றாவது வழிமுறை :

தொழும் போது கிப்தாவை நோக்கி முகம் திருப்பித் தொழ வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டிருப்பதும், கவனம் நிலைத்திருப்பதற்கு உதவி செய்யக்கூடிய ஒன்றாகும். புனித மக்கமாநகரம் பல சிறப்புத் தன்மைகளைக் கொண்டதாகும். இந்த இடத்தில்தான் இறைவனுடைய கட்டளைக்கிணங்க ஒருவர் (அதாவது ஹஸ்ரத் இப்ராஹீம் நபி அவை... அவர்கள்) தமது மனைவியையும், குழந்தைகளையும் சொட்டுத் தண்ணீரும் ஆள் நடமாட்டமும் இல்லாத நிலையில் எவ்வித பாதுகாப்புமின்றி தனியே விட்டுச் சென்றார். இதனை அவர் இறைவனுக்காக செய்தார். வானத்தின் நட்சத்திரங்களைப் போல் எண்ண முடியாத அளவுக்கு இறைவன் அவருடைய சந்ததிகளைப் பெருக்கினான். பின்னர் அவருடைய சந்ததியிலிருந்து பல நபிமார்கள் தோன்றினார்கள். இறுதியில் முழு உலகுக்கும் ரஸூலாகத் தோன்றியவரும் அவருடைய சந்ததியிலிருந்தே தோன்றினார்கள். ஆகவே கஃபாவை நோக்கி தொழும் ஒருவர், அதனை நோக்கி நின்று தொழுமாறு தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பது ஏன் என்ற அதன் தத்துவத்தையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அப்போது ஹஸ்ரத் இஸ்மாயீல் (அவை) அவர்களுடைய சம்பவத்தின் தாக்கம் அவர் மீது ஏற்படும். அதோடு தாம் வணங்குவதற்காக நிற்கும் இறைவன் பெரும் சிறப்பிற்குரியவனும், வல்லமைமிக்கவனுமாயிருக்கிறான் என்ற எண்ணம் அவருக்கு ஏற்படும். இந்த எண்ணம் அவரிடம் ஏற்படும்போது தொழுகையில் அவருடைய கவனம் சிதறுவதில்லை. மேலும் இறைவனின் கம்பீரம் மற்றும் அவன் மீது உண்டாகும் பயத்தின் காரணமாக அவை சிதறாமல் அடங்கி விடுகின்றன. இதன் மூலம் தொழுகையில் கவனம் நிலைத்திருக்க முடிகிறது.

நான்காவது வழிமுறை :

இது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் (தொழுகைக்காக அழைப்பதற்கு) ஏற்படுத்தியிருக்கும் அதான் என்னும் பாங்கு ஆகும். அல்லாஹு அக்பர், அல்லாஹு அக்பர் என்று உரத்த குரலில் கூறப்படும்போது, அந்த நேரத்தில் உடனே தொழுகை ஆரம்பிக்கப்படாவிட்டாலும், மிகப் பெரிய சிறப்புமிக்க இறைவன் முன் நிற்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம் என்ற நல்ல உணர்ச்சியோடு

தொழுகைக்கு வர வேண்டும் என்று இதன் மூலம் தொழக் கூடியவர்களுக்கு அறிவிப்புச் செய்யப்படுகிறது. எனவே பாங்கு சப்தத்தை கேட்கும் ஒருவருக்கு இறைவனின் உயர்ந்த நிலையைப் பற்றியும் அவனது ஆற்றலைப் பற்றியும் குறிப்பாக அச்சம் உண்டாகும். இதனால் அவருக்கு தொழுகையில் கவனம் நிலைநிற்கும். ஷய்த்தானை விரட்டுவதற்காக பாங்கு சொல்லப்படுகிறது என பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். மேலும் பாங்கு சொல்லப்படும்போது ஷய்த்தான் வெருண்டோடி விடுவதாக ஹதீஸில் வருகிறது. ஆகவே இறைவன் மீதுள்ள பயமும், அவனது வல்லமையைப் பற்றிய கவனமும் நமக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதே பாங்கில் விவரிக்கப்படும் கருத்துக்களின் நோக்கமாகும். எனவே இந்த தத்துவத்தை மனதில் கொண்டிருப்பவருக்கு பாங்கு சொல்லப்படும்போது அதன் நோக்கமும் நினைவுக்கு வரும். பாங்கு சொல்லப்படும் இந்த நோக்கத்தை இன்று கேட்ட ஒருவருக்கு இனி பாங்கு சப்தத்தைக் கேட்கும்போது இந்த விஷயம் நினைவுக்கு வரும். இதனால் அவர்களிடம் பல நல்ல விளைவுகள் ஏற்படும். மனதில் ஒரு எண்ணம் தோன்றும்போது மற்ற எண்ணங்கள் அகன்று விடுகின்றன என்பது பொது விதியாகும். ஆகவே இறைவனின் மேன்மை, அவனது கம்பீரத்தைப் பற்றிய எண்ணங்கள் தோன்றும்போது மற்ற எண்ணங்கள் அவனை விட்டு அகன்று விடுகின்றன. இதன் மூலம் தொழுகையில் கவனம் அகலாது நிலைத்திருக்கும்.

ஐந்தாவது வழிமுறை :

ஐந்தாவது வழிமுறை (கூட்டுத் தொழுகையின் ஆரம்பத்தில் கூறப்படும்) இகாமத் ஆகும். இதுவும் இறைவனின் மகிமை, வல்லமை இவற்றின் பக்கம் கவனத்தை திருப்புவதற்கான ஏற்பாடாகும். பாங்கில் என்ன தத்துவம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளதோ அதே தத்துவம் இதிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இகாமத்தின் சப்தத்தால் ஷய்த்தான் விலகி ஓடி விடுவதாக ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இதன் கருத்து என்னவென்றால், இதனால் தொழுகையில் குறுக்கிடும் பிற எண்ணங்கள் அகன்று இறைவன் மீது கவனம் நிலைத்திருக்கும் என்பதாகும்.

ஆறாவது வழிமுறை:

ஸஃப் என்னும் தொழுகைக்கான அணிவகுப்பை சீராக அமைப்பதாகும். உடலில் ஏற்படும் ஒழுங்கான தன்மை எண்ணங்களிலும் ஒழுங்கை ஏற்படுத்துகிறது; எண்ணங்களை சிதற விடுவதில்லை. உடலில் கோணல் இல்லாத நேரான நிலையை ஏற்படுத்தும்போது, உள்ளத்தில் ஏற்படும் உணர்வும், அமைதி என்னும் சரடில் கோர்க்கப்பட்டு விடுகிறது. அதன் பிறகு அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசனான வல்லமைமிக்க இறைவனுக்கு முன், பக்தியுடன் நிற்கின்ற உருக்கமான நிலை ஏற்படுகிறது. உங்கள் ஸஃப்களை சீர்படுத்துங்கள். இல்லாவிட்டால் உங்கள் உள்ளம் கோணலாகி விடும் என்று பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஸஃப்பை சீர்படுத்துவதால் உண்டாகும் பலன் என்னவென்றால், வெளியில் ஏற்படும் இந்த சீர்திருத்தத்தின் விளைவு அகத்திலும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே புறத்தில் நேரான தன்மை காணப்படாவிட்டால் அகத்தின் நேரான தன்மையிலும் வித்தியாசம் வந்து விடுகின்றது.

ஏழாவது வழிமுறை :

தொழுவதற்கு முன் நிய்யத் என்னும் உறுதியான எண்ணம் கொள்வதாகும். நான் இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றப் போகிறேன் என்று தனது மனதுக்குத் தெரிவித்தால் கவனம் அதன் பக்கமே நிலைத்திருக்கும். நிய்யத் என்றால், நான் இந்த இமாழுக்குப் பின்னால் நின்று இத்தனை ரக்அத் தொழுகிறேன்; கஃபாவின் பக்கம் முகம் திருப்புகிறேன் என்று கூறுவதல்ல. மனதிற்குள்ளேயே தொழுவதற்கான நிய்யத் வைப்பதாகும். இது தொடர்பாக ஒரு சம்பவம் கூறப்படுகிறது. ஒரு மனிதர் தொழுவதற்கு நிய்யத் வைப்பதில் பைத்தியக்காரனாக இருந்தார். அவர் பின் ஸஃப்பில் (வரிசையில்) நின்று கொண்டு நான் இந்த இமாழுக்குப் பின்னால் நின்று தொழுகிறேன் என்று நிய்யத் செய்வாராம். பின் நான் பின்பற்ற வேண்டிய இமாம் எனக்கு முன்னால் இல்லையே! வேறொரு மனிதரல்லவா நிற்கிறார் என்று எண்ணி மேலும் ஒரு ஸஃப் முன் செல்வாராம். இப்போது மீண்டும் நிய்யத் வைப்பாராம். இப்போதும் நான் இமாழுக்குப் பின்னால் இல்லையே என்ற எண்ணம் அவருக்கு வந்ததாம். இதனால் மேலும் முன் சென்று இறுதியாக இமாழுக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டு அவரை தன் கையால் தொட்டு நான் இந்த இமாழுக்குப் பின்னால் நின்று தொழுகிறேன் என்று

கூறினாராம். ஆகவே இதுபோன்ற சந்தேகத்தில் விழும் மக்களும் தவறு செய்கிறார்கள். இதன் மூலம் மோசமான விளைவுகளை உண்டாக்கும். இது என்ன நிய்யத்; முஸீபத்து(துன்பம்)தான். உண்மையில் நிய்யத் இதயத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதாகும். சிலர் தொழுகைக்காக நிற்கும்போது தாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்றே அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆகவே நீங்கள் தொழுகையை ஆரம்பிக்கும்போது தொழப் போகிறோம் என்ற உறுதியான எண்ணம் கொள்ளுங்கள். அதனை உணரும்போது அந்த நிமிடம் முதல் உங்கள் மனதில் ஒரு வகை அச்சம் உருவாக ஆரம்பித்துவிடும். அச்சம் உருவாகும் போதும் கவனம் நிலைத்திருக்க வழி ஏற்படுகிறது.

எட்டாவது வழிமுறை:

ஐமாஅத் என்னும் கூட்டுத் தொழுகை. இவ்வாறு சேர்ந்து தொழும்போது இறைவனின் உயர்ந்த தன்மையின் மீது கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய சொற்கள் இமாமால் மனிதனின் காதுகளில் விழச் செய்யப்படுகின்றன. சோர்வாகவும், பிற எண்ணங்களிலும் உள்ளவரை அந்தச் சொற்கள் ஈர்க்கின்றன. உதாரணமாக அல்லாஹு அக்பர் (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்) என்று கூறப்படும்போது, பாருங்கள்! நீங்கள் எந்த இறைவன் முன் நிற்கின்றீர்களோ, அவன் மிகப் பெரியவனாக இருக்கிறான். எனவே உங்களைப் பேணி நின்று கொள்ளுங்கள்! என்று அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. இடைப்பட்ட நேரத்தில் சில எண்ணங்கள் வரத் துவங்குகின்றன. அப்போது இமாம் மீண்டும் அல்லாஹு அக்பர்- அல்லாஹ் தான் எல்லாரையும்விட உயர்ந்தவன் என்று கூறுகிறார். மீண்டும் கவனம் பிறழும் போது ஸமியல்லாஹு லிமன் ஹமீதா என்று இமாம் உரக்கக் கூறுகிறார். இதன் பொருள் இறைவனை புகழ்ந்துரைப்பவனின் புகழ்ச்சிகளை இறைவன் கேட்கின்றான்; ஏற்றுக் கொள்கின்றான் என்பதாகும். அதாவது, நீங்கள் ஏதாவது பலன் பெற விரும்பினால் இறைவனைத் துதியுங்கள். இல்லாவிட்டால் காலம்தான் வீணாகும் என்று அவனுக்கு நினைவூட்டப்படுகிறது. சுருங்கச் சொன்னால், இமாம் அவர் பின்னால் நின்று தொழக்கூடியவர்களுக்கு மீண்டும், மீண்டும் கவனமும், உற்சாகமும் ஊட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறார். இந்தக் காரணத்தால்தான் இமாம் தனக்குப் பின்னால் நின்று தொழக் கூடியவர்களைவிட மேன்மை பெற்றவராகிறார். ஏனென்றால்,

எல்லாரையும்விட மிகப் பெரிய அரசனுக்கு முன்னால் நிற்கும் நீங்கள் ஆர்வமுடையவர்களாக நிற்பீர்களாக என்று மீண்டும் மீண்டும் அவர் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

ஒன்பதாவது வழிமுறை :

தொழுகையை நிறைவேற்றுவது ஒரே நிலையில் வைக்கப்படாமல் பல நிலைகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழும்போது ஒருவர் கவனமில்லாதவராக ஆகிவிட்டாலோ வேறு எண்ணங்களில் மூழ்கிவிட்டாலோ, அவர் ரூகூவு செய்வதும், ஸஜதா செய்வதும் அவரது கவனத்தை தொழுகையின் பக்கம் திருப்புகிறது. ஒருவர் பழக்க வழக்கத்தின் காரணமாக ரூகூவு, ஸஜதா செய்தாலும்கூட அவற்றிலுள்ள அசைவுகள் கவனமில்லாதவரையும் சுறுசுறுப்புள்ள வராக மாற்றிவிடுகிறது. மற்ற மார்க்கங்களின் வணக்கமுறைகளில் இந்தத் தன்மை காணப்படுவதில்லை. இது இஸ்லாத்திற்கு மட்டுமுள்ள தனித் தன்மையாகும்.

பத்தாவது வழிமுறை :

ஃபர்ளு என்னும் கடமையாக்கப்பட்ட தொழுகைக்கு முன்னும், பின்னும் சுன்னத் தொழுகைகளை தொழுவதாகும். ஏதாவது ஒரு காரியம் நடைபெற வேண்டியதிருந்தால் அது நடைபெறுவதற்கு முன்னும் பின்னும் அதன் விளைவுகள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது இயற்கைச் சட்டமாகும். உதாரணமாக கதிரவன் முற்றிலுமாக வெளிவராமல், சிறிது சிறிதாக உதயமாகிக் கொண்டிருக்கும்போதே அதன் ஒளி எங்கும் பரவி விடுகிறது. அவ்வாறே அது மறைந்த பின்பும் சிறிது நேரம் அதன் ஒளி காணப்படுகிறது. இவ்வாறே ஒருவன் தனக்குச் சிறந்த பலனைக் கொடுக்காத ஒரு வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கையில் அவனுக்குப் பலன் தரக்கூடிய வேறு ஒரு முதன்மையான வேலை அவனுக்காகக் காத்திருக்கிறது என்றால் அல்லது அது அவனுக்கு விருப்பமான வேலையாயுமிருக்கிறது என்றால் அல்லது அந்த வேலை அவனுக்குக் கிடைக்காவிட்டால் அதனால் அவனுக்கு பெரும் கஷ்ட நஷ்டங்கள் உண்டாகும் என்றால், எந்த வேலையில் அவன் ஈடுபட்டிருக்கின்றானோ அந்த வேலையைச் செய்து

கொண்டிருக்கையில் அவனுக்காக காத்திருக்கும் பிரதான வேலையைப் பற்றிய எண்ணங்களே அவனில் மேலோங்கி இருக்கும். மேலும் அதன் பக்கமே அவனது கவனம் இருந்து வரும். உதாரணமாக ஒரு பணியாளர் அலுவலகத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது அந்த வேலையை முடித்த பின் அவர் மேற்கொள்ள வேண்டிய இன்னொரு முக்கியமான வேலை இருக்கிறதென்றால் அவரது அலுவலக வேலையை முடிப்பதற்கு ஓரிரு மணி நேரங்களுக்கு முன்னரே அவரது நினைவுகள் முக்கியமான அந்த வேலையின் பக்கம் திரும்பி விடும். அலுவலக வேலையின் முக்கியத்துவம் காரணமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது அவரது கவனம் அந்த வேலையின் பக்கம் திரும்பாவிட்டாலும் அலுவலக நேரம் முடிந்து வீட்டிற்குத் திரும்பும் வழியிலும் வீடு போய்ச் சேர்ந்த பின்பும் சில மணி நேரம் அவரது நினைவுகள் அந்த முக்கிய வேலையின் பக்கமே இருந்து வரும். மேலும் சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு அவரது நினைவுகள் எதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனவோ அதன் பக்கம் அவரது கவனம் திரும்பும்.

இந்தத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் ஃபர்ளுக்கு முன்பும், பின்பும் சுன்னத்தான தொழுகைகளை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இதனால் தொழுகைக்கு முன் ஏதேனும் எண்ணங்கள் மனதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்குமேயானால், அவை ஃபர்ளு தொழுகைகளைக் குறைபாடுள்ளவையாக ஆக்காமலிருக்கும். சுன்னத் தொழுகைகளை நிறைவேற்றுவதால் அந்த எண்ணங்கள் அமுக்கப்பட்டு மனிதன் திருப்தி அடைவான். மேலும் ஃபர்ளு தொழுகைகளின் மீது முழுக்கவனம் செலுத்த முடியும். இந்த காரணங்களுக்காகவே சுன்னத்துகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இதேபோன்று தொழுகைக்குப் பின் ஏதாவது முக்கியமான வேலை இருக்குமேயானால் ஃபர்ளு தொழுகையை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பே அந்த வேலையைப் பற்றிய எண்ணங்கள் தோன்றித் தொழுகையைக் கெடுக்காமல் இருக்கவும், தொழுகையைத் திருப்தியோடு நிறைவேற்று வதற்காகவும் ஃபர்ளு தொழுகைக்குப் பின் சுன்னத் தொழுகைகளை ஏற்படுத்தினார்கள். நான் ஏற்கனவே கூறியதுபோல் ஒரு வேலை முடிவடையக்கூடிய கட்டத்தையடைந்து அடுத்த வேலை ஆரம்பிக்கக்கூடிய நேரத்தில்தான் எண்ணங்கள் பொதுவாக

குறுக்கிடுகின்றன. ஆனால் நான் இன்னும் தொழுது முடிக்கவில்லை; இன்னும் சுன்னத் தொழ வேண்டியதிருக்கிறது என்று மனிதன் எண்ணும்போது அவனது எண்ணங்கள் அடங்கி விடுகின்றன. இதுவும் சுன்னத் தொழுகைகளை ஏற்படுத்திய முக்கியமான நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும்.

தொழுகை நேரங்களில் உள்ள வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளை மனதில் கொண்டு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சுன்னத்களையும் நிர்ணயித்துள்ளார்கள். ஞஹர் தொழுகை நேரம், பிற வேலைகளில் அதிகமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரமாகும். எனவே நான்கு அல்லது இரண்டு ரக்அத் சுன்னத் தொழுகை முன்பும் நான்கு அல்லது இரண்டு ரக்அத் சுன்னத் தொழுகை பின்பும் தொழ வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஃபர்ஸு தொழுகைகளில் குறிக்கிடும் எண்ணங்களை வரவிடாமல் தடைசெய்து அவற்றைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இந்த இரு காவலர்களை நியமித்துள்ளார்கள். அஸர் தொழுகைக்குப் முன் சுன்னத் வைக்கப்படவில்லை. நஃபில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை விருப்பப்பட்டவர்கள் தொழலாம்; தொழாமலும் இருக்கலாம். இதற்குக் காரணம், அஸர் நேரம் மனிதன் மற்ற பணிகளை முடித்து ஓய்வு பெறுகிறான். இரண்டாவது, பணிகளை முடிக்க வேண்டிய நேரமும் இதுவாகும். ஆகவே இந்த நேரத்தில் தொழுகை குறைவாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அஸருக்குப் பின் மக்ரிப் வரை திகர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கனவே கூறி வந்திருப்பது போல குறுகிய நேரமாக இருப்பதால் மக்ரிப் தொழுகைக்கு முன் சுன்னத் வைக்கப்படவில்லை. ஆனால் மக்ரிப் தொழுகைக்குப் பிறகு இரண்டு ரக்அத் சுன்னத் தொழுகை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் மக்ரிப் தொழுகைக்குப்பின் பொதுவாக இரவு உணவு அருந்தப்படுகிறது. (உணவின் எண்ணம் தோன்றி ஃபர்ஸ் தொழுகையைப் பாதிக்காமல் இருக்கும் பொருட்டு) சட்டங்களும் இதை அனுசரித்தே அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சுன்னத் பிற வேலைகளின் எண்ணங்களிலிருந்து ஃபர்ஸு தொழுகைகளைப் பாதுகாக்கிறது. இஷா தொழுகைக்கு முன் சுன்னத் வைக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் இந்தத் தொழுகைக்கு முன் மனிதன் பொதுவாகச் செய்யக் கூடிய வேலைகளின் விளைவு நிலைத்திருக்கக் கூடியதல்ல. ஆனால் நஃபில் தொழுகை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை விரும்பினாலோ அவசியப்பட்டாலோ தொழுது கொள்ளலாம்.

ஆனால் இஷாவுக்குப் பின் தூங்கும் நேரமாகும். பகல் முழுவதும் வேலை செய்த பின் ஓய்வு பெறும் பொருட்டு மனம் அதன் பக்கம் திரும்பும் நேரமாகும். இதனால் இஷாவுக்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள் சுன்னத்தும். மூன்று ரக்அத் வித்ரும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் வித்ரை பின்னரும் தொழலாம்.

சுபஹ் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்துகள் சுன்னத் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனென்றால் தூக்கத்திலிருந்து விழிப்பதால் ஏற்படும் சோம்பலையும் தூக்க உணர்வையும் இது போக்குகிறது. சுபஹ்வுக்குப் பின் சுன்னத் வைக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் சூரிய உதயம் வரைப் பொதுவாக முக்கிய வேலை இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால் அந்நேரத்தில் திகர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழுகையில் கவனம் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்காக இஸ்லாமிய மார்க்கச் சட்டம் இவற்றை இணைத்திருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் இவற்றை விளங்கிக் கொள்வதற்கு முயற்சியும் செய்தால் தான் இவற்றிலிருந்து அவன் பயன் பெற முடியும். நீங்கள் இவற்றை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் இதன் மூலம் நீங்கள் பயன் பெற வேண்டும் என்பதற்காகவும் இவற்றை இங்கு விவரித்திருக்கிறேன். இந்தத் தத்துவங்களை மனதிற்கொண்டு செயலாற்றுபவர்கள் இன்ஷா அல்லாஹ் நிச்சயம் பயன் வெறுவர். மனிதனின் உடலில் இணைப்புகள் காணப்படுவதைப் போல் ருஃஃ ஸஜ்தா போன்ற நிலைகளில் கூறப்படும் சொற்கள் தொழுகையின் இணைப்புகளாக இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் நன்றாக நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இந்த இணைப்புகளில் சொல்லப்படும் சொற்கள் மீது சிறப்பான கவனம் செலுத்தி வரவேண்டும். இவ்வாறு செய்யப்படுமானால் தொழுகை மிகவும் உறுதியானதாக அமையும். இல்லாவிட்டால் அது நிலை குலைந்து விடும்.

தொழுகையில் கவனம் நிலைத்திருக்கும் பொருட்டு அதன் விதிகளில் சேராததும், ஷரீஅத் என்னும் மார்க்கச் சட்டம் தொழுகையின் ஒரு பகுதியாக வரையறுக்காததுமான சிலவற்றைப் பற்றி இப்பொழுது நாம் விவரிக்கப் போகிறேன். ஆயினும் ஒருவர் இந்த வழிமுறைகளைப் பின்பற்றினால் தொழுகையில் கவனம் நிலைபெற முடியும்.

பதினொன்றாவது வழிமுறை :

தொழுது கொண்டிருக்கும் பொழுது அதில் கவனம் நிலைத்திருக்காவிடில் ஓதவேண்டிய சொற்களை மெதுவாக நிதானத்துடன் ஓத வேண்டும். எப்பொருளையாவது மனிதன் தன் சிந்தனையில் திரும்பத் திரும்பப் புகுத்தும் பொழுது அச்சிந்தனை அப்பொருளை உடன் அவன் முன் கொண்டு வந்து விடுகிறது. (அதாவது உடன் ஞாபகம் வந்துவிடுகின்றது) ஆனால் ஒரு பொருள் எப்போதாவது அவன் முன் வந்தால் அதை அதிக சிரமப்பட்டே தன் முன் கொண்டு வரமுடியும். இது மனித அறிவின் அமைப்பாகும். உதாரணமாக ஒருவன் செய்து என்ற ஒருவரைத் தினமும் பார்க்கிறானெனின் அவரைப் பற்றி எண்ணியதுமே அவருடைய உருவம் கண்முன் வந்து விடுகிறது. ஆனால் அவன் எப்போதாவது பார்க்கிற ஒரு நபராக இருந்தால் அவர் பெயரைக் கேட்ட சிறிது நேரம் கழிந்த பின்னரே அந்நபரின் உருவம் நம் கண்முன் வரும். அதுவும் முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் நம் மனக் கண் முன் வருவதில்லை என்பதையும் கவனியுங்கள். ஒருவன் குழந்தைப் பருவத்தில் எந்த மொழியைக் கற்கின்றானோ அந்த மொழியில் ஒரு வசனத்தை அவனிடம் கூறினால் அல்லது அவன் கேட்டால் அந்தச் சொற்களுடன் அதன் பொருளும் அவன் சிந்தனையில் வந்து விடுகிறது. உதாரணமாக தண்ணீர் என்ற சொல் சிந்தனையில் தோன்றிய மாத்திரத்தில் எவ்வித தாமதமுமின்றி தண்ணீர் பற்றிய உண்மையும் அவன் சிந்தனையில் வந்து விடுகிறது. அல்லது ரொட்டி என்ற சொல்லைக் கேட்டால் உடனே ரொட்டி பற்றிய பொருளும் அவனுடைய சிந்தனையில் தெளிவாக வந்துவிடுகிறது. ஆனால் பிற மொழியில் ஞானமில்லாதவருக்கு அம்மொழியில் கூறப்படும் சொல்லைக் கேட்கும்பொழுது இந்நிலை ஏற்படாது. சொற்களைக் கேட்ட பின்னர் வெகுநேரத்திற்குப் பிறகே அதன் கருத்து அவன் சிந்தனையில் ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக ஆங்கில மொழி பயிலும் குழந்தைகள் அம்மொழியில் முழு ஞானம் பெறுவதற்கு முன் CAT என்ற சொல்லைத் தங்கள் பாடப் புத்தகத்தில் வாசிக்கும் பொழுது மட்டும் தான் அந்தச் சொல்லின் பொருளை அவர்களால் உணர முடிகிறது. ஆனால் அவர்கள் தாய் மொழியில் பூனை என்று சொன்ன உடனேயே அவர்களின் சிந்தனையில் அந்த உருவம் வந்து விடும்.

எனவே அரபி மொழியைப் பேசக்கூடியவர்களைத் தவிர பொதுவாக முஸ்லிம்கள் அம்மொழியை அறியாத காரணத்தால் தொழுகையில் பெரும்பாலானவர்களின் கவனம் நிலைத்திருப்பதில்லை. ஏனெனில் அதன் கருத்தும் சிந்தனையில் வந்தால் மட்டுமே கவனம் நிலைத்திருக்க முடியும். ஆனால் அரபி மொழி அறியாதவர்களாயிருப்பதானால் அம்மொழியிலுள்ள சொற்றொடர்களை அவர்கள் ஓதி வரும் சமயத்தில் அதன் பொருளும் உடனுக்குடன் அவர்கள் சிந்தனையில் வருவதில்லை. இதனால் சொல்லும் பொருளும் முன்னும் பின்னுமாக ஆகிவிடுகிறது. உதாரணமாக ஒருவர் இய்யாக்க நஃபுது என்று சொல்லும் போது இந்த வாக்கியத்தின் பொருள் அவனுடைய சிந்தனையில் வருவதில்லை. அதற்கு பகரமாக அர்ஹ்மானிர்ரஹீம் அல்லது மாலிக்கி யல்மித்தீன் என்பதன் பொருளே அவன் மனதில் வருகிறது. இதன் காரணத்தால் தொழுகையில் முழுக்கவனமும் நிலைதிருப்பதில்லை. இதனால் தொழுகையின் முழுப்பலனும் கிடைப்பதில்லை. அரபி மொழியை நன்றாக அறியாதவர்களுக்கு தங்களது தாய் மொழியைப் போல் அதன் சொற்களின் கருத்தும் உடனுக்குடன் அறிவில் படக்கூடிய சக்தி இருக்காது. ஆகவே இப்படிப்பட்டவர்கள் செய்ய வேண்டியதென்ன வெனில் தொழுகையில் ஓதக்கூடிய வாக்கியத்தின் பொருள் அவர்கள் அறிவில் வராதவரை ஓதிவரும் வாக்கியத்தைத் தாண்டி முன் செல்ல வேண்டாம். உதாரணமாக பில்மில்லாஹ் ஹிர்ஹ்மானிர் ரஹீம் என்று ஓதும்பொழுது அதன் பொருளும் தெளிவாக உங்கள் அறிவில் பதியுமுன்னர் அல்லஹ்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன் என்ற அடுத்த வசனத்தை ஓத வேண்டாம். பிறகு அதன் பொருளும் தெளிவாக உங்கள் அறிவில் பதியுமுன்னர் அர்ஹ்மானிர்ரஹீம் என்று மேலும் ஓதிக் கொண்டு செல்ல வேண்டாம். எல்லா வசனங்களையும் ஓதும் சமயத்தில் இவ்விதமே கடைபிடித்தல் வேண்டும். ஏனெனில் இவ்விதம் நீங்கள் செய்யாவிடில் நாவால் சொல்வது ஒன்றும் உங்கள் கவனத்தில் வரும் பொருள் வேறொன்றுமாக இருக்கும். இதனால் எண்ணங்கள் சிதறும். எண்ணங்கள் சிதறுமேயாயின் தொழுகையில் கவனம் ஏற்பட முடியாது. மேலும் அரபி மொழி அறிந்தவர்களும் கூட வெகு விரைவாக ஓதும்பொழுது உடனுக்குடன் அதன் பொருள் அவர்களுக்கு தெரிந்த போதிலும் அது மனதில் பதிவதற்குச் சந்தர்ப்பமில்லாது போய்விடும். ஆகவே இவர்களுள் மிக

மெதுவாகவே குர்ஆன் வசனங்களை ஓதவேண்டும். அத்துடன் நிறுத்தி நிறுத்தி அவற்றை ஓத வேண்டும்.

தொழுகையில் குர்ஆன் வசனங்களை ஓதுவதில் மட்டும் இந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. அறிவுரை, போதனை செய்யும் பொழுதும் இவ்வாறே செய்ய வேண்டும். ஒரு நாள் ஹஸ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் உரத்த குரலில் மிகவும் வேகமாக நபிமொழியை எடுத்துக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது ஹஸ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அங்கு யார்? என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்? என்று கேட்டதும் ஹஸ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் தனது பெயரைக் கூறி நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னவற்றை மற்றவர்களுக்கு கூறிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று மறுமொழி கூறினார்கள். அதைக் கேட்ட ஹஸ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த விதத்திலா கூறினார்கள்? எனக் கேட்டதும் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் மௌனமாகி விட்டார்கள். சுருங்கக் கூறின் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் குர்ஆனை ஓதும் போது மட்டுமல்லாமல் சாதாரணமாக அறிவுரை கூறும் சமயங்களிலும் மெதுவாகவே செய்து வந்தார்கள். அவ்வாறு செய்வது அவர்களின் நடைமுறையாக இருந்தது. ஆகவே கவனத்தை நிலைக்கச் செய்வதற்காக, நீங்களும் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் மேலான இந்த கட்டளையின்படி செயல்படுங்கள். இதனால் கவனம் நன்றாக நிலைத்து நிற்பதுடன் நாவில் ஒன்றும் மனதில் வேறொன்றுமாக குழப்பநிலை ஏற்படாது.

பன்னிரண்டாவது வழிமுறை:

ஹஸ்ரத் ரஸூலே கரீம் (ஸல்) அவர்கள் கூறிய வழிமுறையாகும். ஆனால் பெரும்பாலார் அதில் தவறிழைக்கின்றனர். அம்முறையாதெனில் ஒருவர் தொழுவதற்காக நிற்கும் பொழுது அவர் தனது பார்வையை சஜ்தா செய்யுமிடத்தின் மீது (நெற்றியை தரையில் வைக்கும் இடத்தின் மீது) செலுத்த வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்கள். அநேகர் தொழுகையில் நிற்கும் பொழுது கண்களை மூடிக் கொள்கிறார்கள். கண்களை மூடுவதால் கவனம் தொழுகையில் நிலைத்திருக்குமென நம்புகிறார்கள். ஆனால் கண்களைத் திறந்தவர்களாய் நிற்பதிலேயே கவனம் நிலைத்திருக்க முடியும். இதன் காரணமாகத்தான் நிற்கும்போது, சஜ்தா செய்யுமிடத்தில் பார்வை

இருக்க வேண்டும் என்று ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் ஷஹாபுத்தீன் சஹர் வர்தி, தமது அவாரிஃபுல் மஆரிஃப் என்ற நூலில் தொழுகையில் ருகூவில் (குனிந்து) நிற்கும்பொழுது பார்வையானது இரு கால்களுக்குமிடையில் இருக்க வேண்டுமென வரைந்துள்ளார்கள். எனது கருத்தின்படியும் இது சரியானதே ஆகும். இவ்வாறு செய்வதனால் பார்வைக்குப் பலன் கிடைப்பதுடன் தொழுகையில் உருக்கமும் அதிகம் உண்டாகின்றது. பார்வையை ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பிற்குள் வைப்பதில் ஒரு மாபெரும் தத்துவம் அடங்கியுள்ளது. அதாவது, மனிதனுடைய ஒரு உறுப்பின் உணர்வு தீவிரமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது மற்ற உறுப்புகளின் உணர்வுகள் செயலிழந்து போகின்றன. இந்த இயல்பை மனிதனுக்குப் பிறப்பிலிருந்தே இறைவன் அமைத்திருக்கிறான்.

உதாரணமாக கண்கள் தீவிரமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் காதுகள் கேட்கும் சக்தியை இழந்து விடுகிறது. கண்கள் எதையாவது உற்று நோக்குவதில் தீவிரமாக இருக்கும் சமயத்தில் ஒருவர் குரல் கொடுத்தால் காதுகள் அதை கேட்பதில்லை. காதுகள் ஏதாவதொரு குரலைக் கேட்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமயம் மூக்கு தன் நுகரும் சக்தியை இழந்து விடுகிறது. மூக்கு முழுச் சக்தியுடன் ஒரு நறுமணத்தை நுகர்வதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது காதுகளும் கண்களும் தங்களின் புலனுணர்வு வேலையைச் செய்வதில்லை. ஆக, ஒரு உறுப்பு தனது வேலையில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டு உச்ச நிலையில் இருக்கும் பொழுது ஏனைய புலன்கள் செயலிழந்து விடுகின்றன. அத்துடன் சகல உணர்வுகளும் செயலற்றுப் போனால் மேலும் இவைகளில் ஏதாவதொன்று தனது வேலையில் ஈடுபடாமலிருந்தால் இதனால் பலவிதமான எண்ணங்கள் ஆவேசமாக வந்து விடுகின்றன. இதன் காரணம் என்னவெனில் ஒரு உணர்வு வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது மற்றப் புலன்களோடு சம்பந்தப்பட்ட எண்ணங்கள் உண்டாவதில்லை. ஏனெனில் இந்த உணர்வானது மற்ற எண்ணங்கள் தோன்றுவதை தடை செய்து விடுகிறது.

ஆகவே தொழுது கொண்டிருக்கும் பொழுது கண்கள் பார்க்கும் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தால் மற்ற எண்ணங்கள் சிந்தனையில்

வருவதற்குத் தடைபட்டு விடும். இது ஓர் இயல்பான அனுபவத் திற்குப்பின் கண்ட முடிவாகும். ஆனால் பாருங்கள் இயற்கையிலேயே அமைந்துள்ள இத்தத்துவத்தின் அடிப்படையில் தொழுது கொண்டிருக்கும் பொழுது கண்களை திறந்து வைத்திருக்கும் படி 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஹஸ்ரத் ரஸூலே கரீம் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டுள்ளார்கள். மேலும் எந்த உறுப்பு தனது வேலையில் ஈடுபடுவதனால் பல்வேறு எண்ணங்கள் தோன்றுவதிலிருந்தும் மனிதன் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டிருந்தார்கள். மூக்கின் உணர்வு கொண்டு வேலையைச் சமாளித்துவிட முடியுமெனில் அதற்கு முதலில் வாசனை ஏற்பாடு செய்வது அவசியமாகும். பிறகு மூக்கின் புலனுணர்வை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதென்பது முடியாது. ஏனெனில் பலவிதமான மக்களும் தொழுகையில் ஈடுபடுகிறார்கள். அல்லது தொழுது கொண்டிருப்பவர்களை கடந்து செல்கிறார்கள். இவர்கள் அநேக விதமான வாசனைத் திரவியங்களைப் பயன்படுத்தி இருப்பார்கள். ஆதலால் கவனம் நிலைத்திருப்பதற்குப் பதிலாக பலவிதமான வாசனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு கவனம் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கும். மூக்கை போலவே காதுகளையும் ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவது முடியாது. எந்த விஷயத்தையும் விரும்பினால் கேட்கவும் விரும்பாவிடில் கேட்காமலிருக்கும் வண்ணம் காதுகளை இயங்க வைக்கும் சக்தி மனிதனுக்கு இல்லை. ஏனெனில் ஒரே சமயத்தில் எவ்வளவு குரல்கள் எழுப்பப்பட்டாலும் அவை எல்லாவற்றையும் அவன் கேட்டே ஆக வேண்டுமென்ற நிர்பந்த நிலையுள்ளவனாக மனிதன் இருக்கின்றான். இன்னும் சொல்லப்போனால் அநேக குரல்கள் ஒரே சமயத்தில் எழுப்பப்பட்டால் எந்தச் சப்தத்தையும் கேட்க முடியாமல் போகும். ஆகவே காதுகளைத் தீவிரமாக கேட்பதில் ஈடுபடுத்தினால் ஒன்று அவை எல்லா குரல்களையும் கேட்கும். அல்லது ஒன்றையுமே கேட்க முடியாமற் போய்விடும். ஆனால் புலன்களுக்கெல்லாம் மாறாக கண்கள் மனிதனின் பிடியில் கட்டுப்பாட்டிற்குக்கின்றன. அவன் கண்களை ஓரிடத்தில் கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடிகிறது. எந்தப் பொருளைப் பார்க்க விருப்பமில்லையோ, அதிலிருந்து பார்வையைத் திருப்பிவிட முடிகிறது. மேலும் எந்தப் பொருளைப் பார்க்க நாடுகிறானோ அப்பொருளின்மீது பார்வையை நிலைத்து நிற்கச் செய்யவும் முடிகிறது.

ஆகவே, இறைவனால் வழிகாட்டப்பட்டபடி, ஹஸ்ரத் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் கவனம் நிலைத்து நிற்பதற்கு இப்புலனை (கண்ணை) தேர்ந்தெடுத்துக் கூறினார்கள். மேலும் தொழுகையில் உங்கள் பார்வையை சஜ்தா செய்யுமிடத்தை நோக்கி வையுங்கள் என்றும் கூறினார்கள்.

அத்துடன் தொழுகையின் போது கவனம் வேறு வகையில் சிதறாமல் இருக்கும் பொருட்டு சஜ்தா செய்யுமிடத்தில் (நெற்றியை தரையில் வைக்குமிடத்தில்) எந்த விதமான அழகான பொருட்கள் இருக்கக்கூடாது எனவும் கட்டளையிட்டார்கள். அதன் தோற்றம் ஒரே விதமாக இருக்க வேண்டுமென்பது இதன் கருத்தாகும். ஒரு முஸ்லிம் தொழும்போது தனது பார்வையை சஜ்தா செய்யுமிடத்தில் நிலைக்கச் செய்வானாயின், முதலாவதாக சஜ்தா செய்யும் எண்ணம் அவனுள்ளத்தில் மேலோங்கி, அவனை வணக்கத்திலேயே ஈடுபடச் செய்யும். இரண்டாவதாக, முற்றிலும் அடைக்கப்படுகின்ற அல்லது முற்றிலும் சுதந்திரமாக விடப்படுகின்ற அவனது மற்ற உணர்வுகள் அடைபட்டு விடும். மூன்றாவதாக, வெளியே பார்க்கின்றவைகளே சிந்தனைகளை இயக்குவதற்கு காரணமாயுள்ளன. மேலும் வெளிப்புறத்தில் உள்ளவற்றைப் பற்றிய அறிவையும், மனிதன் இந்த புலன்களின் வழியாகவே பெறுகிறான். ஆனால் கண்கள் ஒரு வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளதனால், மற்ற உணர்வுகள் ஓரளவு செயலற்றதாகி விடும். மேலும், கண்களுக்கு முன் தொழுகை அல்லாத வேறு எண்ணங்களைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய எந்தவொரு பொருளும் இல்லாதபடியால், தொழக்கூடியவரின் கவனம் தொழுகையின் மீதே நிலைத்திருக்க வழியுண்டாகும். ஹஸ்ரத் நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தொழும் இடத்திற்கு முன் ஒரு முறை படத்துடன் கூடிய ஒரு திரைச்சீலை தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. இதன் மூலம் தொழுகையில் கவனம் நிலைத்திருப்பதற்கு பங்கம் உண்டாகுமென்ற கருத்தில், அவர்கள் அதை அப்புறப்படுத்தச் செய்தார்கள். இந்த விஷயம் அவர்களால் நிரூபணமான ஒன்றாகும். இதனைத் தமது சமுதாயத்தின் நன்மைக்காகவே அவர்கள் செய்துள்ளார்கள்.

பதிமூன்றாவது வழிமுறை :

நான் கூறியதுபோல், ஒருவர் தொழுவதற்காக நிற்கும்போது அதற்காக மனதில் நிய்யத் செய்து நிற்க வேண்டும்.

தொழுகையின்போது வேறு எந்தவித எண்ணமும் என் மனதில் வர அனுமதிக்க மாட்டேன் என நம்பிக்கை வைப்பதும் அவசியமாகும். தொழுகையில் பிற எண்ணங்களை வரவிடக் கூடாது என்பதை எல்லாரும் அறிவர்; இருந்தபோதிலும் பழைய விஷயங்களை மனிதன் மறந்து விடுகின்றான். எனவே தொழுகைக்காக எழுந்து நிற்கும் அச்சமயத்தில், புதிதாக ஒருமுறை, எந்த வித பிற எண்ணங்களையும் வர அனுமதிக்க மாட்டேன் என உறுதி செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பதினான்காவது வழிமுறை :

நம்பிக்கைக் கொண்டவர் தொழுகைக்காக இமாழுக்குப் பின் நிற்கும்பொழுது, இமாம் ஓதுவது அவரை விழிப்படையச் செய்து கொண்டும், உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டும் இருக்கும்; ஆக, இமாம் அவரைப் பாதுகாப்பது போலாகும். (இதிலிருந்து இமாமை பின்பற்றி ஜமாஅத்தாகத் தொழுவது எவ்வளவு அவசியம் என்பதை அறியலாம்). ஆயினும், தனியாகத் தொழும் சமயத்தில், ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்களும், நபித்தோழர்களும், ஸலிஃபியாக்கள் எனும் உண்மை ஞானிகளும் செயலாற்றி வந்தவைகளை நீங்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதென்னவெனில், திருக்குர்ஆனின் சில வசனங்கள் இறைவனைப் பற்றிய அச்சத்தை ஊட்டக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வசனங்களைத் திரும்பத் திரும்ப ஓதி வர வேண்டும். உதாரணமாக, சூராஃபாத்திஹாவை ஓதும்பொழுது,

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

இய்யாக்க நஃபுது வஇய்யாக்க நஸ்தயீன்

நான் உன்னையே வணங்குகிறேன். உன்னிடமே உதவி தேடுகிறேன் (1:5) என்பதைத் திரும்பத் திரும்ப ஓத வேண்டும். எதுவரையென்றால், அவரது ஆன்மா அங்குமிங்குமுள்ள சிந்தனைகளில் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தால், நான் நாவினால் அல்லாஹ்வுக்கு கீழ்ப்படிவதாகக் கூறுகிறேன். செயலளவில் நான் இங்குமங்கும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று அவர் மனம் வெட்கப்பட வேண்டும்.

பதினைந்தாவது வழிமுறை :

இந்த வழி யாருடைய நிய்யத் (முழுக்கவனமும்) அதிக நேரம் நிலைத்திருக்க முடியாதோ, அவர்களுக்காக கூறுகிறேன். குழந்தைகள்

சில சமயம் அதிக நேரம் பசியைத் தாங்க முடியாமலும் தேவைக்கு அதிகம் பால் அருந்தியதினால் ஜீரணிக்க முடியாமலும், சற்று நேரத்திற்கு கொருமுறை பால் அருந்த வேண்டிய அவசியத்திலும் இருக்குமோ, அதுபோல் சிலருக்கு முழுக்கவனம் ஏற்பட அவசியமாகவும், அவசரமாகவும் உதவி தேவைப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு செயலாற்ற வேண்டும். அவர்கள் நிற்கும்பொழுது, முதலில் ருகூவுக்கு குனியும் வரை வேறு எவ்வித எண்ணமும் வராமல் பாதுகாப்பேன் என உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். பின் ருகூவில் இருக்கும் பொழுது, அதிலிருந்து எழும் வரை எவ்விதமான எண்ணத்தையும் வரவிட மாட்டேன் என நிய்யத் (உறுதியான எண்ணம்) கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறாக, ஒவ்வொரு நிலையிலும் புதியதாக மனதில் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் புதிய சக்தியினால் வேறு எண்ணங்கள் தொழுகையின் சமயம் தோன்றாதிருக்கும்.

பதினாறாவது வழிமுறை :

மனிதன் எண்ணங்களுக்கு முன் வீழ்ந்து விட்டால், பின் அவ்வெண்ணங்கள் அவனை விட்டு வைப்பதில்லை. ஆனால், போட்டியிட்டு அவ்வெண்ணங்களை எவ்விதத்திலும் தொழுகையில் உண்டாக அனுமதிக்க மாட்டேன் என உறுதியூண்டு விட்டால் அவை தடைபட்டு விடுகின்றன. ஆகவே எண்ணங்களை முழு சக்தியுடன் எதிர்க்க வேண்டும். ஏதாவது எண்ணம் வர ஆரம்பித்தால், உடனே வர விடாமல் தடை செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக, தொழும் பொழுது எனது குழந்தை நோயாளியாக இருக்கிறதே, அதன் நிலை என்னவோ என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டால், இவ்வெண்ணத்தைத் தன் மனதில் கொண்டு வருவதனால், குழந்தைக்கு சுகம் ஏற்பட்டு விடாதென்றும், அது பற்றி எண்ணாவிடில் குழந்தைகளின் வியாதி அதிகரிக்காது என்றும் ஆகவே குழந்தையைப் பற்றிய எண்ணத்தையே தொழுகையில் வரவிடப்போவதில்லை என உடனே அதை தடை செய்து விடவேண்டும். இவ்வாறு சிந்தனைகளில் முழுக் கட்டுப்பாடு ஏற்படும் வரை ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இதைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்.

பதினேழாவது வழிமுறை :

வீட்டில் நவாஃபில் தொழும் பொழுது, குர்ஆனைத் தன் காது

கேட்குமளவு சப்தமிட்டு ஓத வேண்டும். இதனால் ஏற்படுகின்ற பலன் என்னவெனில் காதுகளை எதைக் கொண்டும் தடைசெய்ய முடியாது. ஏதாவது ஒரு வேலையை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அப்போது நாம் ஓதுகின்ற சப்தத்தைக் கேட்பதால், இறைவனின் நினைவின் பக்கம் அவை அதிகம் திரும்பி விடுகின்றன. இம்முறையை பெரும்பாலும் இரவுத் தொழுகைகளில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பகல் வேளைகளில் அதிக சப்தம் இருக்குமாதலால், காதுகள் செய்கின்ற வேலையால் பலன் உண்டாவதற்குப் பதிலாக, நமது கவனம் அகன்று விடக்கூடிய அபாயம் உள்ளது.

பதினெட்டாவது வழிமுறை :

இந்த முறை புதுப்புது நினைவுகள் எப்பொழுதும் புதிய செயல்களால் எழுகின்றன என்ற அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். தொழுகைகளில் செய்யப்படும் செயல்கள் அனைத்தும், வணக்கத்திற்காகவே செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே இச்செயல்களால் வணக்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமே உண்டாகின்றது. எனவே இவற்றினால் எந்தக் குற்றமும் இல்லை. இவை தவிர, தொழுகைக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களினால் உண்டாகும் விளைவென்னவெனில் கவனம் வேறு திசையில் திரும்பி விடுகிறது. இதன் காரணமாகவே ஹஸ்ரத் ரஸூல் கரீம் (ஸல்) அவர்கள் தொழும் பொழுது அவசியமற்ற வேறு அசைவுகள் எதுவும் இருக்கக் கூடாதென கூறியுள்ளார்கள். உண்மையிலேயே, அவசியமில்லாத அசைவுகளால் எண்ணங்கள் சிதறிவிடுகின்றன. உதாரணமாக, தன் கோட்டையாராவது தொட்டவுடன், இந்தக் கோட்டு பழையதாகி விட்டது; வேறு கோட்டு தைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாகும். அத்துடன் வேறு கோட்டு தைப்பதற்கு வேண்டிய பணத்தை எப்படி சமாளிப்பது; சம்பளமும் குறைவு; அதுவும் தாமதமாகவே கிடைக்கிறது. மேலும் அதிகாரியின் கவனமின்மையால் சம்பளம் அதிக நாட்கள் கழித்துக் கிடைத்திருந்தால் (மனதுக்குள்) அதிகாரியை கடிந்து கொள்ளவும் செய்வார். இனி நான் அதிகாரியை இவ்வாறு செய்வேன், அவ்வாறு செய்வேன் என பல எண்ணங்களில் அவர் மூழ்கி இருக்கின்ற நிலையில் (இமாமுடைய) அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ் என்ற சப்தமும் கேட்டு விடும். இத்துடன் இம்மனிதனும் ஸலாம் கூறிவிடுவார். ஆகவே புதிய செயலானது புதிய

எண்ணங்களைத் தோற்றுவிக்கக் காரணமாகின்றது. எனவே ஹஸ்ரத் நபி கரீம் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் தேவையற்ற அசைவுகள் எதுவும் இருக்கக் கூடாதெனத் தடை செய்துள்ளார்கள். மேலும் சஜ்தா செய்யுமிடத்தில் சிறு கற்கள் எதுவும் காணப்பட்டால் தொழுகைக் கிடையில் அவற்றையும் அப்புறப்படுத்தக் கூடாது; ஆனால் அதன் மூலம் அதிக வலி ஏற்படுமாயின் ஒருமுறை அதனை அப்புறப்படுத்தலாமெனக் கூறியுள்ளார்கள். ஆகவே, தொழுகைக்கு அப்பாற்பட்ட இவ்வாறான அனைத்து தேவையற்ற செயல்களிலிருந்தும் ஒருவன் தன்னை முற்றிலும் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பத்தொன்பதாவது வழிமுறை :

தொழுகையில் நிற்கும்பொழுதும், குனியும் (ருகூவு) பொழுதும், சிரம்பணியும் பொழுதும் (ஸுஜூது) சுறுசுறுப்பான நிலையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். நிற்கும் பொழுது உறுதியாக நிமிர்ந்தும், உற்சாகத்துடனும் நின்றல் வேண்டும். ஒரு காலின் மீது முழு சமையை சுமத்திக் கொண்டு இன்னொரு காலை தளர்வாக விட்டு வைத்து விடக்கூடாது. ஏனெனில் சோம்பேறித்தனத்தை மேற்கொள்ளும் போது பகைவனாகிய ஷய்த்தான் அம்மனிதனை தன் வசப்படுத்திக் கொள்ள இடமளிக்கிறது. அத்துடன், புற சுறுசுறுப்பின் தாக்கம் அக சுறுசுறுப்பின் மீது உண்டாகின்றது. இதன் காரணமாகவே, எல்லாச் செயல்களும் சுறுசுறுப்புடன் இருக்கவேண்டுமென ஹஸ்ரத் நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இருபதாவது வழிமுறை :

இவ்விஷயத்தில் ஸூஃபிகளில் சிலர் அளவு மீறி செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் அளவு மீறுவதை விரும்பவில்லையாயினும் நம்பிக்கையாளர் இதனால் பலனடைய முடியும்.

ஐனைத் பக்தாதி என்னும் ஒரு ஞானிக்கு ஷிப்லி என்ற ஒரு சீடர் இருந்தார். இவர் ஒரு நல்ல மனிதராகவும், இறைவன்மீது பயபக்தி உடையவராகவும் இருந்தார். அதோடு ஒரு மாநிலத்திற்கு ஆளுநராகவும் இருந்தார். இவர் ஒரு முறை அரசவைக்குச் சென்றிருந்த பொழுது இவருடைய முன்னிலையில் அதிகமான சேவை செய்த ஒருவருக்கு அரசர் ஆடை ஒன்றை அன்பளிப்பாக

வழங்கினார். அச்சமயம் அதைப் பெற்றுக்கொண்ட அந்த மனிதருக்குச் சலதோஷம் பிடித்திருந்தது. கைக்குட்டையைக் கொண்டுவர மறந்த அவர் தனது மூக்கிலிருந்து வடிந்து கொண்டிருந்த நீரை மன்னரால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட ஆடையினால், மன்னருக்கு தெரியாவண்ணம் துடைத்துக் கொண்டார். ஆனால், மன்னர் இதை எப்படியோ கண்டு விட்டார். உடனே கோபமடைந்தவராய் என் அன்பளிப்பை நீர் இழிவுபடுத்தி விட்டீர்! ஏன் இவ்வாறு நடந்து கொண்டீரென வினவினார். இறையச்சம் கொண்ட ஷிப்லியின் உள்ளத்தில் மன்னரின் கோபம் ஒரு அதிர்ச்சியை உண்டாக்கிற்று. அதனால் அவர் மயக்கமே அடைந்து விட்டார். பிறகு நினைவு திரும்பியதும் அவர் தாம் தமது ஆளுநர் பதவியை துறக்கப் போவதாக மன்னரிடம் கூறினார். அதற்குக் காரணம் என்னவென மன்னர் வினவியதற்கு ஷிப்லி கூறியதாவது, நீங்கள் இந்தத் தலைவருக்கு அளித்த வெகுமதியை அவர் அவமரியாதை செய்ததினால் கடுங்கோபம் கொண்டீர்கள். ஆனால் என் இறைவன் எனக்கு எண்ணற்ற அருட்கொடைகளை வழங்கியிருக்கின்றான். அவற்றை நான் அவமதிப்பு செய்தால் அல்லது அவற்றிற்காக நான் நன்றி செலுத்தாவிட்டால் எனக்கு எந்த அளவுக்கு தண்டனை கிடைக்கும் என்றார்கள். அதன் பிறகு அவர் ஜுனைத் பத்தாதி (ரஹ்) அவர்களிடம் சென்று தன்னை சீடராக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டினார். அப்பொழுது ஜுனைத் பத்தாதி (ரஹ்) உன்னை என் சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், நீ ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநராக இருந்திருக்கிறதனால் நீ இறைவனுடைய படைப்புகளுக்கு அநேக அநியாயங்களைச் செய்திருக்கலாம் எனக் கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட ஷிப்லி இதற்கு ஏதேனும் பரிகாரம் உண்டா என வினவினார்கள். அதற்கு ஜுனைத் (ரஹ்) நீ ஆளுநராக இருந்த இடத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள ஒவ்வொரு வீட்டாரிடமும், என்னால் ஏதாவது தீங்கு ஏற்பட்டதுண்டா? அவ்வாறு இருப்பின் அதற்குப் பதிலாக, பழிதீர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறுவாயாக என்று கூறினார்கள். ஷிப்லியும் அவ்வாறே செய்தார்.

இவரைப் பற்றி எழுதியிருப்பதென்னவெனில், இவர் நஃபில் தொழும் பொழுது தனக்கு சோர்வு ஏற்பட்டிருப்பதாகவோ அல்லது கவனத்தை வேறு பக்கம் திருப்பக் கூடிய எண்ணம் அவர் இதயத்தில் தோன்றுவதாகவோ அவர் கண்டால், பிரம்பு முறியும் வரை தம் உடம்பில்

அடிப்பாராம். அதன் பின்னரே மீண்டும் தொழத் தொடங்குவாராம். முதலில் பிரம்புகள் அடங்கிய கட்டை தம் அருகில் வைத்திருப்பாராம். இச்செயல் அளவுக்கு மீறியச் செயலாகும். எனது கருத்தின்படி இஸ்லாம் இப்படிப்பட்ட செயலை விரும்பவில்லை. ஆயினும் இது ஒரு தனி மனிதரின் ஆத்மா சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகும். ஆகவே நான் இதைப் பற்றி எந்தவித ஆட்சேபணையும் செய்வதற்கில்லை.

எனினும் என் கருத்தின்படி ஒரு ரக்அத்தில் ஏதாவதொரு சிந்தனை தோன்றி விட்டால், எந்த வாக்கியத்தை ஓதும்போது அந்த சிந்தனை தோன்றியது என்று பார்க்க வேண்டும். அது தெரிய வந்துவிட்டால் அந்த இடத்திலிருந்தே மீண்டும் ஓத ஆரம்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால், இது இறைவன் பக்கம் தான் திரும்புகின்றதே தவிர என் கட்டளையை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதை உள்ளம் உணர்ந்து கொள்ளும். அப்போது அது எண்ணச்சிதறலை உருவாக்குவதை நிறுத்திக் கொள்ளும். அமைதி உண்டாகி விடும்.

இருபத்தொன்றாவது வழிமுறை :

இந்த வழி மிகச் சிறந்ததும், அதிகப் பலன் தரக்கூடியதுமாகும். அதாவது, இறைவன் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் வீணான செயல்களிலிருந்து விலகியிருப்பார்கள். (23:4) என்று கூறுகிறான். எவர்களுக்கு வீணான எண்ணம் கொள்ளும் பழக்கம் இருக்கிறதோ அவர்களுக்குத் தான் தொழும் நேரத்திலும் வீணான எண்ணங்கள் தோன்றுகின்றன. எனவே ஆரம்ப கட்டத்திலேயே இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் வராது பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால், தொழுகையில் எண்ணங்கள் சிதறும் நிலையே அவர்களுக்கு ஏற்படாது. ஆனால், பெரும்பாலார் சில ஷெக், பீர்களைப் போல் எப்பொழுதும், வெறும் எண்ணங்களில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றனர். இதனால் எந்தவிதப் பலனும் ஏற்படப் போவதில்லை. வெறும் கற்பனையாகவும் யூகங்களாகவும் இருக்கும் எண்ணங்களில் ஈடுபட உங்கள் ஆத்மாவுக்கு ஒருபோதும் அனுமதியளிக்காதீர்கள். ஆனால் பலனளிக்கும் விஷயங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. குறிப்பாக, ஏற்கனவே நடந்துவிட்ட விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திப்பதும், தற்போது சிந்திப்பதால் எவ்வித பயனும் ஏற்படாதவற்றைப் பற்றி சிந்திப்பதும் கவலை கொள்வதும் எல்லை மீறிய அறிவீனமாகும்.

மனிதனின் சக்திகள் எத்திசையில் ஈடுபடுத்தப்படுமோ அப்பக்கமே அவனது கவனம் இருந்து வருமென்பது வெளிப்படையான ஒன்றாகும். ஒருவன் அறிவு ஏற்றுக் கொள்ளாத வீண் விஷயங்களில் தனது அறிவை ஈடுபடுத்துவானாயின் பயனுள்ள விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த அது தகுதியற்றதாகி விடுகிறது. ஆகவே, வீணான எண்ணங்களிலிருந்து தனது அறிவைத் தடுத்து நிறுத்தி, மேலான, பலன்தரக்கூடிய எண்ணங்களில் அறிவை ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு முயற்சித்தால் எப்பொழுதும் பலன்தரக்கூடிய விஷயங்களின் மீதே உள்ளம் நிலைத்திருக்கும். மேலும் ஒரு விஷயத்தில் மனம் ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுது அதை வேறு திசையில் திருப்புவதனால் எந்தவித பயனும் விளைவதில்லை. அது வீணானதேயாகும். (இல்லா மாஷா அல்லாஹ் - அல்லாஹ் நாடினாலன்றி) பலன் தரக்கூடிய விஷயங்களை மட்டும் சிந்திக்கக் கூடிய பழக்கத்தை உடைய மனிதர்களின் சிந்தனை, தொழும் சமயத்தில் அங்குமிங்கும் செல்லவே செல்லாது.

இருபத்திரெண்டாவது வழிமுறை :

இதுவும் ஒரு சிறந்த முறையாகும். இந்த முறை ஆன்மீகத்தின் உயர்ந்த நிலைக்கு கொண்டு செல்லக் கூடியதாகும். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் இஹ்ஸான் என்றால் என்ன? என்று கேட்கப்பட்டபொழுது அவர்கள், இறைவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக நினைத்து அடியான் வணங்க வேண்டும். அல்லது குறைந்த பட்சம் இறைவன் தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற எண்ணமாவது இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆகவே, நீங்கள் தொழுகைக்காக நிற்கும் பொழுது இந்த எண்ணத்தை உங்கள் முன் கொண்டு வர வேண்டும். அதாவது நீங்கள் இறைவன் முன் நிற்பதாகவும், அவன் உருவத்தால் அல்லாமல் தனது வல்லமை, கம்பீரத்துடன் உங்களுக்கு தோற்றமளிக்கின்றான் என்ற எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு வர வேண்டும். இவ்வாறு இறைவனைப் பற்றிய மகிமையும், சக்தியும் உங்கள் இதயத்தில் பதியும். மேலும் இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் வீணான எந்தவித செயலும் கூடாதென உங்கள் உள்ளம் உணர்ந்து கொள்ளும். மேலும் இறைவனைப் பார்க்க முடியாவிடினும் குறைந்தபட்சம் அவன் தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்; தன் உள்ளத்தின் எல்லா எண்ணங்களையும் அவன்

கவனித்த வண்ணம் இருக்கிறான் என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். தனது நாவினால் அல்லாஹ்துலில்லாஹ் என்று கூறும் அதே சமயம் தனது உள்ளமும் அல்லாஹ்துலில்லாஹ் என்று கூறுகிறதா? அல்லது வேறு எண்ணத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். உள்ளம் வேறு எண்ணத்தில் இருந்ததாகக் கண்டால், உள்ளத்தை கடிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் அதை நாவுடன் ஒன்றுபடச் செய்ய வேண்டும். ஒரு அடியான் இரண்டு ரக அத்துகள் தொழுதாலும் அத்தொழுகையில் அவனது ஆன்மா வேறு பேச்சில் ஈடுபடாமல் இருந்தால் (அதாவது பிற எண்ணங்களை வரவிடாது பயபக்தியுடன் தொழுதால்) அவனது அனைத்து பாவங்களும் மன்னிக்கப்படுகின்றன என்று ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்நிலை ஒருவனுக்கு எப்பொழுதும் அமைவதாயிருந்தால் அவன் எவ்வளவு பெரும் மகிமையை அடையக்கூடியவனாக இருக்கிறான் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள். ஆகவே, தொழுகையில் இறைவன்மீது கவனத்தை நிலைப்படுத்துவது ஒரு சாதாரண விஷயமன்று. நான் இவ்வழிமுறைகளையெல்லாம் இறைவனின் உதவியாலும் அவனுடைய கருணையாலும் மட்டுமே உங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதை நீங்கள் ஒரு சாதாரண விஷயமாக கருதாமல் அவற்றின்படி முழுமையாக செயலாற்றுங்கள். அவ்வாறு கடைபிடித்து நடப்பீர்களேயானால் அதிகமான அருள்களைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள் என்பதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள்.

தொழுகை முடியும்பொழுது அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ் என்று கூறப்படுகிறது. இதிலும் அற்புதமான ஒரு குறிப்பு அடங்கியிருக்கிறது. இதில் தொழுகையில் கவனத்தை நிலைநிறுத்துவதன் பக்கம் மனிதன் கவனமூட்டப்பட்டிருக்கிறான். பொதுவாக, மனிதன் எங்கிருந்தாவது வரும்பொழுதுதான் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று கூறுகிறான். தொழுகை முடியும்பொழுது **அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ்** என்று கூறுகிறான் என்றால், அதன் பொருள், நான் இதுவரை இறைவன் முன் எனது கீழ்ப்படிதலைத் தெரிவிப்பதற்காக சென்றிருந்தேன். இப்போது நான் அங்கிருந்து திரும்பி வந்துவிட்டேன். வரும் பொழுது உங்களுக்கு சாந்தியையும் அருள்களையும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதாகும். ஆனால் அவனோ அந்நேரத்தில்

அங்கேயே இருக்கிறான். எனவே அவனது ஆன்மா இறைவன் முன்பணிந்துகொண்டிருந்தது என்றும் இந்த உலகத்தை விட்டு மறைந்து விட்டதைப் போன்று உணரும் அளவுக்கு அவன் வணக்கத்தில் மூழ்கியிருந்தான் என்றுமே இதற்கு பொருள் கொடுக்க முடியும்.

சுருக்கமாகக் கூறுவதென்றால், ஓர் இறைநம்பிக்கையாளர் தனது தொழுகையை எச்சரிக்கையுடன் பாதுகாத்து வரவேண்டும் என்பதை தொழுகை முடியும் கட்டத்தில் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்..., என்று கூறுவது உறுதிப்படுத்துகிறது. ஏனென்றால் அவர் இறைவன் முன்னிலையில் ஆஜராகிறார். இதனாலேயே நம்பிக்கையாளர்களின் அடையாளமாக அவர்கள் தங்கள் தொழுகைகளை கவனமாகப் பாதுகாக்கக் கூடியவர்களாவர் என்று இறைவன் கூறியிருக்கிறான். (6:93) அதாவது ஷய்த்தான் அவர்களுடைய தொழுகையை சீர்குலைக்க நாடுகிறான். ஆனால் அவர்கள் அவனது தாக்குதலில் இருந்து அதனை நன்கு பாதுகாத்து வருகிறார்கள் என்பதாகும். எனவே ஒவ்வொருவரும் தனது தொழுகையை பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாகும். மேலும் தொழுவதற்காக நிற்கும்பொழுது நான் இறைவன் முன்னிலையில் நிற்கிறேன் என்ற நம்பிக்கையோடு நிற்க வேண்டும்.

மேலும் தொழுகையை முடிக்கும்போது தனது இடப்பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலும் உள்ள மக்களுக்கு நான் உங்களுக்கு சாந்தியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று நற்செய்தி கூற வேண்டும். ஆனால் ஒருவர் (எண்ணத்தால்) இறைவன்முன் செல்லாமல் தனது எண்ணங்களிலேயே மூழ்கியிருந்துவிட்டு அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹ் என்று கூறுகிறார் என்றால் அவர் எந்த அளவுக்கு பொய் சொல்கிறார் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். தான் இறைவனுடைய சந்நிதியிலிருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருப்பதாக அவர் மக்களுக்குக் கூற விரும்புகிறார். ஆனால் அவரோ அங்கு போகவேயில்லை. ஆகவே, நீங்கள் உங்கள் தொழுகையை முழுமையாகப் பாதுகாக்க முயற்சிக்க வேண்டும். இறைவனது சந்நிதியிலிருந்து உங்களை அகற்ற முயற்சிக்கும் ஷய்த்தானை நீங்கள் நன்றாக எதிர்த்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். உங்களுடைய எல்லா தொழுகைகளிலும் ஷய்த்தானின் பக்கம் சாய்ந்து விடாமல் அவனை எதிர்த்துக் கொண்டேயிருந்தால் இறைவன் உங்களை தனது தர்பாரில் இருப்பதாகவே கருதுவான். ஆனால் நீங்கள் ஷய்த்தானின்

வலையில் வீழ்ந்து விட்டால் இறைவனும் உங்களைக் கைவிட்டு விடுவான். ஆகவே, நீங்கள் ஷய்த்தானை கண்டிப்பாக எதிர்த்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்வீர்களேயானால் இறுதியில் நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

வெளிப்படையாகச் செய்யும் திகர் :

இதுவரை மூன்று வகையான திக்ருகளைப் பற்றி விவரித்திருக்கிறேன். ஒன்று தொழுகை; இரண்டு திக்ருக்குர்ஆன்; மூன்று தொழுகையில் செய்யப்படும் திக்ருகள் அல்லாமல் தனிமையில் செய்யப்படும் பிற திக்ருகள். இப்போது இன்னொரு விதமான திக்ரைப் பற்றிக் கூற வேண்டியது எஞ்சியிருக்கிறது. இது சபைகளில் (கூட்டங்களில்) செய்யப்படும் திகர் ஆகும். இதுவும் இரண்டு வழிகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது.

முதலாவது வழி :

தனது மார்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களை சந்திக்க வாய்ப்பு கிடைத்தால் அந்நேரத்தில் வீணான விஷயங்களைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக இறைவனின் சிறப்புகளையும் வல்லமைகளையும் பற்றி பேசுவதுடன் அவன் செய்த உதவிகளைப் பற்றியும் நினைவு கூற வேண்டும். அதுதொடர்பான ஆயத்துகளை விவரித்துக் காட்ட வேண்டும். அதன் மூலம் உள்ளம் தூய்மையடைவதுடன் இதயத்தில் மிகவும் நல்ல விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன.

ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களால் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதாவது, ஒருமுறை அவர்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே வரும்பொழுது சிலர் பள்ளிவாசலில் தொழுது கொண்டிருந்ததையும் வேறு சிலர் வட்டமாக அமர்ந்து மார்க்க விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்கள். பிறகு வட்டமாக அமர்ந்திருந்தவர்களோடு தாமும் அமர்ந்தார்கள். அதன் பின் அவர்கள் கூறியதாவது மற்றவர்கள் செயலாற்றிக் கொண்டிருப்பதை விட இந்த உரையாடல் மிகவும் மேலானதாகும். இதிலிருந்து சில நேரங்களில் அந்தரங்கமாகச் செய்யப்படும் திக்ரைவிட வெளிப்படையாகச் செய்யப்படும் திகர் மேன்மை வாய்ந்ததாய்

இருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. சில நேரங்களில் என்று நான் கூறியதன் காரணம் என்னவென்றால், அது அதற்குரிய நேரத்தில் செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். ஆம்; எப்போது மக்கள் கூட்டமாகக் காணப்படுவார்களோ அப்பொழுது வெளிப்படையாகச் செய்யப்படும் திகர் பயனுள்ளதாகும். ஏனெனில் இதன் மூலம் ஒருவர் மற்றவர்களின் அனுபவங்களைக் கேட்கவும் தனது அனுபவங்களை அவர்களுக்கு சொல்லவும் செய்வதன் மூலம், தான் பயன் பெறவும் மற்றவர்களுக்கு பயனளிக்கவும் கூடிய சந்தர்ப்பம் அதிகமாக கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் தனியாக திகர் செய்வது சில நேரம் பிறருக்கு காட்டுவதற்காக, செய்வதாக அமைந்து விடுகிறது.

திருக்குர்ஆனுக்கு விளக்கவுரை (தர்ஸ்) கொடுப்பதும் இந்த விதமான திக்ருகளில் அடங்குவதாகும். தமது மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் மார்க்கத்தைப் பற்றி பேசுவதும் அவர்களுக்கு போதனை செய்வதும் இதில் அடங்கும்.

இரண்டாவது வழி :

இது நம்முடைய எதிரிகள் மத்தியில் செய்யப்படும் திகர் ஆகும். இஸ்லாத்தைத் தவிர மற்ற மதங்கள் எல்லாம் இறைவனுடைய பண்புகளை சற்று கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ கூறுபவையாக இருக்கின்றன. எனவே, இவர்களுக்கு மத்தியில் இறைவனை அவனது சரியான ஆற்றல், கம்பீரம் இவற்றோடு வெளிப்படுத்துவதும் ஒரு திகர் ஆகும். இதைப் பற்றி இறைவனே பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ رَبَّكَ فُكْرًا

எழுக! எல்லா மக்களுக்கும் எச்சரிக்கை செய்க! அவர்களுக்கு முன் உமது இறைவனை பெருமைப்படுத்துவீராக! (74:2-4)

இதில் மக்களுக்கு இறைவனுடைய தண்டனையைப் பற்றி எச்சரிப்பது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு முன்னால் அவனுடைய பெருமையை விவரிக்கும்படியும் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது. தக்பீர் சொல்வதும் திகர் ஆகும். ஆகவே, பிற சமயத்தைச் சேர்ந்த மக்களிடம் இறைவனுடைய பண்புகளை விவரிப்பதும் இவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்காக எடுத்துரைக்கப்படும் ஆதாரங்களும் திக்ரே இலாஹி ஆகும். சூரத்துல் அஃலாஹிலும் இந்த திக்ரைப் பற்றியே

இறைவன் குறிப்பாக உணர்த்தியிருக்கிறான்:

ذُكِّرُوا لِنَفْعَتِ الذِّكْرِ

மேலும், தெளிவான சொற்களில் ஃபதக்கீர் இன்னஃபஅதித் திக்ரா- அதாவது, நீர் போதனை செய்வீராக. நிச்சயமாக போதனை நற்பலன் அளிக்கக்கூடியதாகும் (87: 10)

எனக் கூறி இறைவன் போதனை செய்வதை திகர் என குறிப்பிட்டுள்ளான். எனவே இறைவனைப் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பதும் திக்ரே இலாஹியேயாகும்.

திகர் செய்வதால் ஏற்படும் பயன்கள்

முதலாவது பயன்:

இப்போது நான் திகர் செய்வதால் ஏற்படும் பயன்கள் சிலவற்றை தெரிவிக்கிறேன். திகர் செய்வதால் ஏற்படும் பயன்களில் மிக மேலானது எதுவென்றால், அதன் மூலம் இறைவனின் திருப்தி என்னும் அருளைப் பெறுவதாகும். நற்செயல் என்ற அளவில் ஏனைய நற்செயல்களைக் கண்டு இறைவன் மகிழ்வது போன்று இதிலும் மகிழ்ச்சி அடைகிறான் என்பதல்ல இதன் கருத்து. மாறாக திகர் செய்வதால் இறைவன் குறிப்பாக திருப்தி கொள்கிறான். ஏனெனில் ஒரு வேலை எவ்வளவு பெரியதாக இருக்குமோ அந்த அளவுக்கு அதற்கான கூலியும் அதிகமாக இருக்கும். திகர் செய்வதைக் குறித்து இறைவன் திருக்குர்ஆனில் இவ்வாறு கூறுகிறான்:

வல திக்ருல்லாஹி அக்பர் - அதாவது இறைவனை திகர் செய்வது (நினைவில் கொண்டிருப்பது) ஒரு பெரிய விஷயமாகும். (29:46)

இன்னுமோரிடத்தில் இறைவன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றான்:

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَمِنْ أُولَئِكَ مَن اللَّهُ أَكْبَرُ

நம்பிக்கை கொண்ட ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இறைவன் சொர்க்கத்தை வாக்களித்திருக்கிறான். அதில்

எப்போதும் நீரருவிகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். அவர்கள் என்றென்னும் அதிலே தங்குவர். (அந்த) நித்திய சொர்க்கங்களில் தங்குவதற்கு தூய்மையான வாழ்விடங்களும் (வாக்களிக்கப் பட்டுள்ளது.) ஆயினும் இவையனைத்தையும்விட இறைவனின் திருப்தி எனும் அருள் மிகப்பெரியது. (இவையெல்லாம் அவர்களுக்கே கிடைக்கும்.) (9: 72)

எல்லாவற்றையும்விட இறைவனின் திருப்தி என்னும் அருளைப் பெறுவதே உயரிய வெகுமதி என இத்திருக்குர்ஆன் வசனங்களிலிருந்து புலனாகிறது. ஏனெனில் மிகப் பெரியவனின் வெகுமதியும் பெரியதாகவே இருக்கும். சிறியதாக இருக்காது. இறைவனின் திருப்தியை எதன் மூலமாகப் பெற இயலும் என்ற கேள்விக்கு திக்ரூல்லாஹ் - அதாவது இறைவனை எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் பெற இயலும் என்பதையும் அது மிகப் பெரியது என்பதையும் மேற்கண்ட இரண்டு திருக்குர்ஆன் வசனங்களில் இடம் பெற்றுள்ள 'அக்பர்' (மிகப் பெரியது) என்ற சொல் புலப்படுத்துகிறது. இந்த வசனங்களில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கான வெகுமதிகளை விவரித்தபின் 'வரிலுவானல்லாஹி அக்பர்' இறைவனின் திருப்தி எனும் அன்பைப் பெறுவதே எல்லாவற்றையும் விட மேலானது என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச்சொற்களால், இறையன்பு என்பது ஒரு புதிய வெகுமதி என்றும் அது ஏனைய எல்லா வெகுமதிகளையும்விட மேலானது என்றும் இறைவன் தெரிவிக்கின்றான். உண்மையில் ஓர் அடியானுக்கு இறை நேசத்தைப் பெறுவதே உயரிய வெகுமதியாகும். எனவே இந்த உயரிய வெகுமதியினைப் பெற நீங்கள் 'திக்ரூல்' செய்ய வேண்டும். (இறைவனை நினைவு கூற வேண்டும்). அவ்வாறு திக்ரூல் செய்தால் அல்லாஹ்வின் திருப்தி என்ற இந்த இரண்டாவது அக்பர் (பெரியது) உங்களுக்குக் கிடைத்து விடும் என இறைவன் இந்த வசனங்களில் அறிவுறுத்துகின்றான்.

இரண்டாவது பயன் :

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ
اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

திக்ரூல் செய்வதால் மன அமைதி கிடைக்கிறது. திக்ரூல் செய்வதால் மனதிற்கு நிம்மதி உண்டாகிறது. (13: 29)

என இறைவன் கூறுகின்றான். ஒருவனுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றபோது அதில் தான் அழிந்து விடுவேனோ என்ற அச்சம் அவனுக்கு ஏற்படும். ஆனால் அந்த கஷ்டங்களிலிருந்து தப்புவதற்கான வழி அவனுக்குத் தெரிய வந்தால் அந்த அச்சம் விலகுகிறது. எனவே இறைவனை நினைவில் கொண்டிருப்பவன், மேலும் அவனை அளவற்ற ஆற்றல்களைக் கொண்டவன் என்றும் தனது கஷ்டங்களை அகற்றக் கூடியவனென்றும் நம்புகின்றவன் தனக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படும்போதெல்லாம் எனக்கு அப்படிப்பட்ட ஓர் இறைவன் இருக்கும்போது கஷ்டத்தைக் கண்டு நான் ஏன் அஞ்ச வேண்டும்? அவனே அதை நீக்கி விடுவான் என்று அவரது உள்ளம் கூறுகிறது. அதனால் அவன் மன நிம்மதி பெறுகிறான்.

முன்றாவது பயன் :

திக்ரூல் செய்யும் அடியானை இறைவன் தனது நண்பனாக ஆக்கிக் கொள்கிறான். மேலும் இவ்வுலகில் அவன் இருக்கும் போதே இறைவன் தனது அவையில் அவனை நினைக்கிறான்.

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُوا

(வதுகுரூன் அத் குரூகும் வஷ் குரூலீ வலா தக்ஃபுரூன்)

நீங்கள் என்னை நினைவு கூருங்கள். நானும் உங்களை நினைவு கூருவேன் (2:153)

என இறைவன் கூறுகின்றான். இறைவன் தனது அடியானை நினைவில் கொள்வது என்பது தனது அவையில் அவனை நுழையச் செய்வதாகும். ஓர் அரசர் எவரையேனும் நினைத்தால் அவரை தனது அவைக்கு அழைப்பதென்பது நடைமுறையில் இருப்பது போன்ற இறைவனும் தனது அடியானை தனது அவைக்கு அழைக்கின்றான்.

நான்காவது பயன் :

இறைவனைத் திக்ரூல் செய்வது மனிதனை கேடுகளிலிருந்து விலக்குகிறது.

இறைவன் திருக்குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

أَتْلَمَ مَا أَدْعُو إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ.

உமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேதத்தை மக்களுக்குப் படித்துக் காட்டுவீராக; தொழுகையை நிலைநாட்டுவீராக; தொழுகை எல்லாக் கெடுதிகளையும் தீமைகளையும் தடுக்கிறது. இறைவனை திகர் செய்வதென்பது ஒரு மகத்தான விஷயமாகும். நீர் எடுத்துச் சொல்லுகின்றவற்றை இறைவன் மிக அறியக்கூடியவனாக இருக்கின்றான் (29: 46)

என ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி இறைவன் கூறுகிறான். எனவே, நான் முன்பே குறிப்பிட்டது போன்று தொழுகையும் திக்ரே ஆகும். இறைவனைத் திகர் செய்வது கெடுதிகளிலிருந்தும் தீமைகளிலிருந்தும் நம்மை அகற்றும் என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது. ஏனெனில் திக்ருல்லாஹ் என்பது கனமான ஒரு ஆயுதமாகும். அதனைக்கொண்டு ஷய்த்தானின் தலையைத் தாக்கும் போது அவன் மாண்டு போகின்றான். தீமைகளை அவன் தூண்டமாட்டான். இதனால் கெடுதிகளை விட்டும் பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது.

ஐந்தாவது பயன் :

திகர் செய்வதால் உள்ளம் உறுதி பெறுகிறது. மேலும் பகைவர்களை எதிர்க்கக்கூடிய ஆற்றலும் உருவாகிறது. திகர் செய்யும் மனிதன் தோல்வி காண்பதில்லை. எதிர்ப்பதில் உறுதியாக இருக்கிறான். இறைவன் கூறுகிறான்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاغْلُظْوا وَادْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.

நம்பிக்கைக் கொண்டவர்களே! நீங்கள் ஏதாவது ஒரு சக்திக்கு எதிராகச் செல்லும்போது அது வல்லமையுடன் காணப்பட்டால், நீங்கள் இறைவனை அதிகமாக திகர் செய்யுங்கள். இதனால்

ஏற்படும் விளைவு என்னவென்றால், உங்கள் பகைவனின் கால்கள் நிலைகுலைந்து விடும். மேலும் நீங்கள் அவனை வெற்றி கொண்டு விடுவீர்கள். (8: 46)

ஆறாவது பயன் :

திகர் செய்பவன் தனது ஒவ்வொரு நோக்கத்திலும் வெற்றி பெற்று விடுகிறான். ஆனால் அதற்குரிய நிபந்தனை என்னவென்றால், அவன் உண்மையான உள்ளத்துடன் திகர் செய்பவனாக இருக்க வேண்டும். நான் ஐந்தாவது பயனை எடுத்துக் கூறும் போது ஓதிய அதே வசனத்தில் இதற்கும் ஆதாரம் காணப்படுகிறது. இறைவன் கூறுகிறான்:

ادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.

உதுக்குருல்லாஹ் கதீரன் லஅல்லக்கும் துஃப்லிஹுன் - அதாவது நீங்கள் வெற்றி பெறுவதற்காக இறைவனை அதிகமாக திகர் செய்யுங்கள். (8: 46)

ஏழாவது பயன் :

ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்: மறுமை நாளில் ஏழு மனிதர்களின் தலை மீது இறைவனுடைய நிழல் இருக்கும். அவர்களில் ஒருவன் இறைவனை திகர் செய்பவனாவான். ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்கள் மேலும் கூறுகிறார்கள்: அது ஒரு பயங்கரமான நாளாயிருக்கும். எல்லா நபிமார்களும் அந்த நாளைக்கண்டு அச்சம் கொள்வார்கள். அந்நாளில் இறைவன், இதற்கு முன் எப்போதுமில்லாத அளவுக்கு மிகவும் கோபமுள்ளவனாகக் காணப்படுவான். ஏனென்றால் தீயவர்கள் அனைவரும் அவன் முன் கொண்டு வரப்படுவார்கள். சூரியன் மிகவும் அருகில் வந்து விடும். இந்த நிலையில் எவர் மீது இறைவனின் நிழல் காணப்படுமோ அவர் எவ்வளவு பெரிய அதிர்ஷ்டசாலியாக இருப்பார் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்!

எட்டாவது பயன் :

திகர் செய்பவரின் பிரார்த்தனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. திருக்குர்ஆனில் காணப்படும் துஆக்களில் முதன் முதலில் வரும் திகர் தஸ்பீஹும் தஹ்மீதும் (இறைதூய்மையை எடுத்துரைப்பதும் அவனை

புகழ்ந்துரைப்பதும்) ஆகும். முதலாவது துஆ ரூராஃபாத்திஹா ஆகும். இது திக்ருகளைக் கொண்ட வசனங்களுடன் ஆரம்பமாகிறது.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ۝ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝

பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா ஹிர்ரஹீம் (அளவற்ற அருளாளனும் மேன்மேலும் கருணைகாட்டுபவன் ஆகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால்)

அல்ஹம்துலில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன் (எல்லா உலகங்களுக்கும் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப்புகழும்)

அர்ரஹ்மா ஹிர்ரஹீம். மாலிக்கி யவ்மித்தீன் (அளவற்ற அருளாளன்; மேன்மேலும் கருணை காட்டுபவன். தீர்ப்பு நாளின் எஜமானன்)

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

இய்யாக்க நஃபுது வ இய்யாக்க நஸ்தயீன்

(நாங்கள் உன்னையே வணங்குகிறோம்; நாங்கள் உன்னிடமே உதவி தேடுகிறோம்) (1:5)

என்பதை நடுவில் வைத்திருக்கிறான். இதில் ஒரு பகுதி இறைவனுக்காகவும், மற்றொரு பகுதி அடியானுக்காகவும் இருக்கிறது. இதன்பின்

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

இஹ்தினஸ் ஸிராத்தல் முஸ்தகீம் (எங்களை நேரான வழியில் நடத்துவாயாக) ஸிராத்தல்லதீன் அன்அம்த அலைஹிம் கைரில் மக்லூபி அலைஹிம் வலல்லால்லீன் (உன் கோபத்திற்கு ஆளானவர்கள், வழிதவறியவர்கள் ஆகியவர்களின் வழியில் அல்லாது நீ அருள் புரிந்தவர்களின் வழியில் எங்களை நடத்துவாயாக) என வருகிறது. (1: 6, 7)

இது துஆவாகும். ஆரம்பத்தில் இறைவன் திக்ரை அமைத்திருக்கிறான். அதன்பின் வருவது துஆவாகும். ஒரு பிச்சைக்காரன் யாரிடமாவது தர்மம் கேட்கும்போது முதலாவதாகத் தர்மம் கொடுப்பவனை பலவிதத்தில் புகழ்ந்து பேசுகிறான். அதன் பிறகே தனக்குத் தர்மம் அளிக்கும்படி வேண்டுகிறான். மனிதன் இறைவன் முன் செல்லும் போது முதலாவதாக இறைவனின் வல்லமையையும், தனது பலவீனத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஹஸ்ரத் யூனுஸ் (அலை) அவர்களும் தம்மைப்பற்றி இவ்வாறே துஆச் செய்தார்கள்:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝

லாயிலாஹ இல்லா அந்த சுப்ஹானக்க இன்னீ குன்து மினல்லாலமீன்

...உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை. நீ தூய்மையானவன்; நிச்சயமாக நான் அநியாயம் செய்தவர்களில் ஒருவனாக இருக்கிறேன். (21: 88)

இதில் அவர்கள் முதலில் இறைவனின் தூய்மையை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். அதன்பின் தனது நிலையை எடுத்துரைக்கிறார்கள். மேலும் இறைவன் கூறுவதாக ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்: எவர் என்னை திக்ர் செய்வதில் ஈடுபட்டிருப்பாரோ அவருக்கு நான் அவர் கேட்டதைவிட அதிகமாக அளிப்பேன்.

இந்த ஹதீஸின் பொருள் துஆ செய்யக்கூடாது என்பதல்ல. ஏனெனில் உம்முல் குர்ஆன் என்றழைக்கப்படுகின்ற ரூராஃபாத்திஹாவில் திக்ருடன் சேர்ந்து துஆவும் காணப்படுகிறது. மேலும் திருக்குர்ஆனிலும், ஹதீஸிலும் அதிகமான துஆக்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இதன் பொருள் என்னவென்றால், திக்ர் செய்யாமல் துஆ மட்டும் செய்வரை விட திக்ரோடு சேர்த்து துஆ செய்வருக்கு அதிகமாக வழங்கப்படுகிறது என்பதாகும். மேலும் துஆ செய்யும் நேரத்தில் சிறிது நேரத்தை மிச்சப்படுத்தி திக்ர் செய்வதற்காக ஒதுக்க வேண்டும்.

ஒன்பதாவது பயன்

திகர் செய்பவரின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன. ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்: எவர் இறைவனை தக்பீர், தஹ்மீது, தஸ்பீஹ் செய்வாரோ அவருடைய பாவங்கள் கடல் நுரைகளுக்கு சமமாக இருந்த போதிலும் அவையனைத்தும் மன்னிக்கப்படுகின்றன.

பத்தாவது பயன்

திகர் செய்வதால் மனிதனின் அறிவு கூர்மையாகிறது. அதனால் அவனுக்குப் பலவித ஞானங்களும், நுட்பமான விஷயங்களும் புரிகின்றன. இதைக் கண்டு அவனே ஆச்சரியத்திற்காளாகின்றான்.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۗ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَتَعْوَدًا وَعَلَىٰ جُفُوفِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا ۖ سُبْحٰنَكَ قِنَاعًا ۗ أَدْبَابُ
الْمَآءِ

வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் படைப்பிலும், இரவும் பகலும் மாறிமாறி வருவதிலும் அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாகப் பல அடையாளங்கள் உள்ளன. அவர்கள் நின்று கொண்டும், உட்கார்ந்து கொண்டும், ஒருக்கணித்துப் படுத்துக் கொண்டும் அல்லாஹ்வை (எப்போதும்) நினைத்துக் கொண்டிருப்பர். வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் படைப்பு பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பர். எங்கள் இறைவா! நீ இதனை வீணாகப் படைக்கவில்லை, நீ தூய்மையானவன், எனவே நீ எங்களை நெருப்பின் தண்டனையிலிருந்து காப்பாற்றுவாயாக (எனக் கூறுவர்) (3: 191-192)

பதினொன்றாவது பயன்

திகரின் மூலம் இறையச்சம் எனும் தக்வா உண்டாகிறது. ஹதீஸில் காணப்படுவதாவது, இறைவன் கூறுவதாக ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்: எனது அடியான் தனது உள்ளத்தில் என்னை திகர் செய்யும் பொழுது நானும் என் இதயத்தில்

அவனை திகர் செய்கிறேன். உதாரணமாக, ‘சுப்ஹானல்லாஹ்’ இறைவன் தூய்மையானவன் என மனிதன் கூறும்பொழுது இறைவனும் அந்த அடியானிடம், உனக்கும் தூய்மை உண்டாவதாக எனக் கூறுகிறான். மேலும் இதைக் கூறியதும், அவனுக்கு அது கிடைத்தே விடுகிறது. மேலும் என் அடியான் என்னைப் பற்றி மக்கள் மத்தியில் எடுத்துக் கூறும்பொழுது, எப்படிப்பட்ட மக்களிடம் என்னைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினானோ அவர்களைவிடச் சிறந்த மக்களிடம் அவனைப்பற்றி நான் எடுத்துக் கூறுகிறேன் என்றும் இறைவன் கூறுகின்றான். அதாவது இறையச்சம் கொண்டவர்கள், நல்லவர்கள் மத்தியில் அவருடைய புகழை உயர்த்துகிறான். அதனால் அவர் இறையச்சம் கொண்டவர் என்பதை உலகம் ஒப்புக் கொள்கின்றது.

பனிரெண்டாவது பயன்

திகரினால் இறைவன் மீதுள்ள நேசம் அதிகமாகிறது. ஒரு பொருளோடு மனிதனுக்கு எப்பொழுதும் தொடர்பு இருந்து வந்தால் அதன்மீது நேசம் ஏற்படுவது மனித இயற்கையாக இருந்து வருகிறது. எந்தக் கிராமத்தில் அல்லது நகரத்தில் மனிதன் வாழ்வானோ, அந்த நகரம் அல்லது கிராமத்தின் மீது அவனுக்கு நேசம் ஏற்படுகிறது. எனவே ஓர் இறையடியான் காலையிலும், மாலையிலும்-ஏன்-ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், இறைவனை மீண்டும் மீண்டும் ஞாபகம் செய்யும் பொழுதும், அவனது பெயரை உச்சரிக்கும் பொழுதும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவனது உள்ளத்தில் இறைவன் மீதுள்ள அன்பு அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும்.

திக்ருல்லாஹ்வால் ஏற்படும் பயன்களைச் சுருக்கமாக விவரித்திருக்கிறேன். இவற்றால் உங்களுக்கும் எனக்கும் இறைவன் பயனளிக்க வைப்பானாக என்று நான் துஆ செய்கிறேன். ஆமீன்.

★ ★ ★ ★